

ชนชั้นกรรมมาชีพในสังคมสมัยใหม่
life Lower class in the modern city society.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561-2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*กิตติ แสงแก้ว*.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

[Signature]

กรรมการ

[Signature]

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

[Signature]

กรรมการ

[Signature]

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ คอนประศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....*กช งามสม*.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

[Signature]

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนล ดิรุจิเจริญ)

.....*กิตติ แสงแก้ว*.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ชนชั้นกรรมมาชีพกับสังคมเมืองสมัยใหม่ life Lower class in the modern city society.
ชื่อ	นายญาณกร สีนวัชรารณ
รหัสนักศึกษา	58020457
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

การเจริญเติบโตในบริบทของสังคมเมืองซึ่งนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งเรื่องของจำนวนประชากรที่หลั่งไหลเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ เพื่อสร้างโอกาสให้กับตนเอง การประกอบอาชีพ ถิ่นฐานที่อยู่อาศัย ซึ่งมีความแตกต่างด้วยสถานะทางสังคม ระบบของชนชั้น วัฒนธรรม วิถีชีวิต การเกิดขึ้นของอาชีพในเมืองของชนชั้นกรรมมาชีพ ที่มีการเข้าไปมีบทบาทอยู่ในพื้นที่ของศูนย์กลาง

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา กิตติ แสงแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณมูลนิธิรัฐบุรุษพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับนาย สิทธิพร สินวัชรารภรณ์ และนางพันธิจิตร สินวัชรารภรณ์ บิตามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญต่อ	ง
สารบัญภาพ	จ
สารบัญภาพ(ต่อ)	ฉ
สารบัญภาพ(ต่อ)	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	2
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 วิธีการศึกษา	2
1.5 แหล่งข้อมูล	2
1.6 แผนดำเนินการ	3
1.7 ระยะเวลาในการดำเนินงาน	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและอิทธิพลจากงานศิลปกรรมเกี่ยวข้อง	4
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.2 งานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	12
2.3 วิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	25
3.1 การประมวลความคิด	25
3.2 การสร้างสรรค์	26
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	49
4.1 บทวิเคราะห์ผลงานโดยรวม	49
4.2 บทวิเคราะห์รายงานผล	50
บทที่ 5 บทสรุป	65

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	67
ภาพผลงานศิลปะ	68
ประวัติผู้เขียน	77

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 ภาพศิลปิน Donald Rodney	13
ภาพที่ 2.2 ภาพ In the House of My Father	14
ภาพที่ 2.3 ภาพศิลปิน Brian Gothong Tan	16
ภาพที่ 2.4 Imelda Goes to Singapore (Duration 3 min,Experimental)2013	20
ภาพที่ 2.5 Imelda Goes to Singapore (Duration 4 min 20063 min,Experimental)2013	22
ภาพที่ 3.1 ภาพร่างรูปที่ 1 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 1	26
ภาพที่ 3.2 ภาพร่างรูปที่ 2 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 1	27
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างรูปที่ 3 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 1	27
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างรูปที่ 4 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 1	28
ภาพที่ 3.5 ภาพร่างรูปที่ 5 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 1	28
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างรูปที่ 1 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 2	29
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างรูปที่ 2 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 2	30
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างรูปที่ 3 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 2	30
ภาพที่ 3.9 ภาพร่างรูปที่ 4 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 2	31
ภาพที่ 3.10 ภาพร่างรูปที่ 5 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 2	31
ภาพที่ 3.11 ภาพร่างรูปที่ 1 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 3	32
ภาพที่ 3.12 ภาพร่างรูปที่ 2 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 3	33
ภาพที่ 3.13 ภาพร่างรูปที่ 3 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 3	33
ภาพที่ 3.14 ภาพร่างรูปที่ 4 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 3	34
ภาพที่ 3.15 ภาพร่างรูปที่ 5 : ผลงานศิลปินพณิชชั้นที่ 3	34
ภาพที่ 3.16 ภาพแสดงกระบวนการแกะเถาปูนที่ติดไว้กับ โครงลื้อ	37
ภาพที่ 3.17 ภาพแสดงผลปูนที่เก็บรายละเอียดเสร็จเรียบร้อยแล้ว	38
ภาพที่ 3.18 ภาพแสดงขั้นตอนการทำใบปูน	38
ภาพที่ 3.19 ภาพแสดงการประกอบแต่ละชิ้นส่วนให้เข้ากัน	39
ภาพที่ 3.20 ภาพแสดงเสาแก้วไวน์	39
ภาพที่ 3.21 ภาพแสดงเสาแก้วไวน์	40

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.22 ภาพแสดงเสาแก้วไวน์	40
ภาพที่ 3.23 ภาพแสดงขั้นตอนการทำดอกหญาฝรั่ง	41
ภาพที่ 3.24 ภาพแสดงการเก็บรักษาให้ผลงานอยู่สภาพคงที่	42
ภาพที่ 3.25 ภาพแสดงพื้นอะคริลิกกับแม่เหล็ก	42
ภาพที่ 3.26 ภาพรายลพเอียดพื้นสีส้ม	43
ภาพที่ 3.27 ภาพแสดงกึ่งแห้งบนฐานอะคริลิก	43
ภาพที่ 3.28 ภาพแสดงท่วงดอกหญาฝรั่ง	44
ภาพที่ 3.29 ภาพแสดงกระบวนการแกะดินทะเล	45
ภาพที่ 3.30 ภาพแสดงดินทะเลที่กลายเป็นดอกไม้สีขาว	45
ภาพที่ 3.31 ภาพแสดงซี่หนู	45
ภาพที่ 3.32 ภาพแสดงก้อนเมฆซี่หนู	46
ภาพที่ 3.33 ภาพแสดงเชือกโรยตัว	46
ภาพที่ 3.34 ภาพแสดงเชือกที่แกะออกมาเป็นแผ่น	47
ภาพที่ 3.35 ภาพแสดงเชือกเส้นเล็ก	47
ภาพที่ 3.36 ภาพแสดงโมเดลต่อม่อรางรถไฟ	48
ภาพที่ 4.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	50
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงการวิเคราะห์ฟองงุ่น: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	51
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงการวิเคราะห์ใบผลองุ่น โครงสร้างเหล็ก: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	52
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการวิเคราะห์ภาพรวมการติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	52
ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานที่ถูกจัดแสดงบางส่วน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	53
ภาพที่ 4.6: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	54
ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้องค้ท่วงดอกหญาฝรั่งพื้นสีส้ม: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	55
ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการวิเคราะห์ก้ก้อนเมฆ: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	56
ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงการวิเคราะห์ดอกไม้สีขาววางอยู่บนมูมสีขาว: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	57
ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์การติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	58
ภาพที่ 4.12: ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3	59

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงเชือกโรยตัวแขวนติดอยู่บนกระดาศ: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	60
ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างกระจกติกสูงขนาดเล็กมีโมเดลต่อม่อรางรถไฟ วางอยู่ด้านบน ถูกรองรับด้วยกระดาศปฐูฟ: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	61
ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างกระจกติกสูงขนาดเล็กมีโมเดลต่อม่อรางรถไฟ วางอยู่ด้านบน ถูกรองรับด้วยกระดาศปฐูฟ: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	61
ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงการวิเคราะห์การติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	63
ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงการวิเคราะห์การติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	64

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การเดินทางเข้ามาสู่เมืองที่เป็นศูนย์กลางของความเจริญและความทันสมัย ของตัวเองด้วยระบบการศึกษาที่มีบทบาทในชีวิต การมองเห็นสิ่งรอบตัว ลักษณะการใช้ชีวิตของผู้คน วัตถุ สภาพแวดล้อม สถานที่ อาชีพ ชีวิตประจำวันของผู้คน วัฒนธรรม การมองเห็นลักษณะความเป็น ไปในสังคมที่แตกต่าง กันของเมือง ส่งผลต่อความคิดและมุมมองที่มีต่อโลกรอบตัว

ในปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางสังคมและขยายตัวของเมือง ซึ่งเป็นผลมาจาก ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มาคู่กับสถานะสมัยใหม่ เมื่อเศรษฐกิจแบบทุนนิยมได้เข้าครอบงำเกือบ ทุกประเทศในโลกทำให้เกิดปัจจัยการผลิต การครอบครองปัจจัยการผลิตทำให้เกิดการแบ่งชนชั้นทาง สังคมขึ้นเป็นชนชั้นนายทุนกับชนชั้นกรรมมาชีพ การเติบโตของสังคมเมืองเป็นการปรับตัวเพื่อรองรับ กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งเรื่องของจำนวนประชากรที่ล้นไหลเข้ามาใช้ประโยชน์ในพื้นที่ เพื่อ สร้างโอกาสให้กับตนเอง การประกอบอาชีพ ถิ่นฐานที่อยู่อาศัย ซึ่งมีความแตกต่างด้วยสถานะทาง สังคม ระบบของชนชั้น วัฒนธรรม วิถีชีวิต การเกิดขึ้นของอาชีพในเมืองของชนชั้นกรรมมาชีพ ที่มีการ เข้าไปมีบทบาทอยู่ในพื้นที่ของการใช้ประโยชน์ในพื้นที่สาธารณะ ขายสินค้าราคาถูกเพื่อสนองความ ต้องการของประชากรจำนวนมากในสังคม หรือเข้าไปมีบทบาทเป็นแรงงานให้แก่แหล่งธุรกิจขนาด ใหญ่และขนาดกลาง

เจ้าพ่อเจ้าแม่สำรวจมุมมองผ่านชนชั้นกรรมมาชีพ วัสดุ วัตถุ พื้นที่และเรื่องเล่า ในบริบทของความ เป็นเมือง อย่างไรก็ตามความหลากหลายของรูปแบบชีวิต ที่แตกต่างไปตามการเลือกรูปแบบการ ประกอบอาชีพที่มีอยู่ในสถานะปัจจุบัน ส่งผลต่อการสร้างงานประติมากรรมผ่านวัตถุในแต่ละชั้นจะล้น ไหลไปตาม เรื่องที่จะสื่อสารตามการพบเจอจากประสบการณ์ตรง

1.2 วัตถุประสงค์

- 1.2.1 ทำให้สังคมตระหนักถึงคุณค่าเรื่องราวของคนชั้นล่าง
- 1.2.2 เพื่อให้เกิดการรับรู้ของสิ่งที่นำมาประกอบสร้างเป็นผลงานศิลปะ
- 1.2.3 ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้มีการมองโลกในหลากหลายแง่มุมมากขึ้น
- 1.2.4 เพื่อสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยมีเนื้อหาจากประสบการณ์รอบตัวมาพัฒนาเป็นงานประติมากรรมร่วมกับการจัดวาง

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 เรื่องราวที่ประสบพบเจอจากเมืองกรุงเทพมหานครและชนชั้นกรรมาชีพข้าพเจ้าได้รับรู้สิ่งเหล่านี้ผ่านประสบการณ์นำมาสร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบของงานประติมากรรม
- 1.3.2 เทคนิคในการสร้างสรรค์ ประติมากรรมจากวัตถุและวัสดุ ที่นำมาจากการออกไปค้นหาข้อมูล
- 1.3.3 จำนวนผลงานมี 3 ชุด

1.4 วิธีการศึกษา

- 1.4.1 ลงพื้นที่ค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- 1.4.2 สัมภาษณ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากผู้มีประสบการณ์ร่วมในด้านความสัมพันธ์
- 1.4.3 ค้นคว้าข้อมูลที่ได้จากหนังสือ บทความ ผลงานศิลปะของศิลปิน และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับบทสัมภาษณ์

1.5 แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ในเมืองกรุงเทพมหานคร บทสัมภาษณ์ที่มาจากประสบการณ์ของผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง บทความ หนังสือ และสื่อออนไลน์ ที่สอดคล้องกับเรื่องราวที่นำเสนอ

1.6 แผนดำเนินงาน

แผนดำเนินงาน	ระยะเวลาปี พ.ศ. 2561				
	ปีการศึกษา 2/2				
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
เก็บข้อมูลเพื่อทำภาพร่าง และ สร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1	←————→				
เก็บข้อมูลเพื่อทำภาพร่าง และ สร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2		←————→			
เก็บข้อมูลเพื่อทำภาพร่าง และ สร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3				←————→	
รวบรวมข้อมูลเพื่อนำเสนอ ผลงานในรูปแบบวิทยานิพนธ์	←————→				

1.7 ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลาทั้งหมด 5 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม - พฤษภาคม พ.ศ. 2562

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและอิทธิพลจากงานศิลปกรรมเกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้มีโครงสร้างพื้นฐานทางความคิดมาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาตัวผลงานชิ้นงานแต่ละชิ้น และเป็นแหล่งชุดข้อมูลในกรณีศึกษาเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวไปสู่สถานะทางสังคมปัจจุบัน

2.1.1 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

เรื่องทุนนิยมกับการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งเราจะเริ่มต้นช่วงกลางศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา และเราจะสามารถเข้าใจปรากฏการณ์การทำงานของรัฐไทยในปัจจุบันผ่านทุนนิยมได้อย่างไร เมื่อเราพูดถึงทุนนิยม สิ่งหนึ่งที่เราต้องเข้าใจคือมันเป็นที่มาของความขัดแย้ง ทุนนิยมที่เข้ามากลางศตวรรษที่ 19 เป็นที่มาของความขัดแย้งและ โอกาสอะไรบ้าง พูดถึงโอกาสดีก่อน การเข้ามาของทุนนิยมในศตวรรษที่ 19 นั้นหมายถึงการขยายตัวของการผลิตข้าวเพื่อป้อนตลาดโลกอย่างขนานใหญ่ ผลที่เกิดขึ้นคือการขยายตัวของทรัพยากรที่มีในสังคมไทย ประเด็นคือใครจะสามารถควบคุมทรัพยากรที่กำลังขยายตัวอย่างมากมายนี้ได้ นี่เป็นที่มาของความขัดแย้งที่สำคัญ ประการที่ 2 ทุนนิยมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องจัดระบบแรงงานหรือการจัดการทรัพยากรเสียใหม่ เพื่อให้ตอบสนองการใช้งานของทุนนิยมได้อย่างเต็มที่ นี่ก็เป็นที่มาของความขัดแย้งที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงรัชกาลที่ 5 ระหว่างกลุ่มการเมือง สิ่งที่ยากแค้นก็คือกระบวนการสร้างรัฐที่เกิดขึ้นในรัชกาลที่ 5 เราไม่เรียกว่าการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบรัฐที่หลุดลอยจากรัฐศักดินาเปลี่ยนเป็นรัฐสมัยใหม่หรือรัฐสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ตรงนี้ทำให้เกิดความขัดแย้งในระหว่างผู้นำกลุ่ม ว่าด้วยการจัดระเบียบระบบกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของทุนนิยมได้ดีที่สุด ดังนั้น ก็ควรต้องเป็นระบบที่ชวานาหลุดจากการเป็นทาสติดที่ดิน กลายมาเป็นผู้ผลิตอิสระ หมายความว่าต้องเลิกทาส เลิกไพร่ จัดบทบาทและตำแหน่งหน้าที่ของคนส่วนใหญ่ในสังคมซึ่งก็คือชวานาเสียใหม่ การจะปลดทาสมันก็เกิดความขัดแย้ง เพราะรัฐศักดินาอาศัยผลประโยชน์ที่เกิดจากการคุมกำลังคนเป็นสำคัญ เป็นที่มาของความขัดแย้งที่มีความสำคัญมากในตอนต้นรัชกาลที่ 5 และปรากฏเป็นวิกฤตการณ์วังหน้า ที่มาของความขัดแย้งอันแรกคือการจัดการกำลังคน การเปลี่ยนแปลงสถานภาพของแรงงานในสังคมไทยเสียใหม่ กระบวนการนี้ก็ใช้เวลานาน แต่ก็เลิกทาสไพร่ได้สำเร็จ ถือว่าฝ่ายสถาบันกษัตริย์ซึ่งเป็นผู้นำของการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ประสบความสำเร็จ ความขัดแย้งที่กล่าวมาแล้วก็คือ แล้วใครจะเป็นผู้ควบคุม

ทรัพยากรที่เกิดขึ้นอย่างมหาศาลนี้ ฝ่ายที่ขัดแย้งกันอยู่คือสถาบันกษัตริย์กับขุนนางคนสำคัญ อย่าลืมนะว่า ขุนนางคนสำคัญนั้นเป็นผู้ที่ผลักดันให้เกิดการทำสนธิสัญญาเบาว์ริงและเขาก็หวังจะได้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่การที่มีการขยายตัวทางการผลิตอันเนื่องจากข้อเรียกร้องของระบบทุนนิยม มันทำให้มีทรัพยากรจำนวนมากที่ผู้นำไทยต้องการแย่งชิงมาควบคุม ในที่สุดฝ่ายสถาบันกษัตริย์ก็ได้รับชัยชนะเหนือขุนนางคนสำคัญในสังคมทั้งหมด เป็นพื้นฐานสำคัญของการเกิดรัฐรวมศูนย์ขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 อาจจะขอพูดถึงรูปแบบรัฐ เมื่อสักครู่เราพูดว่ารัชกาลที่ 5 มีการเปลี่ยนแปลงจากสิ่งที่ดิฉันเรียกว่ารัฐศักดินามาเป็นสมบูรณาญาสิทธิราชย์ คำเรียกรัฐก่อนที่จะเป็นรัฐสมัยใหม่หรือรัฐสมบูรณาญาสิทธิราชย์มีคำเรียกต่างๆ กันมาก ดิฉันฟังใจจะเรียกรัฐศักดินามากกว่า หลังจากได้ค้นคว้า ทำความเข้าใจกับรัฐศักดินาในสังคมตะวันตก ดิฉันก็คิดว่าของไทยมีลักษณะร่วมกับรัฐศักดินาในคุณลักษณะที่สำคัญอยู่หลายประการ แต่อาจารย์ที่ปรึกษาบอกว่าถ้าจะใช้คำว่ารัฐศักดินา ยูไม่จบแน่ ในที่สุดก็เลยประนีประนอมเรียกเป็น pre-modern state แต่เมื่อพิมพ์เป็นหนังสือก็เปลี่ยนเป็นคำที่ดิฉันฟังใจมากที่สุดคือรัฐศักดินา จากรัฐศักดินาสู่รัฐชาติและรัฐทุนนิยม พอจบ pre-modern State หรือรัฐศักดินาแล้ว มันก็คือจุดเริ่มต้นของรัฐสมัยใหม่ ซึ่งเป็นเส้นทางที่ยาวมาก เมื่อตอนทำวิทยานิพนธ์ว่าดิฉันปฏิบัติต่อรัฐสมบูรณาญาสิทธิราชย์ว่าต่างจากรัฐศักดินาในนัยที่สำคัญหลายประการ ตื่นตาตื่นใจกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การมีระบบราชการสมัยใหม่ การมีคนที่ได้รับการศึกษา จึงไม่ได้คิดว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของรัฐศักดินา แต่ 20 ปีให้หลังจากการเขียนหนังสือเล่มนี้ ดิฉันก็เปลี่ยนใจหันมาอมรับการวิเคราะห์ของ Perry Anderson ที่มองว่ารัฐสมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้นก็คือขั้นตอนสุดท้ายของรัฐศักดินาก่อนที่จะเปลี่ยน ทีนี้เราจะเรียกรัฐนี้ว่าอะไร ทีนี้มันก็มีหลายแนวคิดที่จะใช้ แนวคิดหนึ่งคือรัฐชาติ และคนมักมองว่ารัฐชาติของเราเกิดขึ้นสมัยรัชกาลที่ 5 แต่ดิฉันอยากมองรัฐชาติในบริบทการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งผ่านการเป็นรัฐศักดินาและรัฐสมัยใหม่ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับในรัฐไทย แต่ผู้นำการเปลี่ยนแปลงในรัฐอาณานิคมคือเจ้าอาณานิคม เมื่อรัฐเหล่านี้ได้รับเอกราชก็เกิดรัฐชาติ ถ้าเอาปรากฏการณ์นี้มาคูณของไทย ดิฉันก็ต้องบอกว่ารัฐชาติของเราเกิดขึ้นในปี 2475 เมื่ออำนาจอธิปไตยย้ายจากกษัตริย์มาสู่ชาติหรือประชาชน เหมือนที่อำนาจอธิปไตยย้ายจากเจ้าอาณานิคมสู่ประชาชนที่ได้รับเอกราชในรัฐชาติ ยังไม่มีการถกเถียงในเรื่องนี้ ดิฉันเสนอว่าเราควรเรียกรัฐชาติหลังปี 2475 ถ้าเราให้ความสำคัญกับอำนาจอธิปไตย แต่ถ้าเราควิธีการผลิต 2475 ก็เป็นจุดเริ่มต้นของ Capitalist State หรือรัฐทุนนิยม เมื่อตอนที่ทำวิจัยมองไม่เห็น แต่เมื่อ 20 ปีให้หลัง ดิฉันมีความมั่นใจว่าเราสามารถเรียก 2475 ว่าเป็นจุดเปลี่ยนจากการหลุดออกจากความเป็นรัฐศักดินาสู่รัฐทุนนิยมได้ (prachatai,2019: online)

2.1.2 ทฤษฎีการพลัดถิ่น

การพลัดถิ่น (อังกฤษ: Diaspora) คำว่า “Diaspora” มาจากภาษากรีก “διασπορά” ที่แปลว่า “การหว่านเมล็ดพืช” เป็นคำที่หมายถึงการโยกย้ายของประชากรที่มีชาติพันธุ์เดียวกันเป็นกลุ่มใหญ่ ที่อาจจะเกิดจากการถูกบังคับให้ทำการโยกย้าย หรือ เลือกที่จะโยกย้ายถิ่นฐานโดยความตั้งใจของตนเองจากถิ่นฐานที่อยู่เดิมไปตั้งถิ่นฐานและเป็นพลเมืองในดินแดนใหม่ที่มักจะไกลจากถิ่นฐานที่ตั้งอยู่เดิม “การพลัดถิ่น” แตกต่างจากวัฒนธรรมของผู้เร่ร่อน และใกล้เคียงกับการเป็นผู้ลี้ภัย (Refugee) มากกว่า แต่การลี้ภัยอาจจะเป็นการโยกย้ายไปตั้งถิ่นฐานอย่างถาวรในดินแดนใหม่หรือไม่ก็ได้ คำว่า “การพลัดถิ่น” แตกต่างจากการลี้ภัยที่หมายถึงกลุ่มผู้ที่พลัดจากบ้านเกิดเมืองนอนที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนใหม่อย่างเป็นทางการ คำนี้นิยมใช้กับการอพยพของชนกลุ่มใหญ่ที่อาจจะมีสาเหตุมาจากการบังคับให้โยกย้าย หรือจากปัญหาทางเศรษฐกิจที่ทำให้มีความจำเป็นต้องไปหาที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ก็ได้ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การพัฒนาการทางวัฒนธรรมของผู้พลัดถิ่นที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนอื่น ก็อาจจะแตกต่างไปจากการพัฒนาการของชนกลุ่มเดียวกันในบ้านเกิดเมืองนอนที่ทิ้งมา การรักษาวัฒนธรรม ประเพณี นอกจากนั้นปัจจัยต่างๆ ของแต่ละกลุ่มก็จะต่างระดับกันไป แต่แนวโน้มโดยทั่วไปแล้วความผูกพันทางวัฒนธรรมของกลุ่มผู้พลัดถิ่นมักจะดำเนินไปในรูปแบบของการต่อต้านความเปลี่ยนแปลงของภาษาและในการรักษาประเพณีการปฏิบัติทางศาสนาเช่นที่เคยทำกันมาในประเทศบ้านเกิดอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในช่วงคนรุ่นแรกๆ องค์การผู้โยกย้ายถิ่นฐานนานาชาติ (International Organization for Migration) กล่าวว่าในปัจจุบันมีผู้โยกย้ายถิ่นฐานด้วยกันกว่า 200 ล้าน คนทั่วโลก ยุโรปเป็นจุดหมายใหญ่ที่สุดสำหรับผู้อพยพโดยรับผู้อพยพทั้งสิ้น 70.6 ล้านคนใน ค.ศ. 2005 โดยมีอเมริกาเหนือเป็นอันดับสองรับผู้อพยพทั้งสิ้นกว่า 45.1 ล้านคน ตามด้วยเอเชียเป็นจำนวนเกือบ 25.3 ล้านคน แรงงานนอกถิ่นฐาน (migrant workers) ในปัจจุบันส่วนใหญ่มาจากเอเชีย (wikipedia, 2019: online)

2.1.3 ทฤษฎีสถานะสมัยใหม่

กรอบคิดของแบบสมัยใหม่นิยม (modernism) ซึ่งมีสถานะสมัยใหม่ (modernity) ที่ “ความใหม่” เป็นค่านิยมที่อยู่เหนือ “ความเก่า” แต่คำตอบที่เป็นรากฐานสำหรับคำถามนี้ก็คือ การเปลี่ยนกระบวนคิดในปลายยุคกลางที่คนในยุโรปเลิกยึดถือความเชื่อเรื่องความเป็นศูนย์กลางของพระเจ้าและความเชื่อที่ว่าความจริงทุกอย่าง คำตอบทุกอย่าง รวมถึงเป้าหมายของชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งที่หมนนวนอยู่รอบศูนย์กลางนี้ และหันมานิยมในกรอบคิดที่เรียกว่า “มนุษยนิยม” (humanism) ซึ่งมีความเชื่อรวมๆ ประมวลว่า มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีสติปัญญาสูง สามารถใช้สติปัญญาของเขา (เรา) ศึกษาและแสวงหา

ความรู้จากธรรมชาติจนเข้าใจความจริงของธรรมชาติ เข้าใจกฎเบื้องหลังธรรมชาติ และสามารถนำกฎนั้นไปสร้างเทคโนโลยีเพื่อทำให้ชีวิตมนุษย์สะดวกสบายขึ้น มีเวลาเหลือมากขึ้น สามารถใช้เวลากับสิ่งที่มีคุณค่าได้มากขึ้น ชีวิตของมนุษย์ก็จะดีและมีคุณภาพยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ ในทางปรัชญาและความรู้ การที่มนุษย์เข้าใจความจริงยังทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาตัวเองไปสู่ระดับอุดมคติ หลุดพ้นจากความไม่รู้และความเบาปัญญา (ignorance) กลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบมากขึ้น เป็นนายตัวเองได้ เป็นเอกเทศ (autonomy) ได้จริง ๆ สภาวะร่วมสมัยนั้นเคลื่อนไปข้างหน้าทุกวันอย่างรวดเร็ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักคิดตัวเบ้ง ๆ ของสำนักคิดหลังสมัยใหม่ เช่น Michel Foucault (1926-1984), Roland Barthes (1915-1980) หรือ Jacques Derrida (1930-2004) ก็ล้วนแล้วแต่เสียชีวิตและกลายเป็นอดีตไปแล้วทั้งสิ้น กระนั้นก็ตาม คงยากที่เราจะลืมคุณูปการของนักคิดหลังสมัยใหม่ได้ คนดังเหล่านั้นที่ทำให้เราเข้าใจและรู้เท่าทันได้ว่า “สิ่งที่เราเชื่อว่าเป็นความจริงนั้นถูกสถาปนาขึ้นมาในระบบคิดของเราได้อย่างไร? และมันดำรงอยู่ด้วยเงื่อนไขอะไรบ้าง?” เพราะพอเข้าใจได้แบบนั้นแล้ว เราก็จะมองเห็นมโนทัศน์ย่อยพื้นฐานของกรอบคิดนี้ชัดเจนขึ้น และสามารถนำมาใช้ทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างทะลุปรุโปร่งมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นวาทกรรม (discourse) เรื่องเล่า (narrative) การรื้อสร้าง (deconstruction) หรือมายาคติ (myth) เป็นต้น เพราะมันทำให้เรารู้อย่างแน่ชัดเลยว่าความจริงที่เราเชื่อหลายอย่างที่มีอิทธิพลอยู่ในระบบคิดของเรานั้นเป็นเพียงสิ่งประดิษฐ์ที่ถูกสร้างขึ้นในสังคม (social construct) เท่านั้น มิหนำซ้ำ มันยังเป็นสิ่งที่กำหนดและจัดระเบียบความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างสิ่งต่าง ๆ อย่างไม่เท่าเทียมกันอีกด้วย อย่างไรก็ตาม ในศิลปะร่วมสมัยก็มีอะไรหลายอย่างที่เกี่ยวโยงและมีที่มาจากวิธีคิดแบบหลังสมัยใหม่ ที่เห็นได้ชัดเจนและมีความสำคัญอย่างหนึ่งคือการให้ความสำคัญกับปริณทณของความหลากหลายและการสร้างนิยามใหม่ ๆ ศิลปะร่วมสมัยนั้นสมทานความคิดที่มีลักษณะปลายเปิด เพื่อตั้งสำรวจทำความเข้าใจและสะท้อนปรากฏการณ์ทางสังคม หรือตั้งคำถามและท้าทายความคิดเดิม ๆ ที่ผู้คนเชื่อ มันจึงให้ความสำคัญกับความหลากหลายวัฒนธรรม (multicultural) การข้ามวัฒนธรรม (transcultural) อนุวัฒนธรรม (subculture) เพศสถานะและเพศวิถี (gender and sexuality) หรือสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของเรา ฯลฯ และขยับไปพร้อมกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปบนโลกาภิวัตน์เบลอ ๆ ซับซ้อนและเข้าใจยากใบนี้ ทั้งในแง่ของประเด็น มุมมอง และวิธีการแสดงออกอันแทบไร้ขอบเขต มากกว่าการมองหาข้อสรุปหลักเพียงชุดเดียวในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเหมือนในอดีต ทั้งหมดเป็นเพราะอิทธิพลของกรอบคิดแบบหลังสมัยใหม่ที่ตั้งคำถามกับ 1. ความจริง 2. ความสัมพันธ์ในเชิงภาพสะท้อนของความรู้กับความจริง และ 3. ความจริงแท้หนึ่งเดียวที่เป็นสากลนั้นแข็งทื่อและคับแคบเกินไป? จนไม่สามารถใช้อธิบายวิถีชีวิตที่หลากหลายและซับซ้อนของสังคมร่วมสมัยได้อีกต่อไป ดังนั้น คำว่า “ศิลปะร่วมสมัย” จึงแฝงการสะท้อนถึง “วิธีคิดร่วมสมัย” (contemporary thinking) ที่แสนสลับซับซ้อนไว้ด้วย ไม่ใช่มีความหมายถึง

เฉพาะในแง่ของกรอบเวลาปัจจุบันหรือการร่วมเวลากันเท่านั้น เพราะในหลายกรณี ความคิดที่ตกสมัยก็มักยังคงอยู่ในที่ใดที่หนึ่งเสมอ (น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ, 2019: online)

2.1.4 ทฤษฎีการข้ามพรมแดนรัฐชาติ

Transnationalism เขียนโดย ริชาร์ด ฮัฟฟ์ จากสารานุกรมบริเทนนิคการข้ามพรมแดนรัฐชาติ (Transnationalism), เป็นกระบวนการทางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมที่ขยายตัวออกไปจากเส้นแบ่งเขตแดนของรัฐชาติต่าง ๆ โมทัศน์ของการข้ามพรมแดนรัฐชาติบ่งชี้ถึงความอ่อนแอในการควบคุมบังคับของรัฐชาติที่มีต่อเส้นแบ่งพรมแดน ประชากร และอาณาเขตของมัน การอพยพไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วที่เพิ่มมากขึ้นในการตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบเกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมทั้งหลาย ที่ซึ่งผู้อพยพยังคงการติดต่อกับวัฒนธรรมของประเทศบ้านเกิดและมีการปรับตัวน้อย ดังนั้น ความภักดีต่อรัฐอาจมีคู่แข่งที่เสมอกันต่อการสวามิภักดิ์ต่อวัฒนธรรมหรือศาสนาหนึ่งๆ ด้วยการเคลื่อนย้ายในระดับโลกที่เพิ่มมากขึ้นและการเข้าถึงเทคโนโลยีในการสื่อสารระดับโลกอันรวดเร็ว, เส้นแบ่งเขตแดนทั้งหลายจึงล่มสลายลง และการควบคุมทางอาณาเขตที่เกิดขึ้นโดยรัฐชาติแบบจารีตจึงมีบทบาทน้อยลง อย่างไรก็ตาม, นิยามของรัฐในเรื่องความเป็นพลเมืองและสัญชาติ และกฎเกณฑ์ ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองอาจต้องเชื่อมโยงมากขึ้นต่อกลุ่มชุมชนข้ามพรมแดนรัฐชาติต่าง ๆ โลกาภิวัตน์คือโมทัศน์ที่สัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นภาพแทนของความเข้มข้นในปฏิบัติการทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมืองที่กำลังเร่งความเร็วข้ามโลกในต้นศตวรรษยี่สิบเอ็ด แม้บริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่หลายแห่งจะประกอบธุรกรรมในโลกลมานานหลายทศวรรษแล้วก็ตาม, อินเทอร์เน็ตได้ช่วยยี่ห้อองค์กรขนาดเล็กและบุคคลสามารถเข้าถึงเครือข่ายการสื่อสารที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว กระบวนการต่างๆ ของโลกมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการข้ามพรมแดนรัฐชาติ แต่กระนั้นก็ยังดูเหมือนจะยังแยกตัวจากเส้นแบ่งพรมแดนที่เจาะจง ของรัฐชาติ ในทางกลับกัน กระบวนการข้ามพรมแดนรัฐชาติกลับหยั่งรากลงและยกระดับชาติหนึ่งหรือมากกว่านั้นขึ้นมา ผลกระทบของการอพยพข้ามชาติของกลุ่มต่างๆ, ที่แม้ว่าจะแตกต่างกัน, จำเป็นต้องถูกทำความเข้าใจในบริบทของโลกาภิวัตน์ มันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยการอพยพแต่ละครั้งซึ่งมีส่วนเสริมความแข็งแกร่งระหว่างกันและกัน การอพยพ การข้ามพรมแดนรัฐชาติส่งผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญในวิธีที่เรามีโมทัศน์ต่อการอพยพตามประเพณีแล้ว, การอพยพจะถูกลมองว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นด้วยตัวของมันเองอย่างเป็นอัตโนมัติและถูกขับเคลื่อนด้วยเงื่อนไขต่างๆ เช่น ความยากจนและการมีประชากรหนาแน่นเกินไปในประเทศบ้านเกิดและอย่างไม่สัมพันธ์กับเงื่อนไขต่างๆ (เช่น นโยบายต่างประเทศและความจำเป็นทางเศรษฐกิจ) ในประเทศปลายทาง แม้ว่าจำนวนประชากรที่มากขึ้นไป ความชบเซาทางเศรษฐกิจ และความยากจนยังคงเป็นสิ่งสร้างแรงกดดันอย่างต่อเนื่องที่ทำให้เกิดการอพยพ, แต่เพียงเฉพาะพวกมันก็ยังไม่เพียงพอ

ในการทำให้เกิดการอพยพขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น, มีหลายประเทศที่ไม่มีประวัติศาสตร์การอพยพที่สำคัญทั้ง ๆ ที่มีความยากจนเกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างยาวนานภายในประเทศ ยังมี, การอพยพระดับนานาชาติทั้งหมดที่เคลื่อนย้ายจากโลกซีกใต้ไปขึ้นสู่โลกซีกเหนือที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเหล่าคนที่จนที่สุดในหมู่คนยากจน, แต่, โดยทั่วไปแล้วกลับเป็นแรงงานจากอาชีพต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีประเทศที่มีอัตราการจ้างแรงงานสูงที่มีการอพยพขนาดใหญ่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องด้วย เหตุผลและสิ่งสนับสนุนของการอพยพไม่ใช่แค่เพียงก่อตัวขึ้นในประเทศที่เป็นต้นทางเท่านั้น แท้จริงแล้ว มันกลับมีรากฐานอยู่ในพลวัตต่างๆ ของโลกและภูมิศาสตร์การเมืองที่กว้างกว่า หลักฐานสำคัญของรูปแบบการอพยพข้ามเส้นแบ่งทางภูมิศาสตร์บ่งชี้ว่าการที่ประเทศปลายทางได้กลายเป็นบ้านต่อผู้อพยพนั้นเกิดขึ้นจากพื้นที่ที่มีอิทธิพลเกี่ยวข้องของประเทศที่รับผู้อพยพ ดังนั้น การอพยพจึงเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของกระบวนการขยายตัวของทุนนิยม การแทรกซึมทางการตลาด และโลกาภิวัตน์ มันมีความสัมพันธ์ในเชิงระบบและโครงสร้างระหว่างโลกาภิวัตน์และการอพยพปรากฏอยู่ การเกิดขึ้นของเศรษฐกิจโลกได้มีส่วนทำให้เกิดทั้งศักยภาพในการอพยพไปต่างประเทศและการเกิดขึ้นของการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจวัฒนธรรม และอุดมการณ์ระหว่างประเทศต่างๆ ที่ถูกทำให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมและกำลังพัฒนา ซึ่งในภายหลังได้กลายเป็นสะพานเชื่อมของการอพยพนานาชาติ ตัวอย่างเช่น สภาพแวดล้อมและกระบวนการชุดเดียวกันที่สนับสนุนต่อการเลือกพื้นที่ในการสร้างโรงงานและสำนักงานในต่างประเทศที่มีส่วนส่งเสริมในการสร้างอุปสงค์อย่างมากต่องานที่มีค่าจ้างต่ำ ที่ซึ่งแรงงานอพยพได้กลายเป็นอุปทานทางแรงงานของงานเหล่านี้ ยิ่งกว่านั้น, การถดถอยทางการผลิตและการเติบโตของธุรกิจภาคบริการ, ซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญใน โลกาภิวัตน์ของการผลิต, ยังเป็นสิ่งเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการครอบครองและรายได้ทางเศรษฐกิจของประเทศตะวันตกด้วย ไม่เหมือนกับภาคการผลิต, ซึ่งโดยธรรมเนียมแล้วเป็นอุปทานของงานที่มีรายได้ปานกลางและกำไรจากการแข่งขัน, ส่วนใหญ่ของงานบริการถ้าไม่เป็งานที่มีรายได้สูงมาก ๆ ก็จะมีค่าจ้างต่ำอย่างมาก ๆ, มีงานในส่วนนี้ไม่มากนักที่มีรายได้ปานกลาง และงานหลายอย่างยังขาดสวัสดิการที่สำคัญๆ ด้วย เช่น ประกันสุขภาพ เป็นต้น ตัวแทนฝ่ายขายพนักงานต้อนรับในร้านอาหาร ผู้ช่วยผู้จัดการ และแรงงานประเภทภารโรงเป็นอาชีพที่อยู่ในกลุ่มของงานที่กำลังเติบโตในท้ายที่สุด, ข้อเท็จจริงที่ว่าภาคส่วนหลักของเศรษฐกิจที่เติบโต, ไม่ใช่ภาคส่วนของเศรษฐกิจที่ถดถอย, คือสิ่งที่ทำให้เกิดแรงงานค่าจ้างต่ำมากที่สุดแสดงให้เห็นว่าอุปทานของแรงงานในกลุ่มนี้จะยังคงเพิ่มมากขึ้นในอนาคต การแข่งขันของแรงงานอพยพจะยังคงดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่องในการตอบสนองต่อความต้องการแรงงานดังกล่าวนี้ ในทางกลับกัน, กระแสที่ไหลเข้าของแรงงานอพยพนี้ก็ ได้กลายเป็นวัตถุดิบซึ่งมาจากการเกิดขึ้นของชุมชนใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจากการข้ามพรมแดนรัฐชาติด้วย (นำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ, 2019: online)

2.1.5 ทฤษฎีการรื้อสร้าง

ถ้าคุณไปเจอคำคำหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดหรือทฤษฎีในการออกแบบสถาปัตยกรรม เช่นคำว่า Deconstruction คุณอยากรู้ว่ามันเกี่ยวข้องกันอย่างไร ..คุณจะเริ่มอย่างไรดี..ทางหนึ่งที่ผมลองทำคือ คุณก็ต้องไปฟังคนที่รู้เขาคุยกันก่อน ได้เรื่องราวพอสืบเสาะต่อไปก็จะได้ติดตามไปศึกษาตามที่เขาอ้างถึงไว้...ผมเริ่มได้ยินมาดังนี้...คำว่า Deconstruction มันมีรากมาจากแนวทางการเขียนหนังสือ เป็นการมองหาแนวทางที่ไม่ใช่แบบเดิม โดยเป็นการมองถึงรากของมันไม่ใช่แค่การปฏิเสธสิ่งที่เป็นอยู่ ณ วันนี้ แต่ย้อนกลับไปยังจุดเริ่มต้นแล้วลองเริ่มเดินกันใหม่ โดยเชื่อว่าไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามที่เป็นอยู่ ณ วันนี้เช่นกัน..ทบทวนความรู้เดิมๆกันใหม่ แต่เมื่อมาถึงงานสถาปัตยกรรม (คาดว่า) สถาปนิกได้พยายามตีความการแสวงหาเป็นการทดลองสิ่งที่แตกต่างกัน โดยรักษารากและร่องรอยเดิมผสมผสานกับความรู้ใหม่ จึงออกมาในเรื่องของ Space Circulation การแบ่งแยก Function โดยมองในมิติใหม่ เช่น ผังเอียง การเชื่อมระหว่าง Space การรับรู้ถึง effect ของที่ว่าง การรวม program (cross programming) อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าการศึกษา decon เป็นการศึกษาวันนี้ว่าเป็นเช่นไร (เช่น ผังเคยมีแต่ตรง ๆ) และมองไปถึงรากของมัน (เช่น ผังเป็นการ define space ในลักษณะหนึ่ง) แล้วทดลองแสวงหาทางเลือกอื่น ๆ ตามมา (เช่น ผังอาจจะเอียงก็ได้ และอาจจะไม่ใช่แค่ผังกี่ก็ได้ที่เป็นคำตอบ) ไม่ใช่แค่การปฏิเสธสิ่งที่เป็นอยู่เท่านั้น ...ทำแย้งกฎระเบียบและวิธีการทำแบบเดิมให้แตกต่าง..รื้อทิ้งแล้วจัดแจงใหม่ ในความคิดเห็นส่วนตัวผมว่าในปัจจุบันแนวทางนี้ยังไม่ไปถึงจุดสิ้นสุดตามแนวปรัชญาที่ว่าไว้ เพราะเมื่อเราจับต้องสิ่งที่เป็นแก่นของการมองที่เปลี่ยน บนรากของสิ่งที่เป็นอยู่เรายังไม่สามารถจะ start at zero degree ได้จริง ๆ อาจจะต้องรื้อระบบการคิด (ไม่ใช่แค่รูปแบบการออกแบบ) ในวิธีการเดิม ๆ ไปเลย จึงจะสามารถหาสิ่งใหม่ได้จริง ๆ และท้ายที่สุดอาจจะกลับมาที่จุดเดิมก็เป็นได้ (ไม่รู้จริง ๆ) อาจยอมถึงการรื้อการคิดแบบเดิมๆก็ได้ อีกท่านหนึ่งพูดไว้ต่อดังนี้ Deconstruction คือการเสนอเรื่องราวที่ไม่รู้จบและไม่ได้ประกาศความตายของสถาปัตยกรรมต่อบริบทรอบข้าง (แบบเดิมๆ) Deconstruction สามารถดำรงอยู่และเดินคู่ไปกับวันเวลาที่เดินทางผ่านมา การก่อสร้างที่ดูเหมือนความเสร็จในความไม่เสร็จเป็นตัวให้เราระลึกอยู่เสมอและคาดการณ์ไม่ได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เหมือนกับชีวิตที่เราไม่อาจคาดเดาได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในวันข้างหน้าความไร้ระเบียบอาจนำมาซึ่งความเป็นระเบียบ ในการจัดการตัวของมันเอง (ตามทฤษฎีโกลาหล..Chaos theory) ทางแพ่งที่เราเองไม่อาจคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าถึงสถานที่ที่เราเลือกและไปได้ (สู่ทางหายหน้าหรือวิวัฒนาการ) การทบทวีคุณ จาก 1 เป็น 2 - 2 เป็น 4 - 8 - 16 เป็นไปได้ไม่รู้จบ (แบบ synergy การรวมเพิ่มแบบทวีคูณ)เราจึงต้องดำเนินชีวิตและเติบโตต่อไป ดัง สถาปัตยกรรมในนาม DECONSTRUCTIONสองความเห็นข้างต้นของสถาปนิกนี้ เป็นความเข้าใจที่ลำบาก การถ่ายทอดความคิดความเข้าใจจากข้อเขียนมีหลายประเด็นที่

ไปเกี่ยวกับสิ่งโน้นหน่อยสิ่งนี้หน่อย เช่นนำคิดคอนสตีปไปเกี่ยวกับทฤษฎีโกลาหล และการรวมกันของ ส่วนย่อยชนิดทวีคูณ หรือ synergy ในสาขาของวิชา system thinking or systems biology ทางชีววิทยา... หากมองความสัมพันธ์ในแง่ความคิดหรือการผูกกับการเขียนอธิบายความคิดแล้ว สถาปนิกจะเขียน อธิบายความคิดค่อนข้างเข้าใจยากมากทีเดียว อีกคำตอบที่อาจารย์ ดร. ฐานิสร์ ตอบนิสิตผู้หนึ่งที่ถามว่า Deconstruction นั้นเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับสถาปัตยกรรม และมีความแตกต่างหรือคล้ายคลึงกับแนวคิด แบบ Constructivism หรือไม่? อาจารย์ตอบไว้ดังนี้... โดยสรุปความว่า... ดิคอน คือแนวคิดแบบใหม่ เทคนิคคือการฉีกหรือรูปทรงของสิ่งใดๆ (รวมถึงรูปทรงทางความคิดและภาษา) ออกมาคูกันใหม่ (ที่จริง เขาใช้คำว่า displace คือการเลื่อนที่ หรือย้ายตำแหน่ง ขยับใหม่) ซึ่งเป็นการทำลายหรือฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ การออกแบบเดิมๆ โดยเข้าใจว่าการคิดหรือย้ายดังกล่าว จะได้รูปทรงใหม่ที่มีความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แปลกกว่าเดิมๆ สถาปนิกที่นำความคิดนี้ไปใช้ทางสถาปัตยกรรม คือ Peter Eisenman และ Bernard Tschumi เป็นต้น ในทางภาษาศาสตร์ คำว่า deconstruction ถูกกำหนดโดยนักปรัชญาชาวฝรั่งเศสชื่อ Jacques Derrida ในราวปี 1960s. โดยทั่วไป deconstruction เกี่ยวข้องกับปรัชญาของความหมาย ที่สร้างขึ้นโดยนักเขียน นักแต่งตำราและนักอ่าน ขยายความคิดมาจากปรัชญาที่อ้างถึง โดย Nietzsche และ Heidegger สำหรับ Derrida เขาวิจารณ์ปรัชญาตะวันตกเดิมทั้งหมดในการค้นพบโครงสร้างของความรู้ และความจริงนั้น ที่มีข้อจำกัดในทางความคิดของมนุษย์ ในส่วนขยายต่อในทฤษฎีของเขาในเรื่อง สถานะสมมุติ..ของการประนีประนอม (logocentrism) Derrida เสนอว่าข้อเขียนในตำราทั้งหลายมี รากฐานมาจากความสัมพันธ์เชิงลำดับขั้นของความตรงกันข้ามกัน (เช่น ความมีอยู่/ไม่มีอยู่ สิ่งเป็นจริง/ สิ่งที่ไม่ปรากฏ ผู้ชาย/ผู้หญิง ฯลฯ) โดยคำแรกของคู่ตรงข้ามจะอ้างถึงความสำคัญที่มากกว่าและก่อนไป ทางมีคุณค่าความจริง และทุกระบบความคิดมีศูนย์กลางสมมุติ หรือจุดทางคณิตศาสตร์ของอาคิมีดิส (Archimedean point) ที่ใช้เป็นรากฐาน ในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านของพวกเขา deconstructionist จิตใต้สำนึก และจุดที่ไม่ชัดเจนนี้จะถูกเปิดเผย โดยโครงสร้างแบบสองขั้วของข้อเขียนที่รอการระเบิดออกมา ดังนั้น อะไรที่ปรากฏสงบนิ่งอยู่จะรอความมีเหตุผลที่ถูกเปิดเผยโดยความไร้เหตุผลและจะเป็นสิ่งที่ผิดธรรมดา และจะถูกตีความที่เกิดจากธรรมชาติการตีความที่ผิดเพี้ยน สำหรับพวกเขา deconstructionist ความหมาย รวมถึงอะไรที่ละทิ้ง ละเลย หรือเจียบเฉยไว้ในข้อเขียน เพราะว่า deconstruction เป็นการโจมตีในทุก ทฤษฎีและทุกระบบของแนวคิดที่เราๆที่มีอยู่ การโต้แย้งในเรื่องนี้ของ Derrida และคนอื่นมีจุดมุ่งหมาย ต่อต้านคำจำกัดความของความเป็นเหตุ-ผล และเลือกการอธิบายทดแทนด้วยการนำเสนอที่ไม่เป็น ตามลำดับที่เกิดจากการเล่นคำและการเล่นสำนวนโวหาร พวกเขา deconstructionists โน้มเอียงการเน้นที่ การอ่านเนื้อความของข้อเขียนเป็นพิเศษ นักวิชาการจำนวนหนึ่งวิจารณ์แนวคิดตรงประเด็นนี้อย่าง รุนแรง อย่างไรก็ตาม deconstruction ที่นำเสนออย่างชัดเจน โดยงานเขียนของ Derrida และสนับสนุน

โดย Paul de Man และคนอื่นๆ มีผลกระทบในความรู้หลายสาขาในมหาวิทยาลัยอเมริกัน โดยเฉพาะในช่วงเวลาระหว่างปี 1970s และ 1980s. ในการขยายผลทางปรัชญาและทฤษฎีทางอักษรศาสตร์ เทคนิควิธีและกระบวนการทัศน์ของ deconstruction ได้การยอมรับจากนักวิชาการในแขนงวิชาประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา ทฤษฎีการศึกษา ภาษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ขณะที่โดยนัยทางทฤษฎีนี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยพวกปัญญาชนในปัจจุบัน แม้โดยทั่วไปเป็นที่นิยมและยอมรับ โดยการให้ทุนศึกษาในด้านสหวิชาการในระหว่างช่วงปี 1980s และ 1990s ซึ่งถูกมองเป็นการแตกแขนงของ deconstruction (poneer.chula,2018: online)

2.2 งานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ “ชนชั้นกรรมมาชีพกับสังคมสมัยใหม่” ได้มีการนำผลงานศิลปะที่มีแรงบันดาลใจ หรือโครงสร้างทางความคิดที่คล้ายกันมาเป็นแนวทางศึกษา หาความรู้เพิ่มขึ้นเพื่อให้งานสร้างสรรค์ชุดนี้มีความเป็นไปได้ในทางศิลปะที่หลากหลาย ในด้านรูปแบบ แนวคิด หรือการนำเสนอให้เป็นไปได้ในทิศทางที่ทำหาย โดยงานศิลปะที่ได้รับอิทธิพลมานั้นก็จะเป็งานที่มีรูปแบบและเนื้อหาไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานสร้างสรรค์ที่ถูกสร้างขึ้น โดยมีความสนใจความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการหาตัวตนนอกขนบที่สอดคล้องกับเรื่องราวในเนื้อหา

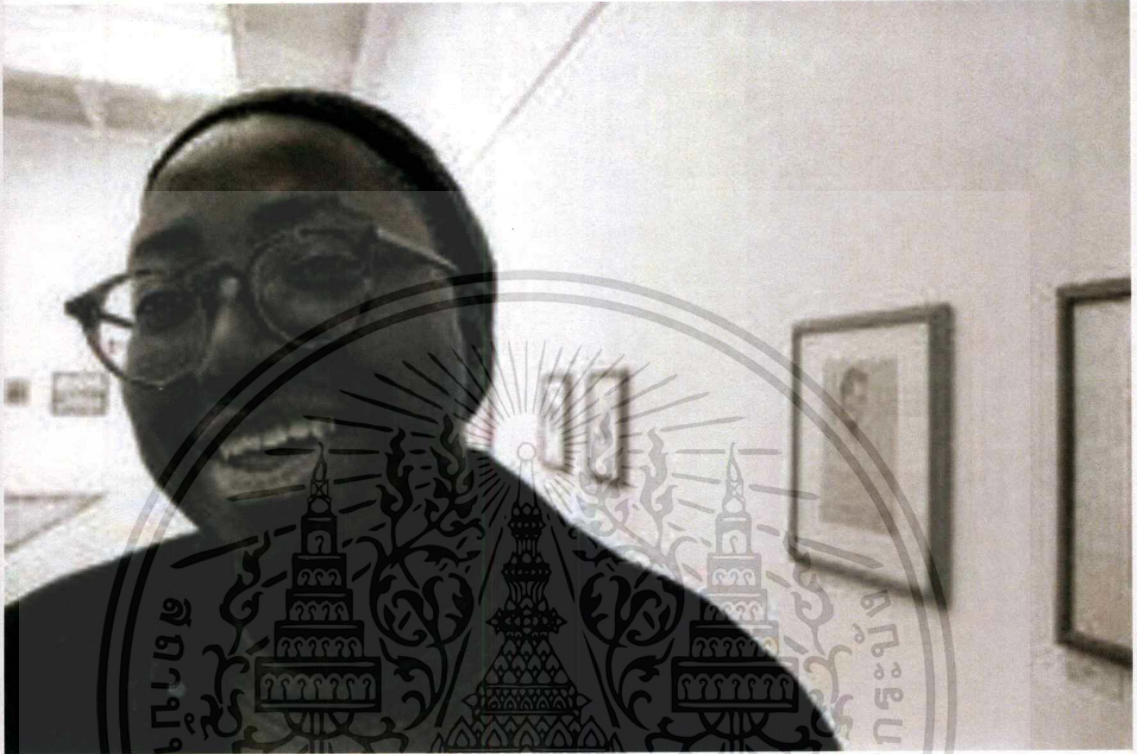
งานศิลปะลักษณะงานสื่อผสมซึ่งประกอบไปด้วยศิลปะป็น ดังต่อไปนี้

- Donald Rodney

งานศิลปะลักษณะงานสื่อวิดีโอซึ่งประกอบไปด้วยศิลปะป็น ดังต่อไปนี้

- Brian Gothong Tan

ศิลปิน Donald Rodney

ภาพที่ 2.1 ภาพศิลปิน Donald Rodney

<https://www.tate.org.uk/whats-on/tate-britain/display/donald-rodney-display>

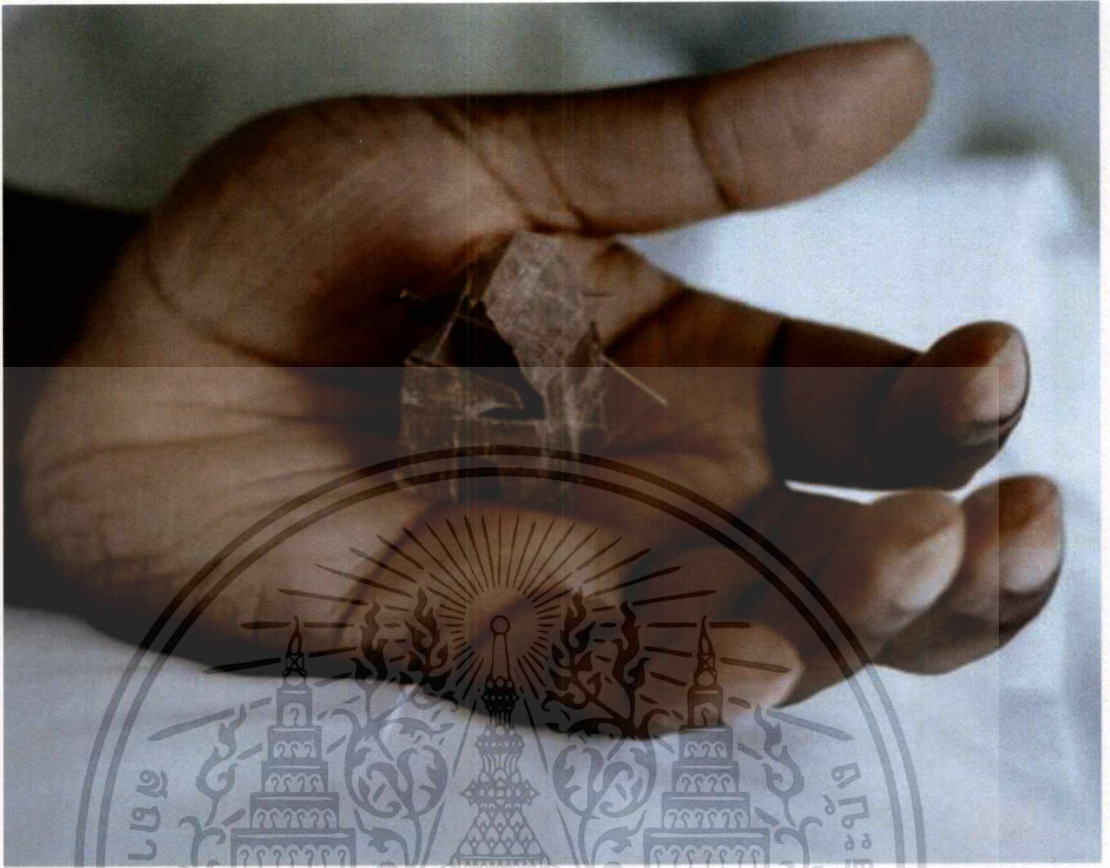
ประวัติ

1961 เกิดที่ อังกฤษ

1980 จบหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญา ก่อนที่ Bournville โรงเรียนศิลปะและไปจบการศึกษา
ระดับปริญญาเกียรตินิยมในศิลปะที่เทรนต์โพลีเทคนิคในนอร์ดคิงแฮมจบในช่วงกลางทศวรรษ

ศิลปะ บางทีก็แสนจริงและเศร้าผลงานศิลปะชื่อ In the House of My Father เป็นภาพถ่ายมือ
อย่างใกล้ชิดของ Donald Rodney ศิลปินผิวสีชาวอังกฤษผู้ถือกำเนิดจากพ่อแม่ที่อพยพย้ายถิ่นมาจากจา
ไมกา บนอุ้งมือของเขาในภาพถ่ายชิ้นนี้มีประติมากรรมเล็กๆ เป็นรูปทรงของบ้านหลังหนึ่ง มันถูกสร้าง
ขึ้น ในขณะที่เขากำลังรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลคิงส์คอลเลจในลอนดอน ประติมากรรมชิ้นเล็กๆ นี้ก็
เป็นผลงานศิลปะ โดยตัวของมันเองด้วย มันมีชื่อว่า My Mother. My Father. My Sister. My Brother

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภาพ In the House of My Father

(Photograph, C-print on paper, mounted on aluminium 1220 x 1530 mm)1996

<https://www.tate.org.uk/art/artworks/rodney-in-the-house-of-my-father-p78529>

ซึ่งศิลปินได้สร้างขึ้นในปีเดียวกัน มันถูกสร้างขึ้นจากผิวหนังของเขาซึ่งถูกผ่าตัดออกในการผ่าตัดครั้งหนึ่งจากการผ่าตัดหลายๆ ครั้งเพื่อรักษาโรคที่มีชื่อว่า sickle-cell anaemia เป็นโรคร้ายแรงที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรมที่คนเชื้อสายแอฟริกันและคาริบเบียนมักเป็นกัน มันเกิดขึ้นจากการที่เซลล์เม็ดเลือดแดงบิดตัวกลายเป็นรูปทรงจันทร์เสี้ยวในภาวะที่ออกซิเจนในเลือดต่ำ ทำให้สีผิวซีดและเกิดอาการอ่อนเพลียพลัยแรง เป็นโรคที่คร่าชีวิตของเด็กๆ จำนวนมากในแต่ละปี เด็กที่เป็นโรคนี้อาจรอดมาได้ เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่, ในท้ายที่สุดก็มักจะมีอายุสั้น ภาพถ่ายชิ้นนี้ทำให้เราสัมผัสได้ถึงประเด็นเรื่องชาติพันธุ์ ครอบครัว และอัตลักษณ์ มันสื่อโดยตรงถึงความเปราะบางของชาติพันธุ์ในการดำรงชีวิตและการมีชีวิตกับความเจ็บป่วยของศิลปิน ภัณฑารักษ์ Eddie Chambers และตัว Rodney เองได้ให้ข้อสังเกตว่า ประติมากรรม “บ้าน” ที่ถูกประกอบสร้างขึ้นอย่างประปรายหลังนี้เป็นสัญลักษณ์ถึงการมีชีวิตของ Rodney เองที่ป่วยเป็นโรคร้ายแรงนี้ มันหมายถึงการมีชีวิตอย่างไร้ความหวังและไม่อาจต้านทานได้แม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีสิ่งรบกวนและแทรกซ้อนเพียงเล็กน้อย ภาพของบ้านหลังเล็กๆ ซึ่งถูกสร้างขึ้นอย่างง่ายๆ ที่วางอยู่บนฝ่ามือนี้ให้ความรู้สึกอันน่าสะเทือนใจ มันทำให้เรารู้สึกได้ถึงความอ่อนแอของมนุษย์ที่ต้องใช้การทะนุถนอมอย่างมากๆ ในการธำรงรักษามันไว้ ขนาดของมันเมื่อเทียบกับฝ่ามือยิ่งสะท้อนให้เห็นชัดถึงความรู้สึกดังกล่าวนี้ ส่วนเข็มหมุดนั้น ถึงแม้จะเป็นเครื่องมือในการยึดโยงผิวหนังให้คงรูปของบ้านไว้ก็ตาม แต่มันก็ให้ความรู้สึกอย่างรุนแรงถึงการที่มั่งคั่งและความเจ็บปวดด้วย การใช้ภาพถ่ายในการทำงานศิลปะของ Rodney ขึ้นนี้เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่ตัวศิลปินต้องเข้าๆ ออกๆ และใช้ชีวิตแบบคนป่วยในโรงพยาบาล ซึ่งต้องตรวจเช็คข้อมูลของร่างกายด้วยวิธีการต่างๆ อยู่ตลอดเวลา เช่น การสแกนร่างกายด้วยการเอ็กซเรย์และด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ ในบทความที่เขียนถึงผลงานของ Rodney คุณหมอบ Alison Bybee ได้พูดถึงอาชีพหมอบว่า Rodney ผลิตผลงานภาพถ่ายขึ้นนี้ให้กับพ่อของเขาที่เสียชีวิตในปี 1995 แต่ในขณะที่พ่อของเขากำลังจะสิ้นชีวิต Rodney เองก็กำลังป่วยและกำลังรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลด้วยเช่นกัน ในท้ายที่สุด Rodney ก็เสียชีวิตลงในอีกสามปีต่อมาเพราะโรคร้ายดังกล่าวนี้ (1998) ในขณะที่เขามีอายุเพียง 37 ปีเท่านั้น (น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ, 2019: online)

ศิลปิน Brian Gothong Tan

ภาพที่ 2.3 ภาพศิลปิน Brian Gothong Tan

<https://www.imda.gov.sg/industry-development/sectors/media/film/directors/brian-gothong-tan>

ประวัติ

- 2005 จบการศึกษาจากวิจิตรศิลป์, มัลติมีเดียและภาพเคลื่อนไหวที่สถาบันศิลปะแคลิฟอร์เนีย
- 2007 ได้รับเชิญไปยังกรุงเบอร์ลินและโตเกียวในหมู่เทศกาลอื่นๆที่จัดตั้งขึ้น ได้รับความสุขด้วยตาในโรงภาพยนตร์
- 2008 งานของเขาได้รับการแนะนำในการผลิตจำนวนมากที่มีการท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จในหลายประเทศเช่นอิตาลี, อเมริกา, เกาหลีและสหราชอาณาจักร. เปิดตัวคุณลักษณะของเขา, เด็กที่มองไม่เห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

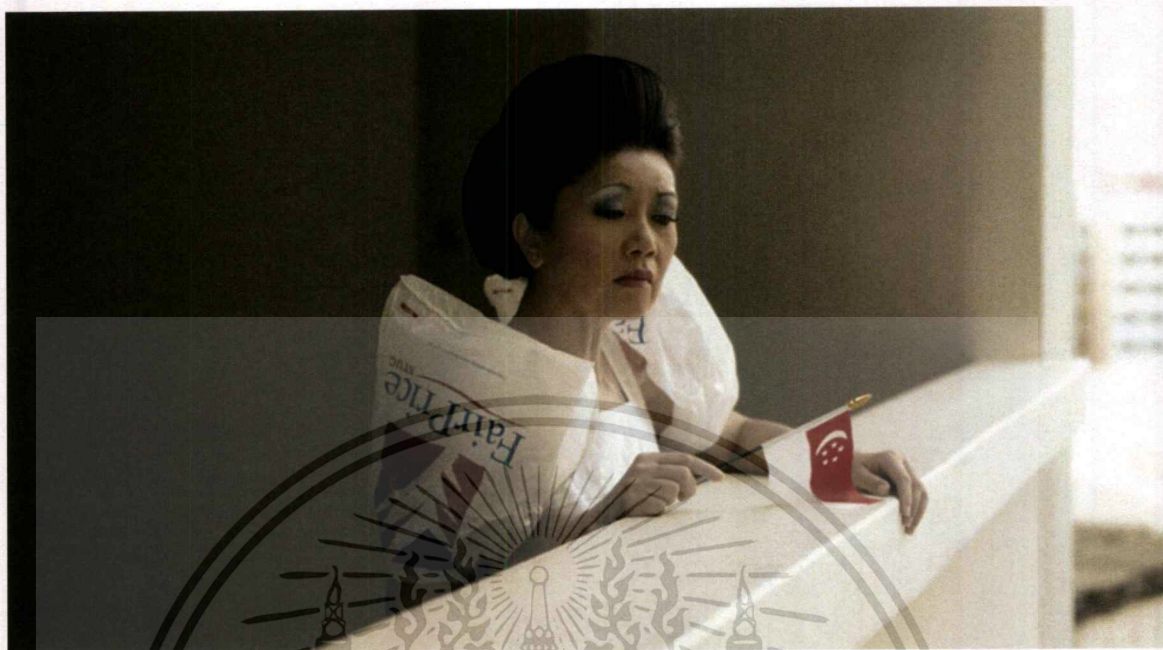
ศิลปินชาวสิงคโปร์ชื่อ 'Imelda Goes to Singapore' ซึ่งเคยแสดงที่จิม ทอมป์สันราวสักปีหนึ่งมาแล้ว แก่นเรื่องของมันสัมพันธ์โดยตรงกับคำศัพท์ว่า “การข้ามพรมแดนรัฐชาติ” (transnationalism) ที่ผมเคยนำมาเผยแพร่สองสามบทความทั้งของฝรั่งและศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ซึ่งหมายถึงสภาวะแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมที่เราพบได้ทุกวันในปัจจุบันในโลกทุนนิยมเสรีใหม่หรือโลกาภิวัตน์ในการพัวเลือนอำนาจของรัฐชาติในการควบคุมและจำกัดวงข้ามเส้นแบ่งเขตแดนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีนี้คือการเคลื่อนย้ายแรงงานของผู้คนจากประเทศยากจนไปสู่ประเทศที่ร่ำรวยกว่า “การข้ามพรมแดนรัฐชาติ” เป็นประเด็นทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่มีการศึกษากันอย่างจริงจังในหลายสาขาวิชา เพราะมันคือสภาพทั่วไปของระบบทุนนิยมที่ได้ขยายขอบเขตของการทำงานของมันจากอาณาบริเวณที่เคยมีขอบเขตจำกัดของรัฐชาติในอดีตมาสู่โลกไร้พรมแดนของโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันที่เราต้องทำความเข้าใจ และสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เราสามารถสังเกตเห็นได้ก็คือ โลกาภิวัตน์ได้เปลี่ยนความหมายของ “ชนชั้น” จากแรงงานในชาติมาเป็น “ชนชั้นแรงงานนานาชาติ” ในงานวิดีโอชิ้นนี้ Tan ใช้วิธีการสร้างงานในแบบ “การอ้างอิงความหมาย” กล่าวคือด้วยการใช้สิ่งที่มีอยู่แล้ว (ready made) ที่มีในสังคมมาใช้ในการสร้างท้องเรื่องและเรียบเรียงสร้างเรื่องเล่า (narrative) ด้วยวิธีการของตัวเอง, ซึ่งมีบางคนเรียกว่าเป็นการสร้างงานศิลปะแบบ post-production ซึ่งในที่นี้คือการใช้ “มิวสิกวิดีโอเพลงรัก” เป็นโครงสร้างของตัวผลงานและเสริมด้วยบริบทย่อยหรือองค์ประกอบอื่นๆ ที่เป็นรายละเอียดของเรื่องราว Tan ถักทอองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวเหล่านี้เข้าด้วยกันผ่าน โครงสร้างที่ถูกควบคุมไว้ด้วยรูปแบบและความหมายอันซับซ้อนของสินค้าในอุตสาหกรรมวัฒนธรรมที่เรียกว่ามิวสิกวิดีโอ อย่างไรก็ตาม, ก่อนอื่น, ผมจะทดลอง “อ่าน” งานวิดีโอชิ้นนี้ก่อนด้วยการใช้วิธีการเทียบเคียงทางวัฒนธรรมมาใช้ในการอธิบายเสริมเพื่อทำความเข้าใจหรือทำให้ (ตัวผมเอง) เห็นภาพของบริบทของแรงงานพลัดถิ่นลึกลงไปอีก พูดย่างๆ คือพยายามเข้าใจผ่านการใช้กรณีของแรงงานในเมืองใหญ่ที่น่าจะคล้ายกันของสังคมไทย ตัวอย่างกรณีของการเทียบเคียงในที่นี้คืออิทธิพลของมิวสิกวิดีโอเพลงรักและแรงงานหญิงชาวอิสานในเมืองใหญ่ จากนั้น จึงจะให้ข้อมูลของเพลง Dabil Sa Iyo ซึ่งเป็นบทเพลงรักคลาสสิกของฟิลิปปินส์ที่ Tan ใช้เป็นแก่นเรื่องในการสร้างงานศิลปะชิ้นนี้ของเขา

1. มิวสิกวิดีโอและเพลงรัก: บทบาทของการบำบัดทางจิตและการควบคุมแรงงานของระบบทุนนิยมในโลกร่วมสมัย นับตั้งแต่ยุคที่ผู้คนใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือถือกันเป็นปกติวิสัย เราทุกคนสามารถเข้าถึงการฟังเพลงผ่าน you tube ได้ ช่องทางการเข้าถึงการฟังเพลงจึงทำได้สะดวกจนถึงที่สุดทั้งในแง่ของเวลาและสถานที่ ซึ่งเป็นเพราะการพกพาไปไหนมาไหนได้ง่ายของโทรศัพท์มือถือและการเข้าถึงได้อย่างทั่วไปของอินเทอร์เน็ตที่ได้เปลี่ยนวิถีชีวิตและการคิดของเราทุกคนไปอย่างยิ่ง

ราก ในโลกแห่งความเป็นจริงที่มนุษย์ต้องการแฟนตาซีหรือความฝัน มิวสิควิดีโอเป็นอุตสาหกรรมวัฒนธรรมที่มีพลังทางสังคมยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะดนตรีที่มีเป้าหมายทางการตลาดต่อกลุ่มคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย ตลาดดังกล่าวนี้คือคอนเสิร์ต อุตสาหกรรมวัฒนธรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอีสานจึงถูกผลิตขึ้นมาอย่างซับซ้อน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐานในการผลิตที่ประกอบด้วยงานวิจัยทางการตลาดที่ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายอย่างละเอียด เช่น เพศและวัย รายได้ การใช้ชีวิต และพฤติกรรมผู้บริโภค และที่สำคัญก็คือแฟนตาซีหรือ “ความฝัน” ที่พวกเขามี ฯลฯ เพราะชีวิตจริงในโลกประจำวันในระบบทุนนิยมบริโภคของสังคมร่วมสมัยมีแรงกดดันอันซับซ้อนจนเราอาจทานรับมันไม่ได้ แฟนตาซีจึงเป็นเครื่องมือที่เราใช้ปรับสมดุลกับความไม่พอใจต่อชีวิตและโลกรอบตัว

ในปัจจุบัน ระบบทุนนิยมพัฒนามาไกลจนถึงการผลิตและจำหน่ายความหมาย และเราทุกคนต่างบริโภคสินค้าที่แก่นแท้ภายในของมันคือความหมาย สินค้าแฟนตาซีที่ขายความฝันและอารมณ์ความรู้สึกจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นสิ่งชดเชยหรือช่องทางระบายที่ช่วยปรับสมดุลทางจิตวิทยาให้เราใช้ชีวิตต่อไปผ่าน “คำนิยาม” ต่างๆ ได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าเราพิจารณาในอีกมุมมองหนึ่ง กระทั่งคำสอนทางศาสนาที่พร่ำสอนเราทุกคนว่า “มนุษย์ต้องการเพียงแค่ปัจจัยพื้นฐานสี่อย่างเท่านั้น คือ เครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัย อาหาร และยารักษาโรค” พวกมันทั้งหมดก็คือแฟนตาซีทางคำนิยามอย่างหนึ่ง, ชุดแบบลดทอนจนถึงที่สุด, เพื่อบอกว่าจินตนาการและชีวิตที่ดีเป็นสิ่งผิด เช่น กินอาหารก็ไม่จำเป็นต้องอร่อย สวมเสื้อผ้าก็ไม่จำเป็นต้องออกแบบแฟชั่นหรือใช้เนื้อผ้าที่สวมสบายที่สุด เอาแค่ปกคลุมร่างกายและเพื่อปรับตัวกับภูมิอากาศก็พอ ไม่ต้องฟังเพลง ดูหนัง อ่านหนังสือ และอื่นๆ อีกเกือบทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเอาเข้าจริงแล้ว พวกมันคือความหมายที่เราชาวพุทธใช้ประโลมจิตใจตัวเองในเชิงอุดมการณ์ทางศาสนา ที่มาจากความเชื่อเรื่องเวลาเป็นวงกลม (วัฏสงสาร) และชีวิตคือทุกข์ที่เราต้องเข้าไปให้ได้ แต่ในชีวิตจริงและจากประสบการณ์ตรงของเรา เราจะไม่มีพบใครแม้แต่สักคนเดียวที่ใช้ชีวิตจำกัดอยู่กับปัจจัยสี่อย่างเข้มงวดในความหมายที่ถูกพร่ำสอนนี้ พวกเราทุกคนต่างมีชีวิตอยู่กับโลกของจินตนาการและความฝัน เช่น เราต้องการมีชีวิตที่สบายกว่าเดิม กินอาหารอร่อย ได้รับการยอมรับนับถือ มีฐานะทางเศรษฐกิจ-สังคมดีกว่าเดิม หรืออย่างน้อยที่สุดก็ต้องเรียนหนังสือ ฯลฯ เพราะจริงๆ แล้ว ปัจจัยสี่ไม่ใช่สิ่งที่พอเพียงสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างแท้จริง เพราะถ้ามันจริง ระบบทุนนิยมก็คงไม่ได้ครองโลกและพัฒนาจนสามารถกำหนดการใช้ชีวิตและจินตนาการของเราอย่างที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ได้ และอินเทอร์เน็ตก็คงไม่มีอิทธิพลกับทุกคนอย่างมากมายขนาดนี้ เพราะมันเป็นเพียงแค่โลกเสมือนทางความคิดเท่านั้น อย่างไรก็ตาม, อินเทอร์เน็ตกลับมีอิทธิพลต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมหรือมากกว่าโลกจริงทางกายภาพข้างนอก ทุกวันนี้อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของโลกและชีวิตจริงทางกายภาพด้วยอย่างแยกไม่ออก และมันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในโลกทางใจและจินตนาการของเราทุกคน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โขเซย์ลมีเดีย ทฤษฎีที่ได้รับคามนิยมของฌอง โบดริยาร์ด (Jean Baudrillard, 1929 – 2007) ที่เสนอว่ามนุษย์กำลังแยกแยะความจริงเทียมที่สื่อสร้างจากความจริงภายนอกไม่ได้ (hyperrealism) ก็ต้องถูกทำความเข้าใจกันใหม่ เพราะสื่อได้กลายเป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่มนุษย์ขาดไม่ได้แล้ว ในปัจจุบัน สื่อบางอย่างคือความจริงใหม่ ไม่มีรอยนต์ (ปัจจัยที่ห้าของคนเมืองในไทย) ยังพอไหว แต่ไม่มีอินเทอร์เน็ตคงไม่ได้แล้วจริงๆ กลับมาที่แรงงานหญิงชาวอีสาน, ซึ่งจำเป็นต้องทิ้งบ้านเกิดเพราะความยากจน พวกเขาต้องทิ้งสังคมและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตัวเองและเดินทางมาขายแรงงานเลี้ยงชีวิตต่างถิ่นและในสภาพแวดล้อมของวัฒนธรรมบริโภคนิยมในเมืองใหญ่ ในทางสังคมและเศรษฐกิจ พวกเขาเป็นคนชั้นล่างในสังคมสมัยใหม่ของยุคโลกาภิวัตน์ วิถีชีวิตของการทำงานหนักได้ค่าแรงงานน้อย และสำนักทางชนชั้นที่ฝังลึกอยู่ในใจเป็นแรงกดดันที่เข้มข้นและรุนแรง ในโลกทุนนิยมที่ใช้แนวคิดเรื่องการแข่งขันอย่างเข้มงวดแบบคาร์วินนิสม์ แรงงานเป็นกลุ่มชนชั้นทางสังคมที่ถูกกระทำให้ตกอยู่ในเงื่อนใจของสภาวะแปลกแยก พวกเขาเป็นเพียงตัวเลขและมูลค่าในระบบเท่านั้น ไม่เคยได้รับการแบ่งปันจากผลผลิตส่วนเกินที่พวกเขาใช้แรงงานผลิตขึ้นมาอย่างเป็นธรรม อาจพูดได้ว่าในเงื่อนใจของทุนนิยมและในระบบสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำอย่างมากๆ เหมือนประเทศไทย, หรือฟิลิปปินส์ ในกระบวนการผลิตและการแบ่งปันผลประโยชน์ แรงงานถูกกระทำให้สูญเสียคุณค่าความเป็นมนุษย์ การชดเชยทางจิตใจจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากสำหรับกลุ่มคนที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่ต้องอยู่ข้างล่างสุดในระบบดังกล่าวนี้ มิวสิควิดีโอเพลงรักคือสิ่งหนึ่งที่เข้ามาทำหน้าที่ดังกล่าวนี้อย่างทรงพลัง มันคือสินค้าอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมที่ถูกสร้างขึ้นอย่างชาญฉลาดและซับซ้อนเพื่อผลกำไรทางธุรกิจ ดังกล่าวแล้วถึงการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลของกลุ่มผู้บริโภค เพลงรักของแรงงานหญิงชาวอีสานจึงถูกสร้างขึ้นในกรอบคิดดังกล่าวนี้ ด้วยการสร้างภาพตัวแทนหรือตัวแบบทางอัตลักษณ์ไว้ให้ลูกค้าที่เป็นแรงงานหญิงเลือกบริโภคและใช้มันบวกรวมกับความฝันที่ตัวเองปรารถนา นักร้องหญิงที่โด่งดังทั้งหลายจึงถูกกำหนดให้มีอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับการชดเชยความฝันเพื่อปรับสมดุลกับชีวิตจริงที่ยากลำบากของแรงงานชาวอีสาน พวกเขาทั้งหมดต้องเป็นคนอีสาน อยู่ในวัยทำงาน และเกี่ยวข้องกับโยกย้ายแรงงานและการใช้ชีวิตห่างไกลบ้านเกิด ตัวอย่างเช่น นักร้องในกลุ่มที่เรียกกันว่าลูกทุ่งอีสาน เช่น ต่าย อรทัย (น่ารัก เรียบง่าย เป็นคนดีตามมาตรฐาน หญิงไทยแบบข้างเท่าหลัง) จินตหรา พูนลาภ (กล้าแก่น ลุยๆ มีลักษณะของเด็กสาวบ้านนอก) หรือศิริพร อำไพพงษ์ (เหงา เศร้า ออกหัก ยินยอมรับความเจ็บปวด แต่ขอให้เธอมีความสุขและไปดี) หรืออาจมาจนกระทั่งถึงลำไย ไหทองคำ (สาวทะเลาะ ไล่ไปเลาะมาวันๆ ไม่ต้องทำงาน มีอิสระ) เป็นต้น ในทางหนึ่ง สินค้าอัตลักษณ์ที่ถูกเลือกบริโภคได้อย่างง่ายๆ ของมิวสิควิดีโอดังกล่าวนี้ได้ทำหน้าที่ทางจิตวิทยาในการช่วยให้แรงงานหญิงชาวอีสานคลายความคิดถึงบ้านและชดเชยให้พวกเขาพอมีความสุขไปวันๆ ในชีวิตของแรงงานพลัดถิ่นที่ต้องใช้

ภาพที่ 2.4 Imelda Goes to Singapore (Duration 3 min, Experimental) 2013

<http://old.asianfilmarchive.org/Events/Painkiller.aspx>

ชีวิตห่างไกลบ้าน, ต้องปรับตัวกับชีวิตในเมืองใหญ่ที่เร่งรัดและสับสนอลหม่าน, และต้องกลายเป็นความเป็นอื่นทั้งทางชนชั้นและวัฒนธรรมเมืองแบบโลกาภิวัตน์ อย่างไรก็ตาม ในทางกลับกัน มิวสิควิดีโอคือเครื่องมืออย่างหนึ่งที่มีส่วนสนับสนุนและมีส่วนสำคัญในการชำระการกดขี่และเอาเปรียบของนายทุน ระบบทุนนิยม (ไทยที่จ่ายค่าแรงต่ำ) และปิรามิดทางสังคมของบ้านเราไว้ เพราะมันมีส่วนทำให้แรงงานทนรับความยากลำบากของชีวิตจริงได้ แรงงานราคาถูกทุกคนจึงถูกทำให้ติดอยู่ในกับดักของความชั่วร้ายนี้อย่างไรทางออก

2. "Dahil Sa Iyo" บทเพลงรักคลาสสิกที่เปรียบเสมือนเพลงชาติฟิลิปปินส์

ในงานวิดีโอของ Tan เขาเลือกใช้บทเพลง Dahil Sa Iyo (Because of you) ชุดที่ขับร้องโดยนักร้องหญิง Pilita Corrales ที่คนฟิลิปปินส์ให้ฉายาว่า “ราชินีนักร้องแห่งเอเชีย”

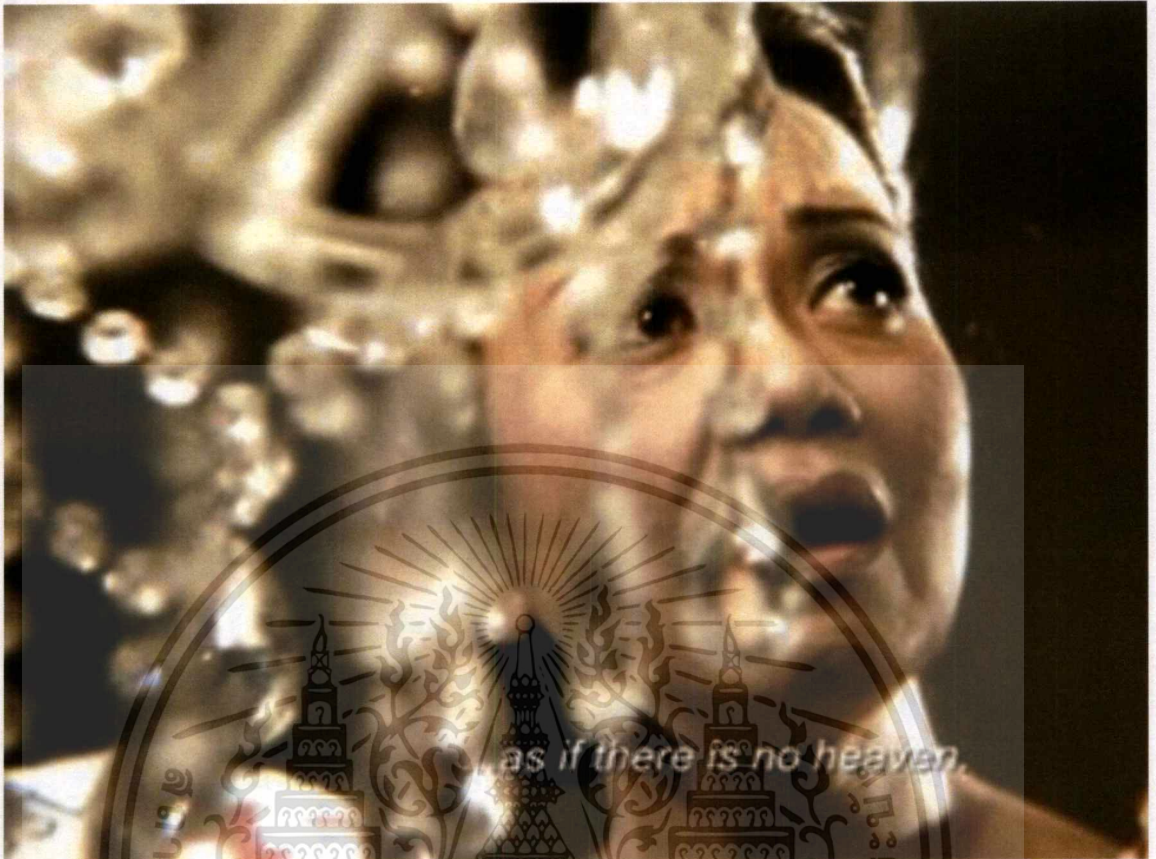
- "Dahil Sa Iyo" เป็นบทเพลงที่แต่งโดย Mike Velarde, Jr. ที่ถูกเขียนขึ้นในปี 1938 สำหรับภาพยนตร์เรื่อง Bituing Marikit และถูกขับร้องโดย “ราชาเพลงภาพยนตร์ฟิลิปปินส์” Rogelio de la Rosa บทเพลงชุดนี้ที่มีภาษาดากาล็อก-อังกฤษถูกบันทึกในปี 1964 และกลายเป็นเพลงสุดฮิตในสหรัฐอเมริกาในหมู่คนที่มิเชื่อสายฟิลิปปินส์ และยังคงได้รับความนิยมในชุมชนฟิลิปปินส์ในอเมริกาจนถึงทุกวันนี้

เนื้อเพลงภาษาตากาล็อกของหนึ่งในตัวอย่าง “เพลงรักคลาสสิกของฟิลิปปินส์” (Kundiman) ที่ได้รับความนิยมอย่างมากเพลงนี้ถูกแปลเป็นหลายภาษา เป็นต้นว่า อังกฤษ สเปน จีน และภาษาถิ่นทั้งหลายของฟิลิปปินส์ ด้วยการเป็นภาพแทนของยุคอดีตที่ถูกจดจำในรูปแบบของการโหยหาอดีต มันเป็นหนึ่งในเพลงดังที่สุดของฟิลิปปินส์ที่ถูกแต่งขึ้นด้วยภาษาตากาล็อกและเป็นที่ยอมรับกันทั้งในหมู่ชาวฟิลิปปินส์ในประเทศและต่างประเทศ ความโด่งดังของมันในฟิลิปปินส์มีมากจนกระทั่งบางคนคิดว่ามันควรถูกใช้แทนเพลงชาติและควรถูกเล่นในวาระที่บารัค โอบามาไปเยือนฟิลิปปินส์ มันถูกนำไปร้องใหม่หลายครั้งและกลายเป็นเพลงมาตรฐานที่นักร้องเพลงรัก โรแมนติกและเพลงพ็อพของฟิลิปปินส์ทุกคนต้องขับร้อง สถานภาพที่เป็นเหมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของ Dahil Sa Iyo ในฐานะเพลงรักอมตะของฟิลิปปินส์ถูกยืนยันซ้ำอีกครั้งโดยการถูกรวมเข้าไว้ในอัลบั้มรวมเพลงรักที่ออกวางตลาดในปี 2004 ในชื่อ Great Filipino Love Songs

บทเพลงนี้เป็นที่ยอมรับโดยส่วนตัวของนางอิมelda มาร์คอส, ภรรยาของประธานาธิบดีคนที่สิบของฟิลิปปินส์, เฟอร์ดินันด์ มาร์คอส, อย่างมาก เธอขับร้องมันบ่อยครั้งร่วมกับสามีในที่สาธารณะในช่วงเวลาของการหาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี 1992 เธอขับร้องมันครั้งสุดท้ายในเดือนกรกฎาคมปี 2002 ให้กับทหารที่บาดเจ็บของหน่วยจิตอาสาของศูนย์การแพทย์ฟิลิปปินส์ในเกซอนซิตี ในปี 2008 บทเพลงนี้ยังถูกนำไปเชื่อมโยงกับตัวเธอในกรุงมนิลาด้วยในรายงานข่าวชิ้นหนึ่ง ดังนี้ “ทันใดนั้น, แยกทุกคนในล็อบบี้ของ โรงแรมเพนินซูลาก็ต้องหันหน้าไปมอง นางอิมelda มาร์คอสกำลังเดินเข้ามา, อย่างรู้จังหวะ นักดนตรีของ โรงแรมก็เล่นเพลง 'Dahil sa Iyo' ขึ้นมาทันที”

3. นางอิมelda มาร์คอส

จากบทเพลงที่มีความสำคัญในเชิงสัญลักษณ์และความหมายนี้ มันเชื่อมโยงไปถึงตัวละครหญิงที่ Tan เลือกลงมาใช้เล่าเรื่องในงานวิดีโอของเขาอย่างข้อนแย้งและเสียดสียั่วล้อ ภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่เขาเลือกมาใช้เป็นภาพแทนของแรงงานหญิงฟิลิปปินส์พลัดถิ่นผู้ต้องเดินทางมาขายแรงงานและใช้ชีวิตในสิงคโปร์คือนางอิมelda มาร์คอสนั่นเอง ในอดีต อิมeldaคือนางพญาผู้ยิ่งใหญ่ อดีตเทพีจากเวทีประกวดสาวงามและนักร้องคนนี้ใช้ชีวิตอย่างยาวนานถึง 22 ปี (1965 – 1986) ในฐานะสุภาพสตรีหมายเลขหนึ่ง (ภรรยาประธานาธิบดีผู้นำเผด็จการของฟิลิปปินส์) อย่างหรูหราฟุ้งเฟ้อด้วยเงินและทรัพย์สินได้จากการคอร์รัปชัน เธอเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นนักสะสมผลงานศิลปะ เสื้อผ้า เพชรนิลจินดา และรองเท้าวุฒิมหาเธอมียามากกว่าสามพันคู่ นอกจากนี้เธอยังมีบัญชีธนาคารที่มีเงินฝากจำนวนมหาศาลในต่างประเทศในชื่อปลอมว่า “Jane Ryan” อีกด้วย เธอจึงเป็นภาพลักษณ์อันข้อนแย้งของผู้หญิงที่โยงใยถึงการเมืองของอำนาจและผลประโยชน์ของชนชั้นนำในฟิลิปปินส์และการคอร์รัปชัน ซึ่งส่งผลกระทบในการสร้าง

ภาพที่ 2.5 Imelda Goes to Singapore (Duration 4 min/20063 min,Experimental)2013

<https://www.objectifs.com.sg/collectiveform/>

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมและความยากจนให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง ชีวิตที่หรูหราของเธอคือสิ่งที่เธอขโมยไปจากประชาชนชาวฟิลิปปินส์ทุกคน ความร่ำรวยและการใช้ชีวิตของเธอคือภาพสะท้อนอีกด้านหนึ่งของความยากจนและความทุกข์ยากของคนจนในฟิลิปปินส์, ที่อาจส่งผลเป็นแรงกดดันที่ทำให้ผู้หญิงชาวฟิลิปปินส์ผู้ยากจนจำนวนมากต้องเดินทางออกไปขายแรงงานในต่างประเทศ

4. ลีลาการเล่าเรื่อง: ตลกร้ายของแรงงานหญิงและนางพญา

งานวิดีโอที่มีความยาวเพียง 2.35 นาทีตามความยาวของบทเพลง 'Dahil sa Iyo' นี้เปิดเรื่องด้วยฉากยามราตรีของท้องถนนสายหนึ่งพร้อมกับเสียงดนตรีนำของบทเพลง "Dahil Sa Iyo" ดังขึ้นมา ริมถนนสายนี้ประดับประดาด้วยกลุ่มธงชาติที่มีแถบสีแดง-ขาวและกลุ่มดาวกับจันทร์เสี้ยวของประเทศสิงคโปร์ จากนั้น ภาพตัดไปที่แผงขายทุเรียนข้างถนน, ผลไม้ท้องถิ่นของอินโดนีเซีย ไทย มาเลเซีย และบางส่วนของฟิลิปปินส์ ในฉากนี้เองที่ชื่อของงานวิดีโอชิ้นนี้ 'Imelda Goes to Singapore' ปรากฏขึ้นอย่างโดดเด่นกลางจอ มันถูกเขียนด้วยตัวอักษรตัวเอียงที่มีลักษณะอ่อนหวาน หรุหรา สวยงาม และแสดงความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นเพศหญิง มันค้างคาอยู่ช่วงขณะเมื่อภาพตัดไปที่โคมระย้าขนาดเล็กราคาถูกที่กำลังต้องแสงไฟและมี
 อากาสันไหวเล็กน้อย ตัวอักษรชื่อผลงานหายไป ภาพของส่วนศีรษะผู้หญิงหน้าตาดีปรากฏขึ้นมากลาง
 จอหลังโคมระย้า เธอเริ่มต้นร้องเพลง 'Dahil sa Iyo' แต่ในขณะที่เธอกำลังร้องเพลงรักโรแมนติก, อย่าง
 ย้อนแย้ง, เธอก็ทำความสะอาดโคมระย้าราคาถูกพวกนั้นไปด้วยในเรื่องเล่าทั้งหมด อีเมลดา, หญิงสาว
 หน้าตาละม้ายอดีตภรรยาประธานาธิบดีเผด็จการคนดังของฟิลิปปินส์คนนี้, คือคนรับใช้ รายละเอียด
 ต่างๆ เกี่ยวกับเธอถูกนำมาเล่นล้อในแบบตลกร้ายอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นโคมระย้า เสื้อผ้าหรูหรา
 รองเท้ากว่าสามพันคู่ หรือการต้องทำงานในครัว เป็นคนรับใช้ และพักในห้องที่ไร้เครื่องอำนวยความสะดวก
 สะดวก ฯลฯ

5. องค์ประกอบและวิธีการสร้างผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยในปัจจุบันอ้างอิงอยู่กับเนื้อหาและการสื่อสารความหมาย ใน
 การสร้างผลงานชิ้นหนึ่งๆ จึงมีขั้นตอนและองค์ประกอบที่ซับซ้อนกว่าการจัดองค์ประกอบทัศนธาตุ
 แบบที่คนรุ่นผมเคยฝึกฝน ขั้นตอนแรกของงานชิ้นนี้คือการสร้างมโนทัศน์ (conception) ให้ชัดเจน
 ประเด็นหลักของมันคือการสะท้อนถึงปรากฏการณ์ของการข้ามพรมแดนรัฐชาติ ซึ่งในที่นี้คือการ
 เคลื่อนย้ายแรงงานของผู้หญิงฟิลิปปินส์ที่ยากจนผู้ต้องเดินทางไปขายแรงงานในประเทศโลกที่หนึ่งที่
 ร่ำรวยอย่างสิงคโปร์ (มีประเด็นเฟมินิสต์ด้วย) จากผลงานสำเร็จ เราจะสังเกตได้ว่า Tan ศึกษา รวบรวม
 และคัดเลือกข้อมูลเบื้องต้น (research) อย่างมีระบบระเบียบตามมาตรฐาน และใช้พวกมันสร้างภาพ
 ตัวแทนในแบบของการล้อเลียนและเสียดสีดังกล่าวแล้วถึงมิวสิกวิดีโอ บทเพลง และนางอีเมลดา
 มาร์คอส Tan นำพวกมันทั้งหมดมาสร้างเป็นเรื่องเล่า (narrative) ได้อย่างน่าสนใจ ถ้ากล่าวแบบลดทอน
 มันคือการนำข้อขัดแย้งสองอย่างที่เรียกว่า “คู่แย้ง” (binary opposition) มาสร้างความพัวเถื่อนและ
 ก่อความสูง-ต่ำของคู่แย้งดังกล่าว ในที่นี้ วิถีชีวิตแบบนางพญาของนางอีเมลดาถูกนำมาเสนอใน
 รูปแบบของคนรับใช้ผู้ต่ำต้อย ที่อย่างไรก็ตาม, มีรายละเอียดทางสุนทรียศาสตร์ของการทำงานวิดีโอ
 ศิลปะที่ Tan จัดการได้อย่างครบถ้วน ไม่ว่าจะเป็นการตัดต่อ ภาพ การแสดงของตัวละคร แสง และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เสียง (เพลง), ความไพเราะและเนื้อหาอันงดงามและเศร้าสร้อยของบทเพลง 'Dahil
 sa Iyo' ที่เป็น “หัวใจ” และ “เสน่ห์” ของงานวิดีโอชิ้นนี้ (น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ, 2018: online)

2.3 วิเคราะห์อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

จากผลงานสร้างสรรค์ของ Donald Rodney ศิลปินที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลนั้น ส่งผลทางด้านการเลือกใช้วัสดุที่มีความน่าทึ่งเกินความคาดคิด นำมาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยวัสดุที่นำมาสร้างสรรค์นำพาความหมายของเรื่องราวที่จะนำเสนอมาด้วย

จากผลงานสร้างสรรค์ของ Brian Gothong Tan ศิลปินอีกหนึ่งท่านที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลนั้น เป็นผลงานที่มี ส่งผลทางด้านแนวความคิด เนื้อหา เรื่องราวของการเคลื่อนย้ายแรงงานหรือการข้ามพรมแดนรัฐชาติ ความเหลื่อมล้ำ การนำข้อตรงข้ามสองอย่างที่เรียกว่า “คู่แย้ง” (binary opposition) มาสร้างความปร่าเถื่อนและก่อความสูง-ต่ำของคู่แย้ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ศิลปะนิพนธ์ “ชนชั้นกรรมมาชีพกับสังคมเมืองสมัยใหม่” มีกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานตั้งแต่การประมวลความคิดจากข้อมูลแปลงเป็นประเด็นในการสร้างแนวความคิด และการหาความเป็นไปได้ในการแสดงออกผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ โดยใช้ภาพแทนวัตถุเป็นสื่อในการสร้างเรื่องราวและความหมายใหม่ ซึ่งในแต่ละผลงานข้าพเจ้าแบ่งองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานออกเป็น 2 กระบวนการ คือ

1. การประมวลความคิด

1.1 วิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรมจากประสบการณ์จริงของข้าพเจ้าและผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีความทรงจำร่วมกัน ข้าพเจ้าจึงใช้ข้อมูลส่วนนี้ในการถอดความหมายและสร้างสรรค์ชิ้นงานออกมาผ่านภาษาทางศิลปะ

1.2 ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมทางหนังสือ บทความและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทสัมภาษณ์จากข้าพเจ้าและผู้ที่มีประสบการณ์ เช่น หนังสือต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลในหนังสือนั้นอ้างอิงถึงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับตัวงานทางศิลปะ

1.3 ค้นหาวีธีการสร้างภาษาทางศิลปะที่แตกต่าง จากวัสดุ และวัตถุ

2. การสร้างสรรค์

2.1 ภาพร่างต้นแบบ

2.2 ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์

3.1 การประมวลความคิด

คัดกรองประเด็นและตีความจากกรณีศึกษา

ประเด็น : ความทับซ้อนทางวัฒนธรรมในเมือง

เจาะจงไปที่ผู้คนที่ประกอบอาชีพ ในบริบทของเมือง อย่างไรก็ตามความหลากหลายของรูปแบบชีวิตที่แตกต่างกันจากประเด็นนี้ ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีการคัดเลือกวัสดุและวัตถุจากการลงพื้นที่ค้นหาข้อมูลในบริบทต่างๆ เพื่อดำเนินเรื่องราว

3.2 การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

การประมวลผลเชิงรูปแบบ

จากการลงพื้นที่สำรวจค้นคว้าหาข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 จากการค้นคว้าหาข้อมูลโดยการสำรวจพื้นที่ของคณขายของริมทางเท้า รถเข็นขายของ ข้าพเจ้าได้หยิบยกวัตถุและวัสดุที่เป็นสิ่งธรรมดาแต่พิเศษและดึงเอาเรื่องราวความหมายเล่าผ่านตัววัตถุนั้น ผ่านการนำข้าวตรงข้ามสองอย่างที่เรียกว่า “คู่แย้ง” (binary opposition) มาสร้างความพราเลี่ยนและก่อความสูง-ต่ำของคู่แย้ง

ภาพร่างต้นแบบ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

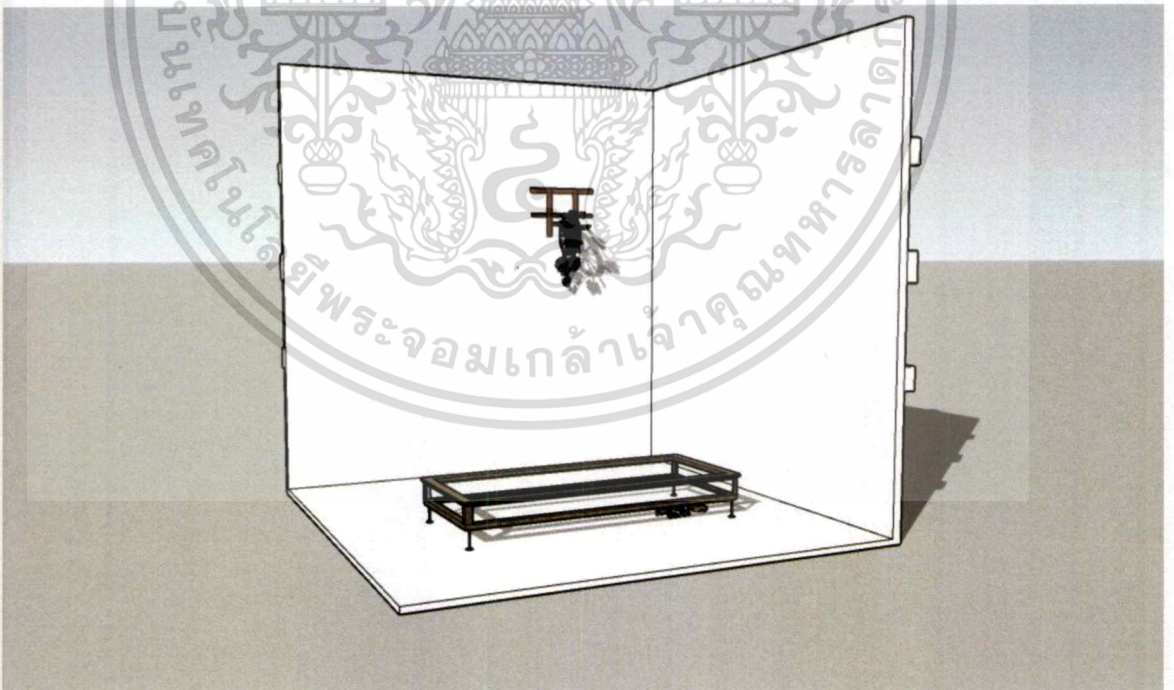

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างรูปที่ 1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

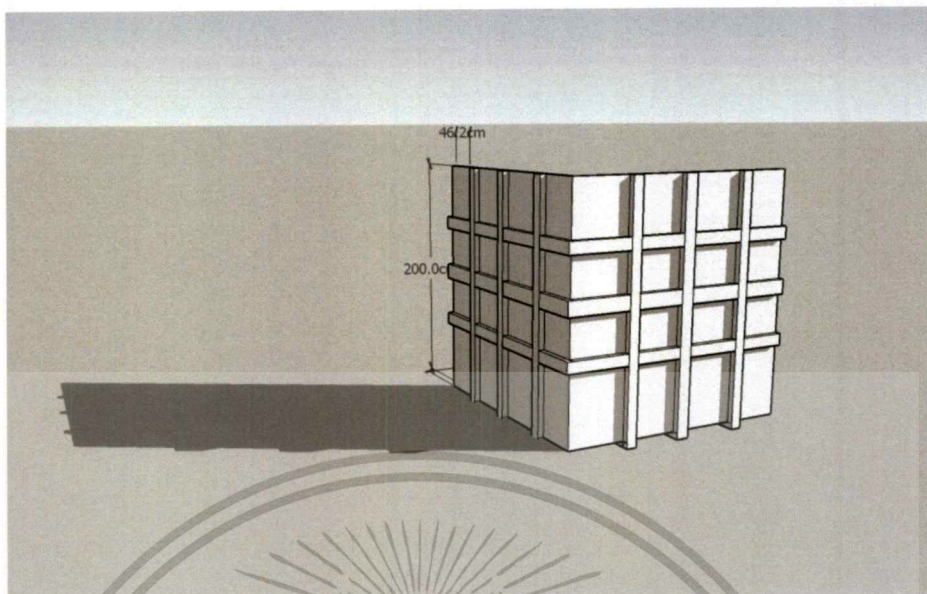

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างรูปที่ 2 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

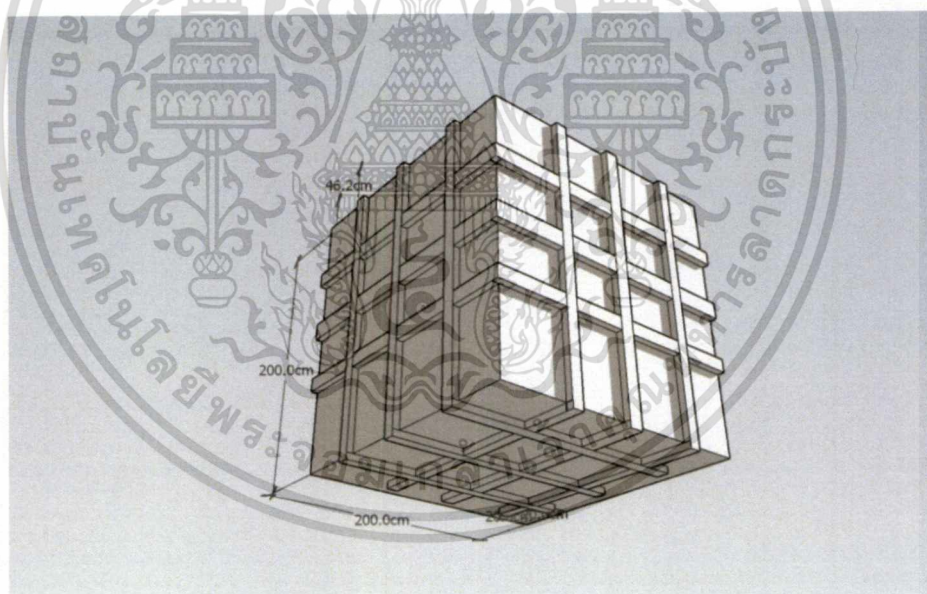

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างรูปที่ 3 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างรูปที่ 4 : ผลงานศิลปะปั้นพูนธ์ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างรูปที่ 5 : ผลงานศิลปะปั้นพูนธ์ชั้นที่ 1

ผลงานศิลปะในแต่ละชั้นใช้วิธีการนำข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ค้นคว้าและการผลิตผลงานเชิงทดลองในการหาความเป็นไปได้แบบใหม่โดยไม่มีแบบร่าง ภาพร่างที่เห็นจึงเป็นเพียงภาพร่างของการติดตั้งเท่านั้น

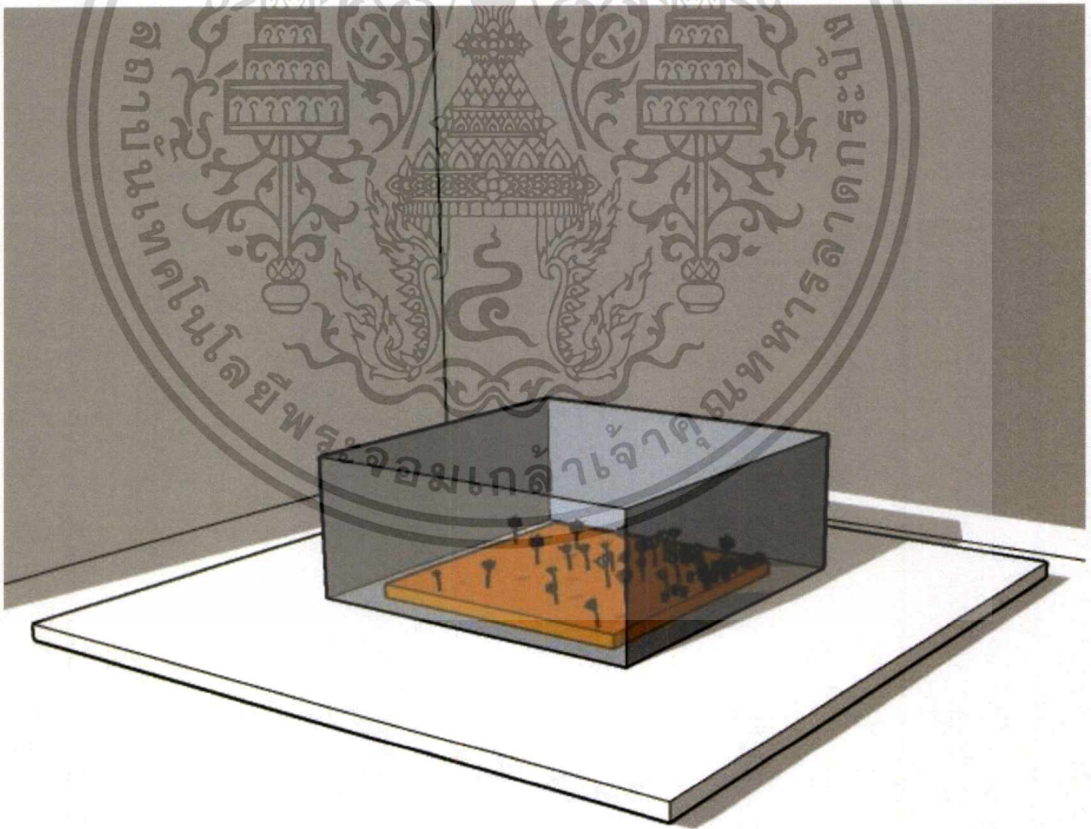
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

การประมวลผลเชิงรูปแบบ

จากการลงพื้นที่สำรวจค้นคว้าหาข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 1 การนำข้อตรงข้ามสองอย่างที่เรียกว่า “คู่แย้ง” (binary opposition) มาสร้างความพัวเถื่อนและก่อความสูง-ต่ำของคู่แย้ง โดยการเปลี่ยนบริบทของวัตถุและวัสดุซึ่งต้นทางมาจากการค้นคว้าหาข้อมูลโดยการสำรวจพื้นที่แพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนคนภาคใต้ของประเทศไทยที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอาศัยเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ยุคอดีตที่โครงการแพลตฟอร์มเปิดตัวให้ผู้คนมีรายได้น้อยสามารถเข้ามาอาศัย โดยการซื้อผ่อนในราคาถูกเพื่อรองรับผู้คนที่ย้ายเข้ามาสู่ศูนย์กลางเมืองกรุงเทพมหานคร การเข้าไปค้นคว้าข้อมูลโดยการสอบถามพูดคุยกับคนในพื้นที่ โดยส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาอยู่อาศัยนั้นมีความปรารถนาโดยหวังว่าอยากจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ภาพร่างต้นแบบ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

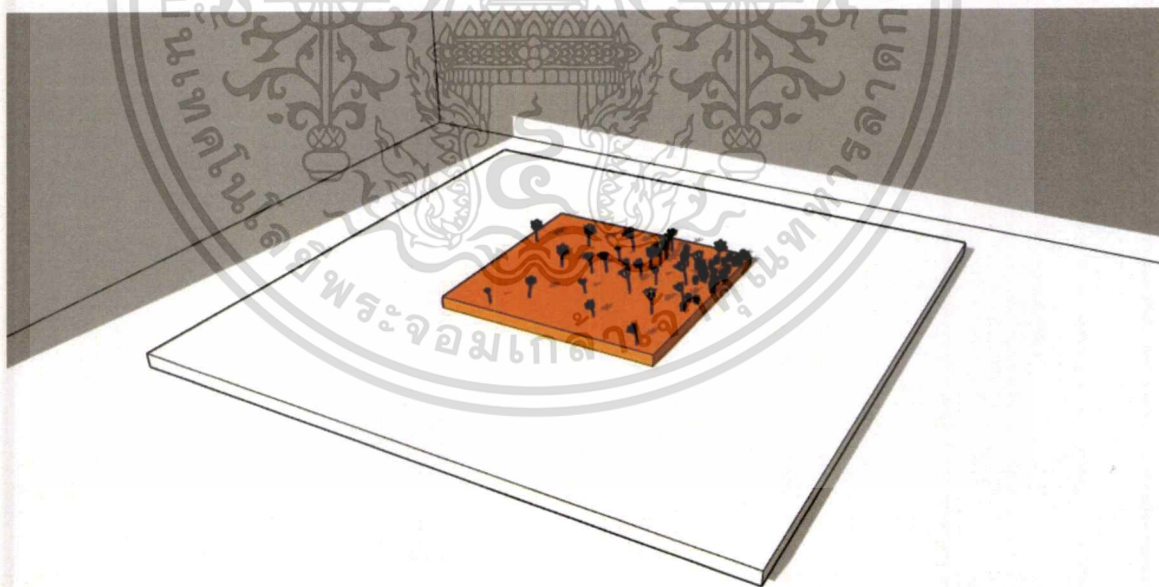

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างรูปที่ 1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

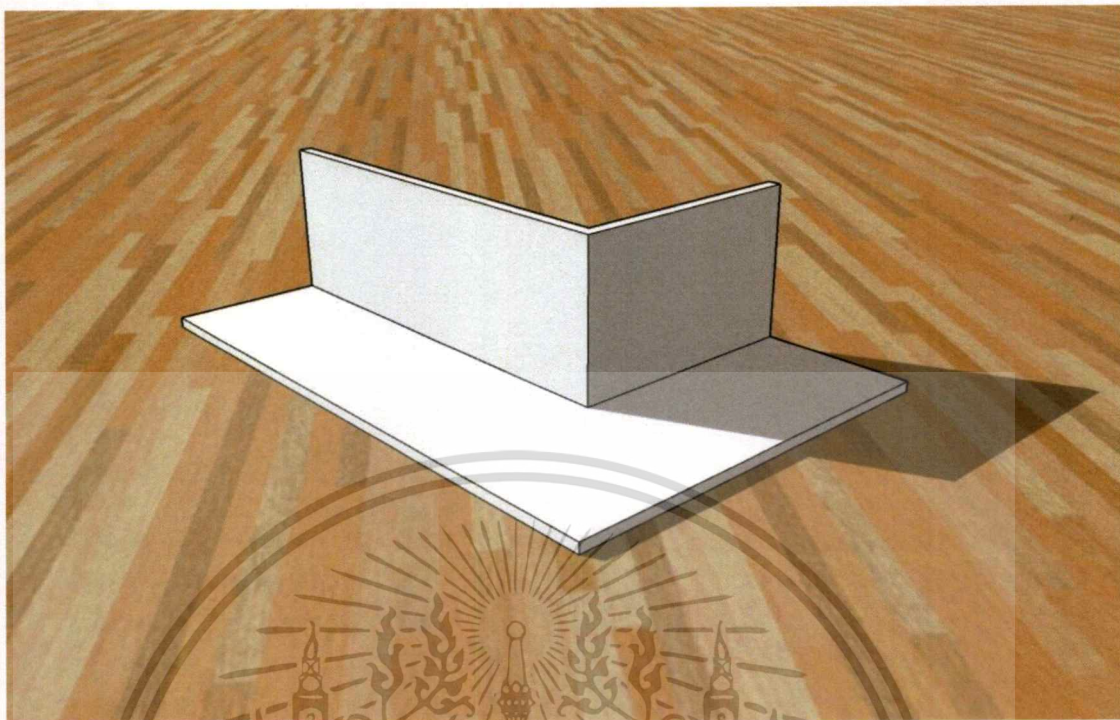

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างรูปที่ 2 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างรูปที่ 3 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างรูปที่ 4 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างรูปที่ 5 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ผลงานศิลปะในแต่ละชั้นใช้วิธีการนำข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ค้นคว้าและการผลิตผลงานเชิงทดลองในการหาความเป็นไปได้แบบใหม่โดยไม่มีแบบร่าง ภาพร่างที่เห็นจึงเป็นเพียงภาพร่างของการติดตั้งเท่านั้น

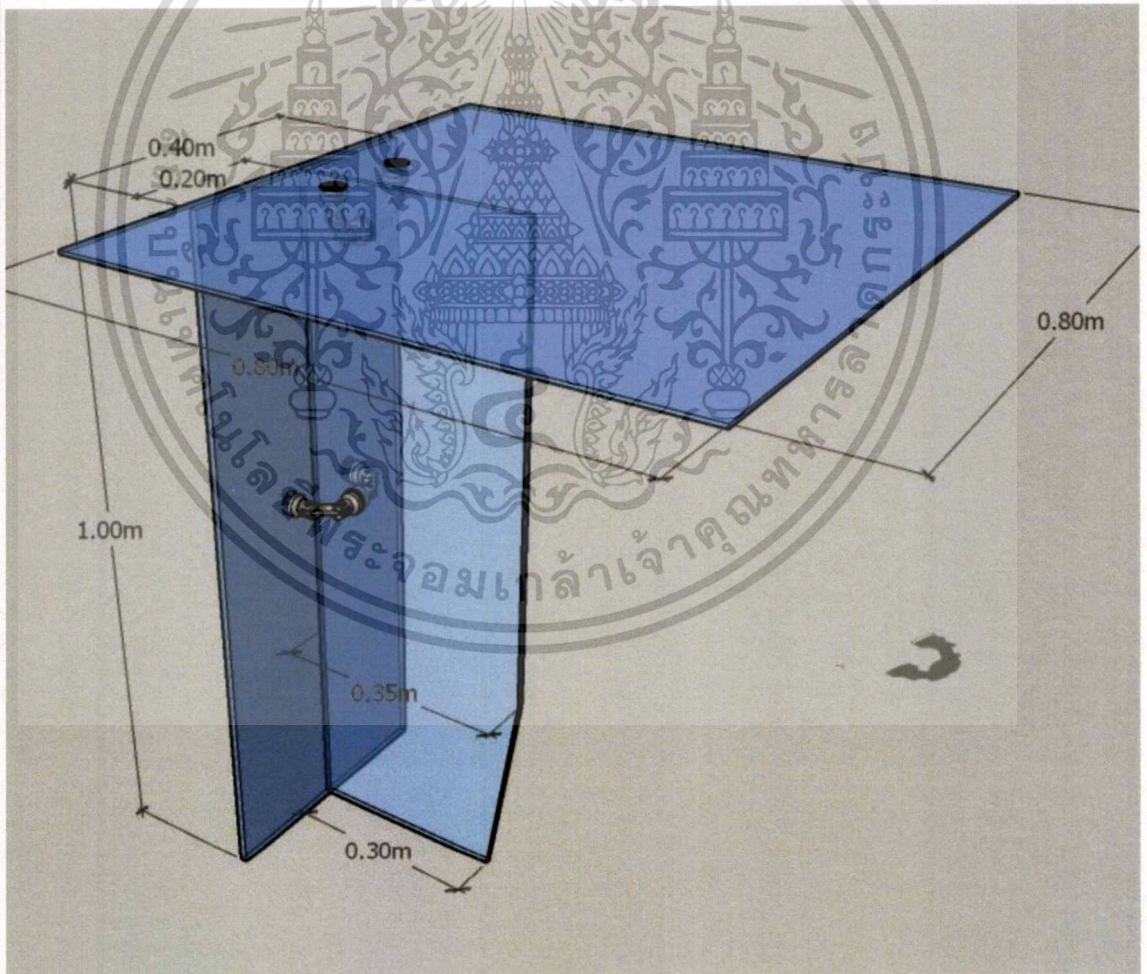
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

การประมวลผลเชิงรูปแบบ

จากการค้นคว้าหาข้อมูลในผลงานชิ้นที่ 3 เป็นการเริ่มต้นหาข้อมูลจากคลิปวิดีโอทางสื่อออนไลน์ เป็นภาพของคนเข็ดกระจกโรยตัว ด้วยเหตุจากการออกไปค้นหาวัสดุมาสร้างผลงานนั้น เกิดเหตุบังเอิญ โดยได้มีเรื่องเล่าจากคุณน้ำขับแท้กชี้ท่านหนึ่งซึ่งมีเพื่อนที่สนิทสนมเป็นคนงานเข็ดกระจกข้ามชาติ จึงเป็นเหตุในการสร้างภาษาทางประติมากรรม การนำขั้วตรงข้ามสองอย่างที่เรียกว่า “คู่แย้ง” (binary opposition) มาสร้างความพัวเถื่อนและก่อความสูง-ต่ำของคู่แย้ง โดยการเปลี่ยนเพื่อสร้างความหมายใหม่ในผลงานชิ้นนี้

ภาพร่างต้นแบบ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างรูปที่ 1 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

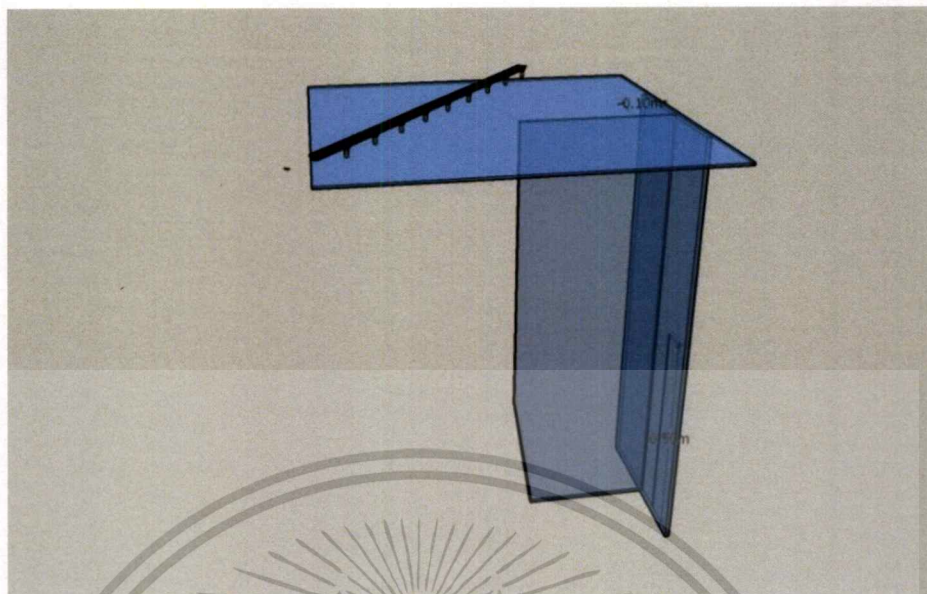

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างรูปที่ 2 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

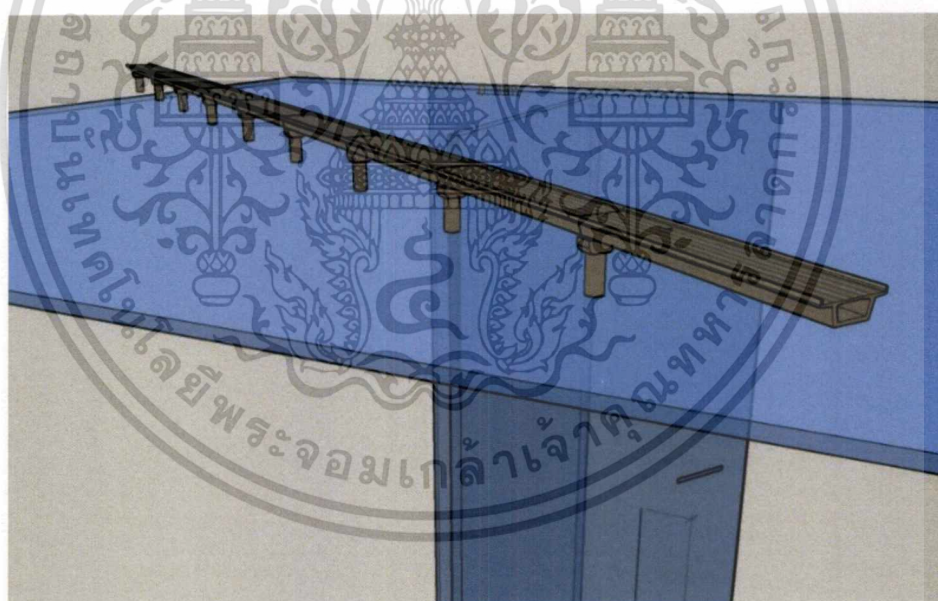

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างรูปที่ 3 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างรูปที่ 4 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างรูปที่ 5 : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ผลงานศิลปะในแต่ละชิ้นใช้วิธีการนำข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ค้นคว้าและการผลิตผลงานเชิงทดลองในการหาความเป็นไปได้แบบใหม่โดยไม่มีแบบร่าง ภาพร่างที่เห็นจึงเป็นเพียงภาพร่างของการติดตั้งเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างต้นแบบผลงานศิลปะนิพนธ์ในแต่ละชั้นมาต่อยอดขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งผลงานในแต่ละชั้นมีขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานต่างกัน โดยในที่นี้ข้าพเจ้าเลือกสาริต ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานชั้นที่ 3 จากภาพร่างรูปที่ 3 มานำเสนอรายละเอียดขั้นตอนต่างๆดังต่อไปนี้

ตารางแสดงขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้งาน

ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์	วัสดุอุปกรณ์
ขั้นตอนชั้นที่ 1 ระบายการแกะล้อย่าง ระบายการเก็บรายละเอียดผล ่องุ่น ระบายการตัดสังกะสี ระบายการประกอบสร้าง งานพวงอุ่งน ระบายการตัดแก้วไวน์ ระบายการประกอบสร้างงาน โครงสร้างเหล็กบนแก้วไวน์ ระบายการประกอบสร้างงาน ใบอุ่งนกับโครงสร้างเหล็ก	1.เครื่องเจียรคอตตรง 2.ดินสอ 3.เครื่องเจียร 4.กาวร้อน 5.ถุงมือ 6.กรรไกรตัดสังกะสี
ขั้นตอนชั้นที่ 2 ระบายการตัดติดปลาเค็ม ระบายการทำฐานอะคริลิก ระบายการเก็บรักษาดอกไม้ ระบายการทำฐานอะคริลิก ระบายการปั้นกึ่งแห้ง ระบายการเทกึ่งแห้งลงพื้น ระบายการนำดอกมาติดพื้น ระบายการแกะลื่นทะเล	1.ปลาเค็ม 2.กึ่งแห้ง 3.ซีหนู 4.แผ่นอะคริลิก 5.ลื่นทะเล 6.กาวร้อน 7.แม่เหล็ก 8.กระดาษทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<p>กระบวนการตัดสินใจทะเล</p> <p>กระบวนการเตรียมขี้หนู</p> <p>กระบวนการปั้นขี้หนู</p> <p>กระบวนการเตรียมขี้หมู</p> <p>กระบวนการการเชื่อมแผ่น</p> <p>อะคริลิก</p> <p>กระบวนการติดแม่เหล็ก</p> <p>กระบวนการประกอบงาน</p>	<p>9.แบ่งข้าวเหนียว</p> <p>10.เบบี้ถอย</p>
<p>ขั้นตอนขั้นที่ 3 กระบวนการเตรียมเชือก</p> <p>กระบวนการแกะเชือก</p> <p>กระบวนการเตรียมเชือกเส้นเล็ก</p> <p>กระบวนการประกอบสร้าง</p> <p>โมเดลต่อมอรรถไฟ</p>	<p>1.กระจก</p> <p>2.กาวยูวี</p> <p>3.เชือกโรยตัว</p> <p>4.กาวร้อน</p> <p>5.กรรไกร</p> <p>6.คัตเตอร์</p> <p>7.ไม้</p> <p>8.มะนาว</p>

ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการแกะล้อยาง

1. นำส่วนที่ตัดออกมาจาก โครงสร้างรถเข็นมาแกะล้อยางเป็นแถวๆ ที่เลื่อยติดอยู่กับล้อ และ นำส่วที่เหลือไปแกะต่อเป็นผลองุ่น

1.1 นำรถเข็นมาตัดล้นล้อหน้าทีติดอยู่กับ โครงเหล็กออกมา

1.2 แกะยางด้านบนออกมาเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมเพื่อจะนำไปแกะต่อเป็นผลองุ่น

1.3 แกะเอาให้ติดอยู่กับโครงล้อ โดยไม่ให้หลุดออกจากกัน

ภาพที่ 3.16 ภาพแสดงกระบวนการแกะเอาองุ่นที่ติดไว้กับโครงล้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการเก็บรายละเอียดผลองุ่น

2.แกะเก็บรายละเอียดทีละชิ้นเป็นรูปทรงผลองุ่น

ภาพที่ 3.17 ภาพแสดงผลองุ่นที่เก็บรายละเอียดเสร็จเรียบร้อย

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการตัดสังกะสี

3.สังกะสีที่เป็นชิ้นส่วนของรถเข็นนำมาตัดเป็นใบองุ่น

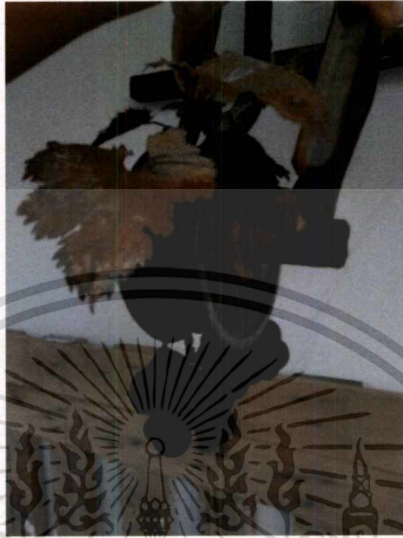
3.1 ส่วนของสังกะสีนำออกมาจากตัวรถเข็น

3.2 ใช้กรรไกรในการตัดแต่งให้เป็นใบองุ่น

ภาพที่ 3.18 ภาพแสดงขั้นตอนการทำใบองุ่น

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการประกอบสร้างงานพวงอวุ่น
4.นำชิ้นส่วนมาประกอบติดโดยกาวยร้อน

ภาพที่ 3.19 ภาพแสดงการประกอบแต่ละชิ้นส่วนให้เข้ากัน

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการตัดแก้วไวน์

5.นำแก้วไวน์มาเป่าความร้อนและกะเทาะส่วนบนออก

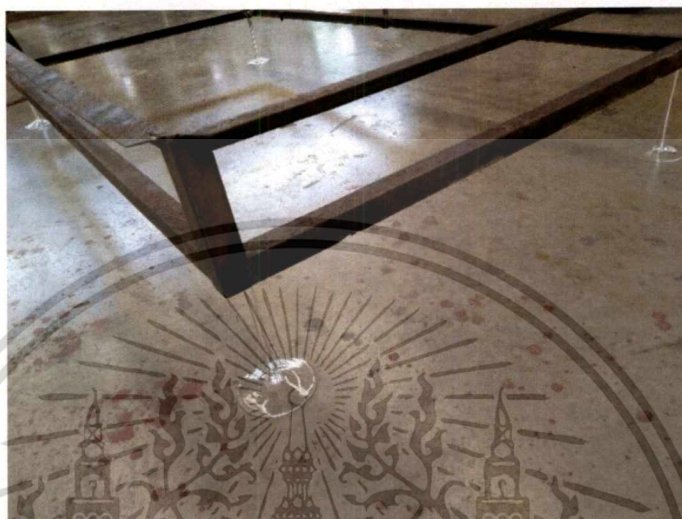

ภาพที่ 3.20 ภาพแสดงเสาแก้วไวน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการประกอบสร้างงานโครงสร้างเหล็กบนแก้วไวน์

6.นำแก้วไวน์ที่เตรียมไว้มาหนุน โครงเหล็กที่ตัดทอนมาจากโครงสร้างของรถเข็นขาย
ของ

ภาพที่ 3.21 ภาพแสดงเสาแก้วไวน์

ขั้นตอนขั้นที่ 1 กระบวนการประกอบสร้างงานใบบนกับโครงสร้างเหล็ก

7.นำชิ้นส่วนของใบบนประกอบกับโครงสร้างเหล็ก

ภาพที่ 3.22 ภาพแสดงเสาแก้วไวน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ขั้นตอนชั้นที่ 2 กระบวนการตัดติดปลาเค็มปั้น

1.การทำปลาเค็มวงให้เป็นดอกหูก้าฝรั่ง

- 1.1 ตัดปลาเค็มวงเป็นรูปทรงกลีบดอก
- 1.2 ตัดปลาเค็มวงเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าเพื่อทำลำต้น
- 1.3 นำปลาเค็มเนื้อสี่เหลี่ยมมาตัดเป็นเกสรตัวเมีย

ภาพที่ 3.23 ภาพแสดงขั้นตอนการทำดอกหูก้าฝรั่ง

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการเก็บรักษาดอกไม้ปลาคีม

2. นำปลาคีมวงที่ตัดเตรียมไว้มาปะติดโดยกาวยร้อน เสร็จแล้วใส่กล่องนำไปเก็บรักษาในตู้เย็น

ภาพที่ 3.24 ภาพแสดงการเก็บรักษาให้ผลงานอยู่สภาพคงที่

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการทำฐานอะคริลิก

3. แผ่นอะคริลิกที่ประกอบเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัสเสร็จแล้วนำมาแม่เหล็กมาติดเพื่อเป็นตัวยึดดอกไม้

ภาพที่ 3.25 ภาพแสดงพื้นอะคริลิกกับแม่เหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการปั้นกึ่งแห้ง

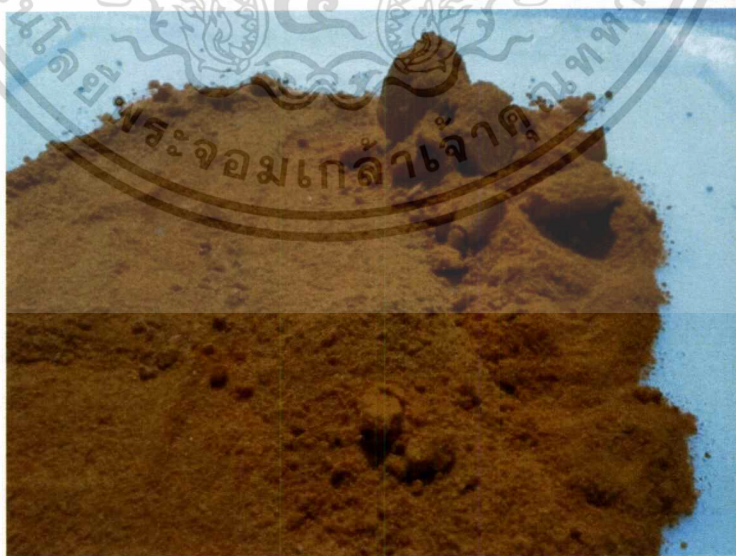
4.การบดปั้นกึ่งแห้งให้ละเอียดด้วยเครื่องปั่นน้ำผลไม้

ภาพที่ 3.26 ภาพรายละเอียดพื้นสีส้ม

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการเทกึ่งแห้งลงพื้น

5.นำกึ่งแห้งบดละเอียดที่เตรียมไว้มาเทลงบนฐานอะคริลิก

ภาพที่ 3.27 ภาพแสดงกึ่งแห้งบนฐานอะคริลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการนำดอกมาติดพื้น

6. ดอกไม้ที่นำแม่เหล็กมาติดไว้เพื่อยึดกับแม่เหล็กที่ติดอยู่กับฐานบนแผ่นอะคริลิก

ภาพที่ 3.28 ภาพแสดงทุ่งดอกหญ้าฝรั่ง

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการแกะลื่นทะเล

7. แกะลื่นทะเลเป็นกลีบดอกไม้

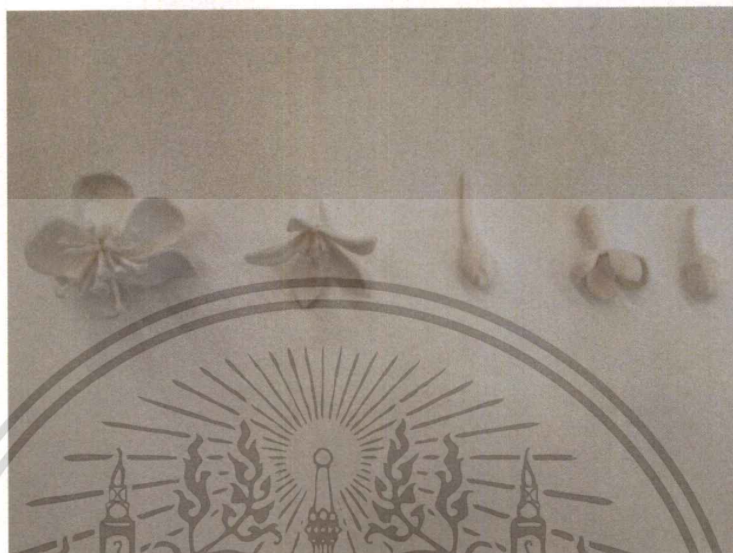

ภาพที่ 3.29 ภาพแสดงกระบวนการกาแกะลื่นทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการติดลื่นทะเล

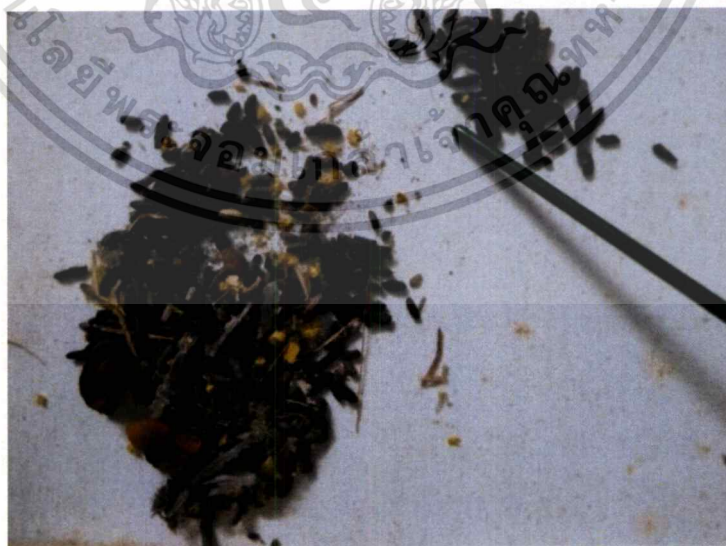
8. นำชิ้นส่วนของแต่ละชั้นส่วนที่แกะแยกไว้มาประกอบติด ด้วยกาวร้อน

ภาพที่ 3.30 ภาพแสดงลื่นทะเลที่กลายเป็นดอกไม้สีขาว

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการเตรียมขี้หนู

9. เตรียมขี้หนู

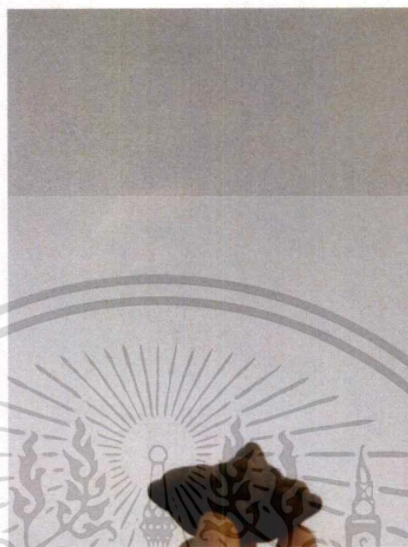

ภาพที่ 3.31 ภาพแสดงขี้หนู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 2 กระบวนการปั่นจี่หนู

10.การปั่นจี่หนู จากการผสมระหว่าง จี่หนู แป้งข้าวเหนียว เบป็ออย มะนาว

ภาพที่ 3.32 ภาพแสดงก่อนเมฆจี่หนู

ขั้นตอนการปฏิบัติการสร้างสรรค์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

ขั้นตอนขั้นที่ 3 กระบวนการเตรียมเชือก

1.เตรียมเชือกโรยตัว

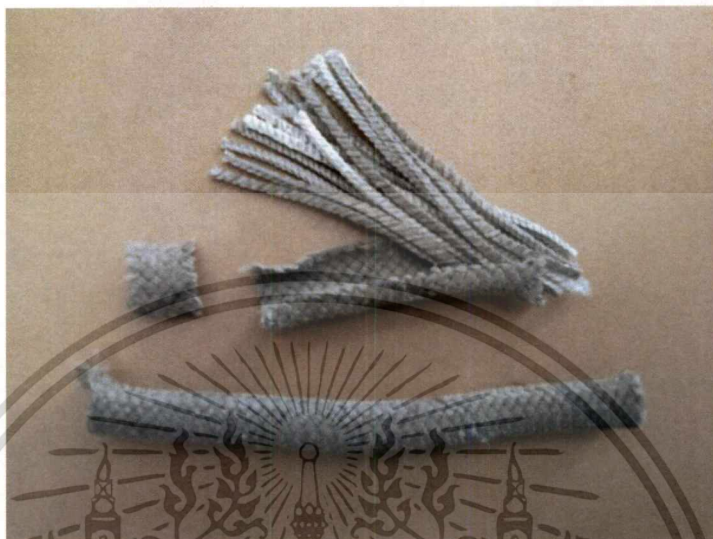

ภาพที่ 3.33 ภาพแสดงเชือกโรยตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 3 กระบวนการแกะเชือก

2.วิธีการนำเชือกโรยตัว มาย่อยเพื่อให้ได้เป็นแผ่น

ภาพที่ 3.34 ภาพแสดงเชือกที่แกะออกมาเป็นแผ่น

ขั้นตอนขั้นที่ 3 กระบวนการเตรียมเชือกเส้นเล็ก

3.วิธีการนำเชือกโรยตัว มาย่อยเพื่อให้ได้เป็นเส้นเล็ก

ภาพที่ 3.35 ภาพแสดงเชือกเส้นเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนขั้นที่ 3 กระบวนการประกอบสร้างโมเดลต่อม่อรางรถไฟ

4.นำชิ้นส่วนที่เป็นแผ่นและเส้นมาประกอบเข้ากัน โดยใช้กาวร้อนทั้งหมด

ภาพที่ 3.36 ภาพแสดงโมเดลต่อม่อรางรถไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ “ชนชั้นกรรมมาชีพกับสังคมเมืองสมัยใหม่” ซึ่งประกอบไปด้วยผลงานประติมากรรมจำนวน 3 ชิ้น โดยผลงานทั้ง 3 ชิ้นมีขอบเขตของแนวความคิดผ่านการแสดงออก การประกอบสร้างความหมายใหม่ลงบนภาพแทนวัตถุ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองกรุงเทพมหานครและชนชั้นแรงงาน

4.1 บทวิเคราะห์ผลงานโดยรวม

การวิเคราะห์ผลงานศิลปนิพนธ์เป็นการวิเคราะห์ผลงานของตนเอง เพื่อใช้ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์จากผลงานแต่ละชิ้น ทำการวิเคราะห์ทั้งในแง่ของกายภาพและเชิงเนื้อหาจากชิ้นงานที่เสร็จสมบูรณ์ โดยสามารถศึกษาวิเคราะห์ร่วมกันในภาพรวมได้ ดังนี้

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ผลงานทั้งหมดในศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีการสร้างสรรค์ผ่านประสบการณ์ตรงที่ข้าพเจ้ามีต่อเมืองกรุงเทพมหานครและชนชั้นแรงงาน ถูกถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงประกอบสร้างความหมายใหม่ผ่านบริบทวัตถุและวัสดุ ความหมายสัญลักษณ์ด้วยความเฉพาะของวัตถุและสิ่งของรอบตัวของพวกเขา

4.1.2 เนื้อหา (Content)

การสร้างสรรค์ผลงานจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุมในเรื่องของชนชั้นแรงงานในเมืองที่มีความหลากหลายโดยการดึงเอาความเฉพาะของอาชีพแต่ละอาชีพ นำเสนอในรูปแบบใหม่จากการสร้างความหมายใหม่ ผ่านภาษาศิลปะ

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

โดยลักษณะของการนำข้อตรงข้ามสองอย่างที่เรียกว่า “คู่แย้ง” (binary opposition) มาสร้างความปราถ์เดือนและก่อความสูง-ต่ำของคู่แย้ง ในที่นี้ผลงานใช้ภาษาศิลปะร่วมสมัย จึงแฝงการสะท้อนถึง “วิธีคิดร่วมสมัย” (contemporary thinking) ที่แสนสลับซับซ้อนไว้ด้วย ไม่ใช่มีความหมายถึงเฉพาะในแง่ของกรอบเวลาปัจจุบันหรือการร่วมเวลาดังเท่านั้น เพราะในหลายกรณี ความคิดที่ตกสมัยก็มักยังคงอยู่ในที่ใดที่หนึ่งเสมอ จึงไม่อาจกำหนดขอบเขตการตีความเพื่อให้ผู้ชมได้ใช้ประสบการณ์ร่วมกับผลงาน

4.2 บทวิเคราะห์รายงานผล

4.2.1 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

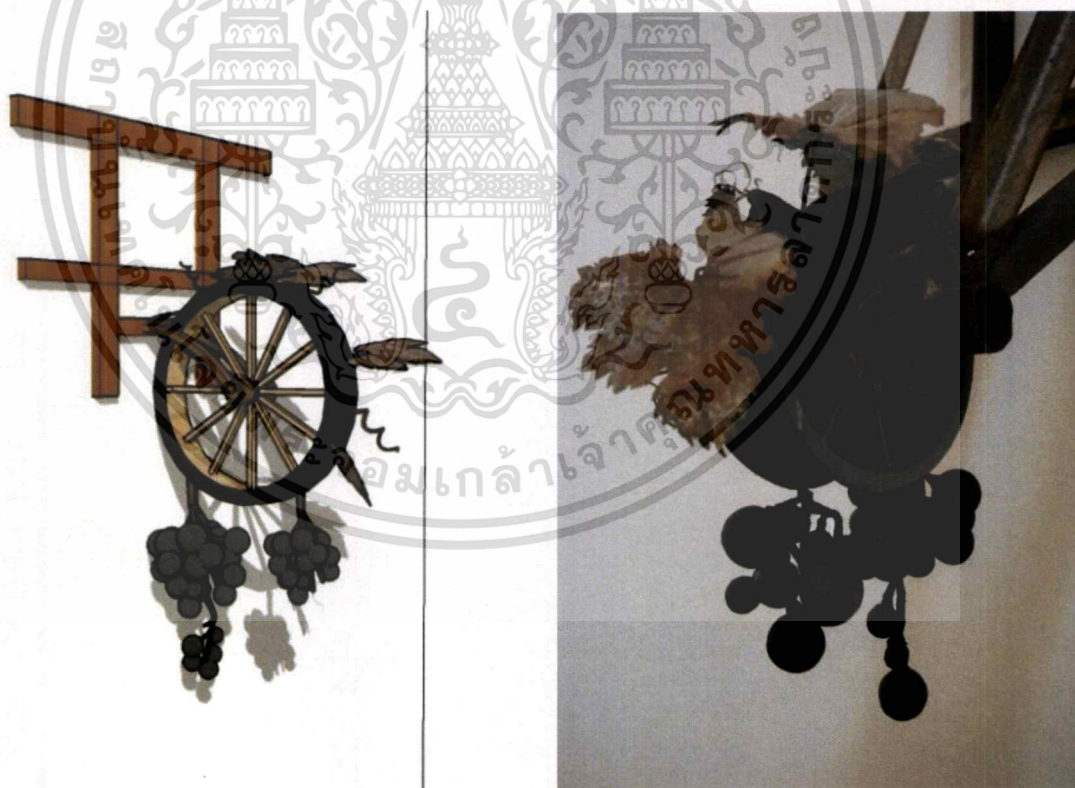
ชื่อผลงาน	เงียบๆน้อยเดียวงุ่นเชอก็รู้หรือกว่าเชอมาอยู่ตรงนี้
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	รถเข็นขายผลไม้
เทคนิค	ประติมากรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง	2562

ภาพที่ 4.1 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

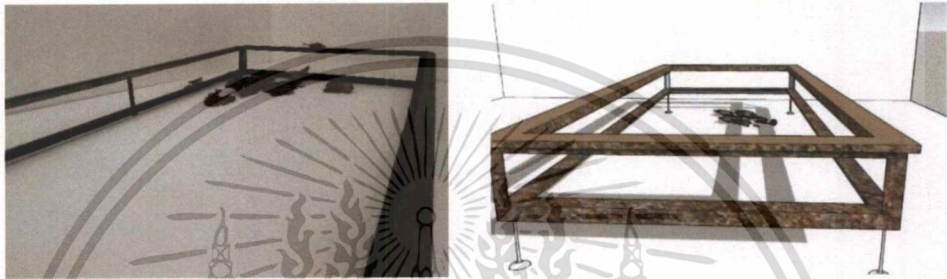
ผลงาน “เงียบๆหน่อยเดี่ยวอุงเธอก็รู้หรือกว่าเธอมาอยู่ตรงนี้” คือ พวงอุงที่ติดอยู่บนผนังมุม สีขาว มีใบอุงวางอยู่ด้านในกรอบ โครงเหล็กที่ตั้งอยู่บนเสาของแก้วไวน์ วางตั้งห่างกันบนพื้นของมุม ในลักษณะการติดตั้งผลงานในจุดนี้ถูกติดตั้ง โดยใช้บริบทของพื้นผนังสีขาวให้เป็นส่วนหนึ่งของ ผลงาน การวางผลงานในแต่ละชั้นจะทิ้งช่องว่างระยะห่างของผลงาน โดยติดตั้งร่วมกันให้มีระยะห่าง ประมาณพอสมควร เพื่อให้ผลงานช่องว่างและพื้นที่ในห้องทำงานร่วมกัน พื้นผนังสีขาวเป็นส่วน ส่งเสริมการเชื่อมต่อของการอยู่ร่วมกัน ผ่านช่องว่างที่เกิดขึ้นภายในห้องแสดง

พวงอุงที่งอกออกมาจากล้อยางรถเข็น เป็นลักษณะที่เลื้อยห้อยลงมา ซึ่งยังคงความเป็น โครงสร้างบางส่วนของรถเข็นไว้ (ภาพที่ 4.2) สร้างจุดเชื่อมระหว่างรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่กับสิ่งเดิมเข้า ด้วยกัน ในส่วนด้านล่างของพื้นที่มีส่วนใบและผลอุงหนึ่งผลวางกองอยู่ในกรอบโครงสร้างเหล็ก รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าของรถเข็นขายผลไม้ ใต้โครงสร้างเหล็กถูกติดตั้งให้ลอยขึ้นมาเหนือพื้น โดยเสา ของแก้วไวน์ (ภาพที่ 4.3) ผลงานทุกส่วนติดตั้งอยู่กับพื้นผนังสีขาว (ภาพที่ 4.4) เพื่อให้ผู้ชมมองแล้วนึก ไปถึงผนังของพื้นที่หอศิลป์ที่ถูกสร้างความหมายให้เป็นพื้นที่รองรับความเป็นศิลปะ

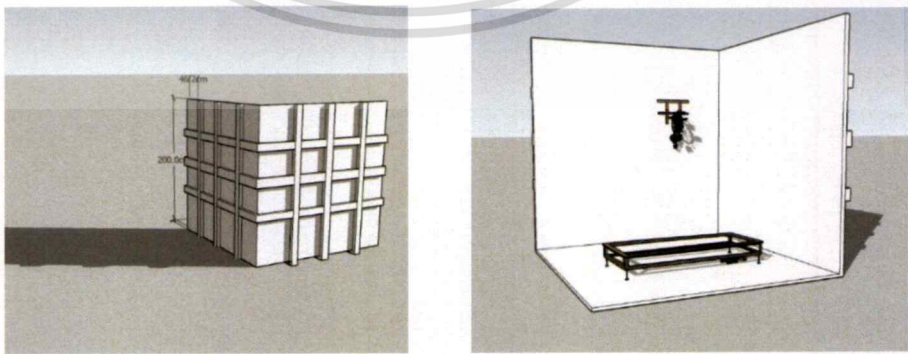
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงการวิเคราะห์พวงอุง: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

พวงองุ่นที่งอกออกมาจากลื้อ (ภาพที่ 4.2) องค์ประกอบของรถเข็นขายผลไม้ที่ตัดทอนมา นำเสนอเพียงบางส่วนที่สามารถมองเห็นไปถึงโครงสร้างทั้งคัน โดยรถเข็นที่นำมาสร้างเป็นผลงาน เป็นรถเข็นเก่า ที่ซื้อต่อมาจากแม่ค้าที่ขายผลไม้ในเมืองกรุงเทพมหานครจนเสื่อมสภาพการใช้งาน มาเปลี่ยนเพื่อสร้างความหมายใหม่ รถเข็นที่แสดงถึงชนชั้นของคนชั้นล่างที่มีไว้เพื่อประกอบอาชีพ โดยการหยิบยืมความหมายมาจากองุ่นเป็นภาพแทนซึ่งประกอบด้วย ผลไม้ราคาแพง เทพปกรณัมกรีกเทพแบกคัส (dionysus) ไวน์ ชนชั้นสูง ประวัติศาสตร์ทางคริสต์ศาสนา

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงการวิเคราะห์ไบผลไม้ โครงสร้างเหล็ก: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

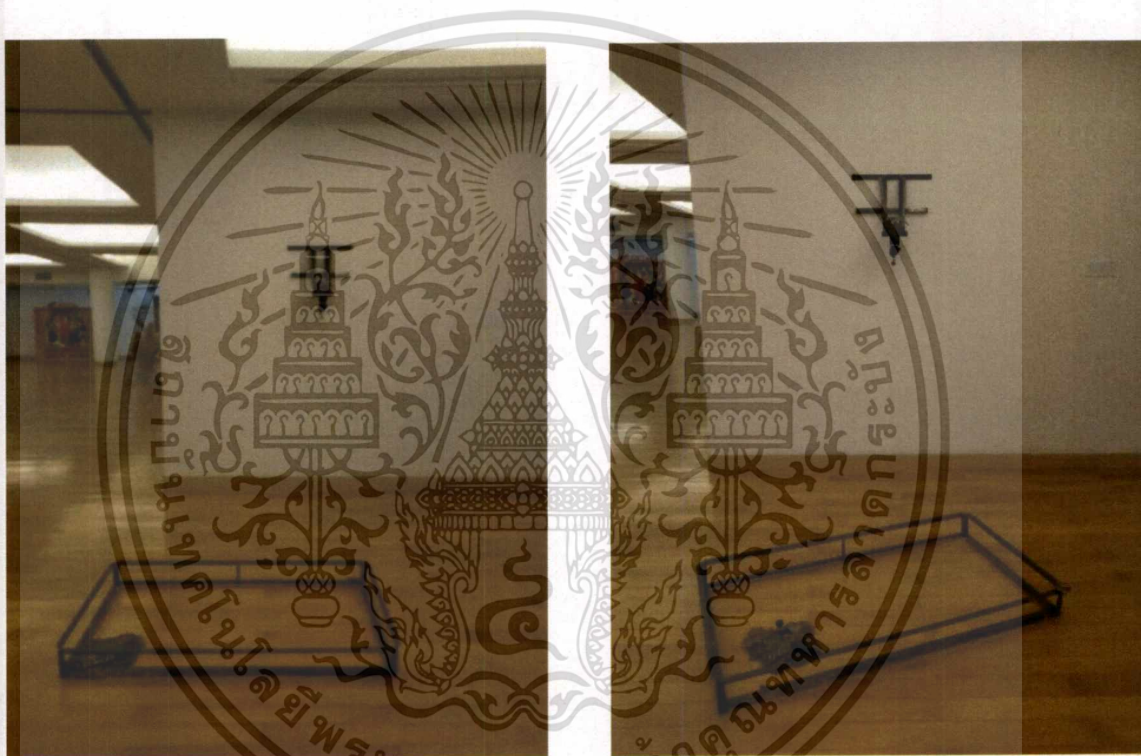
โครงสร้างเหล็กของรถเข็นขายผลไม้ถูกจัดวางให้ลอยขึ้นมาเหนือพื้น โดยเสาของแก้วไวน์ที่ติดตั้งประกอบกับไบที่ทำจากสังกะสีลงบนพื้น แก้วไวน์ เซึ่งความหมายในแง่หนึ่งการดื่มไวน์เป็นการแสดงสถานะทางชนชั้น การเปลี่ยนบริบทแก้วไวน์ส่วนบนโดยการตัดออกเหลือเพียงส่วนล่าง โครงสร้างเหล็กของรถเข็นขายผลไม้ถูกนำมาแทนที่แก้วไวน์ส่วนบน เพื่อเน้นถึงการเข้าถึงมุมมองของผู้สร้างสรรค์ที่พยายามเน้นถึงการเปลี่ยนบริบทของวัตถุและวัสดุ ประกอบสร้างความหมายใหม่ ผ่านภาษาศิลปะ

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการวิเคราะห์ภาพรวมการติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

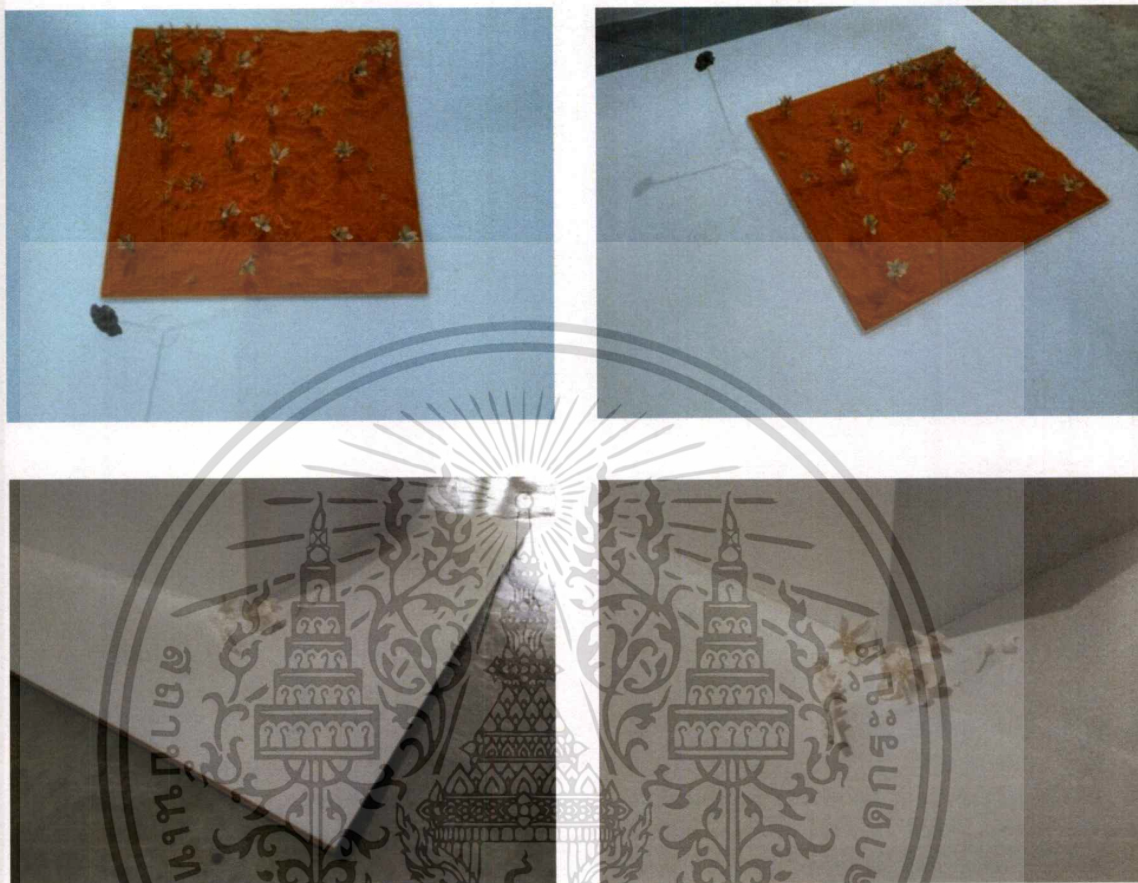
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพติดตั้งผลงาน “เงียบๆน้อยเดียวงุ่นท่านก็รู้หรือว่าท่านมาอยู่ตรงนี้” เป็นผลงานประติมากรรมที่ใช้ศิลปะจัดวางเข้ามา มีบทบาทเพื่อส่งเสริมในการดำเนินเรื่องราว การยึดติดส่วนของพวงงุ่นไว้บนผนังอาจกล่าวได้ถึงการใช้ความสำคัญต่อสิ่งนั้นผ่านการอ้างอิงจากรูปแบบของเกษตรกรรม ทำให้ผู้ชมสามารถสร้างบรรยากาศถึงวิธีการเพาะปลูก ส่วนตรงพื้น โครงสร้างเหล็กของรถเข็นขายผลไม้ถูกจัดวางให้ลอยขึ้นมาเหนือพื้น โดยเสาของแก้วไวน์ที่ติดตั้งประกอบด้วยใบงุ่นที่ทำจากสังกะสี เพื่อให้ผู้ชมได้ใช้ประสบการณ์ร่วมกับผลงานเพื่อสร้างรอยต่อระหว่างผนังกับพื้นให้เกิดช่องว่างในพื้นที่ โดยติดตั้งผลงานทุกส่วนอยู่กับพื้นผนังสีขาวเป็นพื้นที่รองรับการติดตั้งทั้งหมด

ภาพที่ 4.5 ภาพผลงานที่ถูกจัดแสดงบางส่วน: ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

4.3 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน	สวนลอยแห่งเมือง
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	ปลาเค็ม, กุ้งแห้ง, อะคริลิก, ขี้หนู, เกสรดอกหญ้าฝรั่ง, ดินทะเล
เทคนิค	ประดิษฐานสื่อผสม
ปีที่สร้าง	2562

ภาพที่ 4.6: ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ผลงาน “สวนลอยแห่งเมือง” คือ พื้นและมุมผนังสีขาวถูกยกระดับให้ลอยอยู่เหนือพื้นนำเสนอพื้นที่ทุ่งดอกหญ้าฝรั่ง ทามกลางพื้นที่สีส้มส่งกลิ่นเหม็นเต็มที่สามารถรับรู้ได้ชัดเจน เกสรดอกหญ้าฝรั่งวางอยู่บนก้อนเมฆที่ถูกติดตั้งให้กินพื้นที่ในอากาศอยู่ด้านบนวางด้านข้างกันกับทุ่งดอกหญ้าฝรั่ง ในลักษณะการติดตั้งผลงานในชุนนี้ถูกติดตั้งโดยใช้บริบทของพื้นและมุมสีขาวให้เป็นส่วนหนึ่งของผลงาน การวางผลงานในแต่ละชั้นทั้งช่องว่างระยะห่างของผลงาน โดยติดตั้งร่วมกันประมาณพอสมควร เพื่อให้ผลงานช่องว่างและบริบทในพื้นที่แสดงทำงานร่วมกัน พื้นและมุมผนังสีขาวเป็นส่วนส่งเสริมการเชื่อมต่อของการอยู่ร่วมกัน ผ่านช่องว่างที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่แสดง

ดอกหญ้าฝรั่งที่ถูกทำมาจากพลาสติกมวง (ภาพที่ 4.7) พื้นที่สีส้มที่ทำมาจากกึ่งแห้ง(ภาพที่ 4.7) ก้อนเมฆที่ทำมาจากขี้หนูบ้าน ผลงานทุ่งดอกหญ้าฝรั่งกับก้อนเมฆติดตั้งอยู่กับพื้นสีขาว (ภาพที่ 4.8) ลิ่นทะเลหรือกระดองปลาหมึกที่กลายเป็นดอกไม้ที่ติดตั้งอยู่บนพื้นมุมผนังสีขาว (ภาพที่ 4.9) เพื่อให้ผู้ชมมองแล้วนึกไปถึงผนังของพื้นที่หอศิลป์ที่ถูกสร้างควมหมายให้เป็นพื้นที่รองรับความเป็นศิลปะ

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้องจัดทุ่งดอกหญ้าฝรั่งพื้นสีส้ม: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ดอกหญ้าฝรั่นที่ถูกทำมาจากปลาเค็มวง ลักษณะกลิ่นที่เหม็นในส่วนของผลงานชิ้นนี้อาจกล่าวได้ว่ามีความขัดแย้งอย่างมากในเรื่องของกับรับรู้ที่ผู้ชมสามารถสัมผัสได้อย่างชัดเจน ภาพที่เกิดขึ้นของดอกหญ้าฝรั่นที่ผู้คนจินตนาการถึงกลิ่นหอม โขยของภาพที่ปรากฏ แต่ขณะเดียวกันกลิ่นนั้นตรงกันข้ามกับภาพที่ปรากฏซึ่งเป็นกลิ่นที่เหม็นเค็มจากตัวของปลาเค็มและกุ้งแห้ง การหิบบีบความหมายดอกฝรั่นซึ่งมีหลายบริบท มีค่ามากกว่าทองคำเมื่อเทียบน้ำหนักกัน เป็นเครื่องเทศที่มีราคาแพงที่สุดในโลกจนปัจจุบัน ในตำราการแพทย์ไทยใช้เป็นยาแผนโบราณ ในอินเดียใช้สำหรับย้อมผ้าละลายน้ำกลั่นมาจากเกสรหญ้าฝรั่นในอินเดียสมัยโบราณหลังพระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพานไม่นานนัก เหล่าสงฆ์ทั้งหลายใช้หญ้าฝรั่นเป็นสีย้อมจีวรอย่างกว้างขวาง สีย้อมดังกล่าวยังใช้สำหรับภูษาอาภรณ์ของกษัตริย์ ในหลายวัฒนธรรม คำว่า “การพลัดถิ่น” ที่หมายถึงกลุ่มผู้ที่พลัดจากบ้านเกิดเมืองนอนที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนใหม่อย่างเป็นทางการ คำนี้นิยมใช้กับการอพยพของชนกลุ่มใหญ่ที่อาจจะมีสาเหตุมาจากการบังคับให้โยกย้าย หรือจากปัญหาทางเศรษฐกิจที่ทำให้มีความจำเป็นต้องไปหาที่ตั้งถิ่นฐานใหม่ก็ได้ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การพัฒนาการทางวัฒนธรรมของผู้พลัดถิ่นที่ไปตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนอื่น ก็อาจจะแตกต่างไปจากการพัฒนาการของชนกลุ่มเดียวกันในบ้านเกิดเมืองนอนที่ทิ้งมา การรักษาวัฒนธรรม ประเพณี นอกจากนั้นปัจจัยต่างๆ ของแต่ละกลุ่มก็จะต่างระดับกันไป แต่แนวโน้มโดยทั่วไปแล้วความผูกพันทางวัฒนธรรมของกลุ่มผู้พลัดถิ่นมักจะดำเนินไปในรูปแบบของการต่อต้านความเปลี่ยนแปลงของภาษาและในการรักษาประเพณีการปฏิบัติทางศาสนาเช่นที่เคยทำกันมาในประเทศบ้านเกิดอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในช่วงคนรุ่นแรกๆ เช่น ความอร่อย ความหอมเมื่อประกอบอาหาร ความเหม็น อาชีพ วัฒนธรรมการกิน มีส่วนสำคัญมากในชีวิต

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงการวิเคราะห์ห้ก่อนเมฆ: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

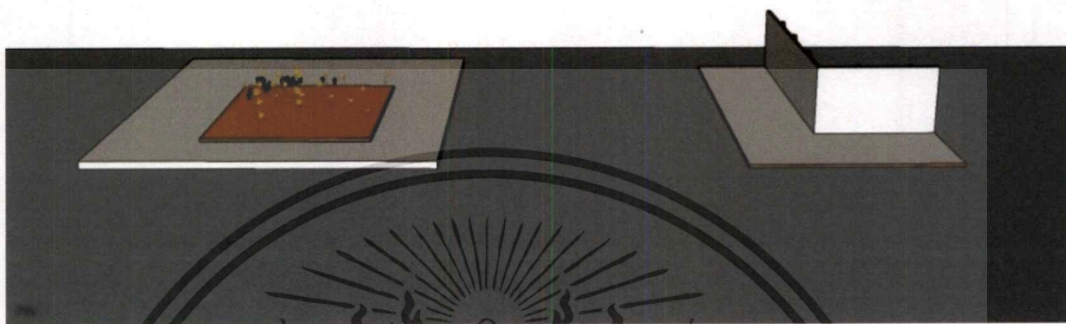
จีหนุบ้านที่ถูกจินตนาการให้ผู้ชมมองแล้วนึกไปถึงก้อนเมฆและมีเกสรดอกหญ้าฝรั่นของจริงกำลังล่องลอยเสมือนอยู่บนท้องฟ้า โดยการกำหนดมุมมองของผู้ชมจากด้านบนลงมาสู่พื้น หนุบ้านอาศัยอยู่ในมุมตึกหรืออาคารบ้านเรือน โดยลักษณะการดูแลสุขอนามัยระบบของความเป็นเมืองที่ทันสมัยไม่อาจสามารถที่จะจัดการแก้ไขได้ทั้งหมด สร้างปัญหาทางด้านจิตใจและสร้างปัญหาทางสุขภาพให้แก่ผู้คน ใช้การอ้างอิงความหมายในแง่ประวัติศาสตร์ เป็นนวนิยายที่กระจายพันธุ์ไปอยู่ทั่วทุกมุมโลก พบได้ทุกสภาพแวดล้อม สันนิษฐานว่าหนุบ้านกระจายพันธุ์มาจากประเทศนอร์เวย์ในภูมิภาคสแกนดิเนเวียที่เป็นแหล่งกำเนิดดั้งเดิม ไปทั่วทุกมุมโลกจากการติดไปกับเรือขนส่งสินค้าในยุควิกตอเรีย ซึ่งมันสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทุกรูปแบบได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีอัตราการสืบพันธุ์ที่สูงและทักษะในการเอาตัวรอดที่เยี่ยม ในการหิบบกประเด็นในเรื่องนี้เพื่อสะท้อนสถานะบริบทของเมือง

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงการวิเคราะห้ดอกไม้สีขาววางอยู่บนมุมสีขาว: ผลงานศิลปะป็นชิ้นที่ 2

ลิ้นทะเลหรือกระดองปลาหมึกกลายเป็นดอกไม้สีขาวที่ติดตั้งอยู่บนพื้นมุมผนังสีขาว ดอกไม้สีขาวที่ปรากฏเป็นผลไม้ทางเศรษฐกิจราคาสูงในปัจจุบัน ในส่วนของระบบกลไกลตลาดเศรษฐกิจความไม่มั่นคงหรือความไม่แน่นอนของระบบนี้เอง ส่งผลต่อความผันแปรรูปแบบความคิดในการทำเกษตรกรรมของเกษตรกรที่เป็นแรงงานในระบบกลไกลการผลิตจำนวนมาก ที่หันมาสู่กระบวนการผลิตที่จะสามารถตอบโจทย์ความต้องการของตลาดทุนนิยมการค้าอยู่ตลอดเวลา ลิ้นทะเลเป็นส่วนที่เป็นของแข็งอยู่ภายในลำตัวของสัตว์ในไฟลัมมอลลัสคาจำพวกหมีก โดยเฉพาอย่างกับหมีกกระดอง มีลักษณะเป็นแผ่นหินปูนแข็งรูปกระสวยแบนสีขาวเนื้อชุยแต่ด้านท้ายคม อีกด้านหนึ่งแข็งเป็น เปลือกหุ้มอยู่ ลิ้นทะเลมีช่องว่างภายในมีของเหลวและแก๊สบรรจุอยู่ ช่วยในการลอยตัวของหมีก มีความยาวประมาณ 3 หรือ 4 ฟุตลิ้นทะเลพบได้ทั่วไปตามชายหาดและแหล่งตลาดค้าอาหารทะเล ใช้

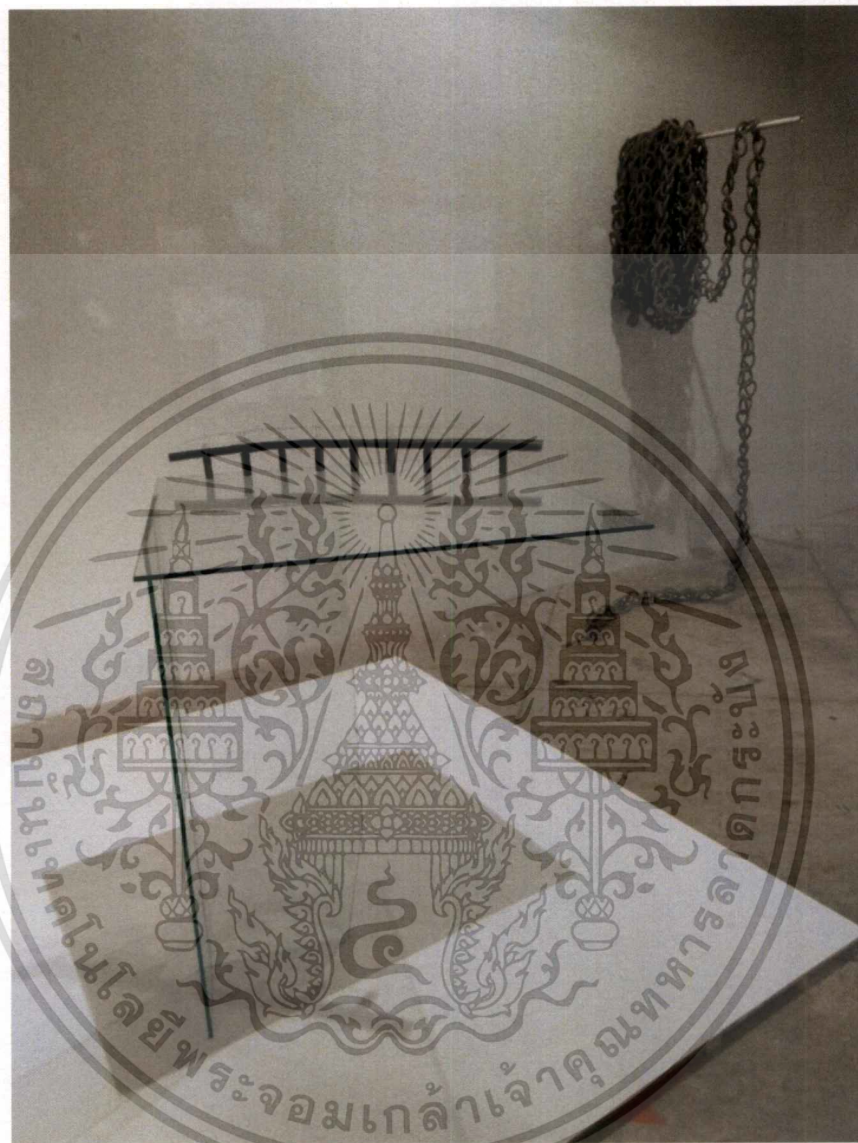
ประโยชน์ในการแพทย์แผนไทยใช้บดเป็นผงทำเป็นตัวยาขัด ยาสีฟัน ยาสรรพคุณกัดฝ้ากัดหัวสิว ใช้เป็นยาป้ายลิ้นเด็กใช้เป็นแหล่งให้แคลเซียมสำหรับสัตว์เลี้ยงสวยงามหลายประเภท นอกจากนี้แล้วยังใช้ทำเป็นอัญมณีหรือเครื่องประดับและเป็นหนึ่งในขั้นตอนการผลิตเครื่องประดับที่ทำมาจากทองคำ

ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงการวิเคราะห์การติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

การติดตั้งผลงาน “สวนลอยแห่งเมือง” เป็นผลงานประติมากรรมที่ใช้ศิลปะจัดวางเข้ามา มีบทบาทเพื่อส่งเสริมในการดำเนินเรื่องราว สวนดอกหญ้าฝรั่งที่ถูกติดตั้งให้งอกออกขึ้นมาจากพื้นที่สี่เหลี่ยมที่ถูกจัดวางอยู่ในกรอบทำมาจากแผ่นอะคริลิก โดยกำหนดพื้นที่เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมให้ปรากฏเป็นชั้นงาน เสมือนการตัดพื้นที่ภาพของสวนมาจัดวาง ก้อนเมฆที่ติดตั้งไว้ด้านข้างพื้นที่ของสวนดอกหญ้าฝรั่ง โดยใช้ระยะห่างเพียงเล็กน้อยที่เกิดขึ้นเชื่อมโยง และการกำหนดให้ผู้ชมสามารถสร้างบรรยากาศถึงพื้นที่ รอยต่อระหว่างผนังกับพื้นให้เกิดช่องว่างในพื้นที่ โดยติดตั้งผลงานทุกส่วนอยู่กับพื้นผนังสีขาวเป็นพื้นที่รองรับการติดตั้งทั้งหมด

4.3.1 บทวิเคราะห์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน	สถานีต่อไป
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	กระจกเชือกโรยตัวกระดาษปรู๊ฟ
เทคนิค	ประติมากรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง	2562

ภาพที่ 4.12: ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน “สถานีต่อไป” คือ การเปลี่ยนบริบทของวัตถุและวัสดุซึ่งค้นทางมาจากการค้นคว้าหาข้อมูลโดยการศึกษาภาพบันทึกสารคดี คนเข็ดกระจกโรยตัว ทางสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแหล่งแหล่งข้อมูลที่ปรากฏออกมาสู่ผลงานชิ้นนี้ที่ปรากฏเป็น เชือกโรยตัวที่ถูกมัดเหมือนกับการเก็บเชือกของช่างเข็ดกระจกโรยตัวแขวนตัวอยู่บนกระดาดปรีฟที่มีม้วนเป็นทรงกระบอก ติดอยู่กับผนัง ด้านหน้าที่อยู่เอียงกันมีกระจกที่ประกอบเป็นโครงสร้างของตึกสูงขนาดเล็ก รองด้วยกระดาดปรีฟหนึ่งแผ่นบางๆ ด้านบนของโครงสร้างกระจกมีโมเดลต่อม่อรางรถไฟฟ้าถูกวางให้พอดีกับขอบกระจกจากด้านหนึ่งจรดกับอีกด้านของกระจก ในลักษณะการติดตั้งผลงานในชุนนี้ถูกติดตั้งโดยใช้บริบทของพื้นที่ชาวให้เป็นส่วนหนึ่งของผลงาน การวางผลงานในแต่ละชั้นทิ้งช่องว่างระยะห่างของผลงาน โดยติดตั้งร่วมกันประมาณพอสมควร เพื่อให้ผลงานช่องว่างและพื้นที่ในห้องทำงานร่วมกัน พื้นที่และมุมสีขาวเป็นส่วนส่งเสริมการเชื่อมต่อของการอยู่ร่วมกัน ผ่านช่องว่างที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่แสดง

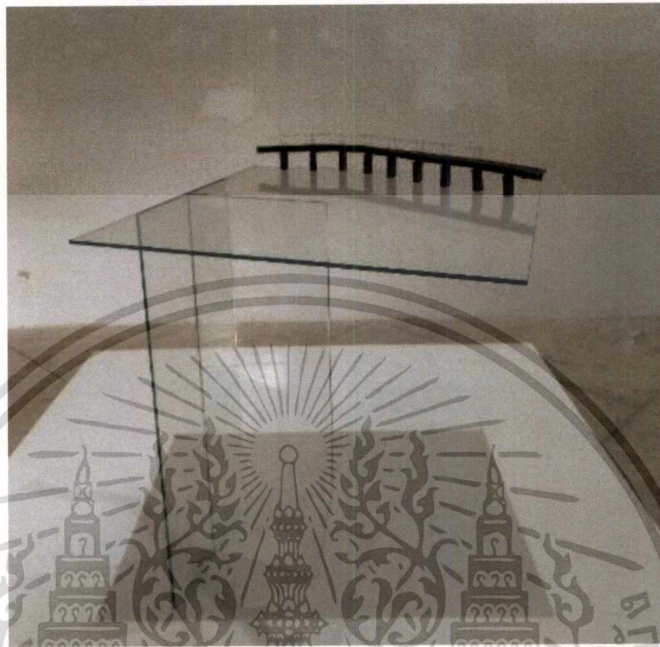

ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงเชือกโรยตัวแขวนติดอยู่บนกระดาด: ผลงานศิลปินพณิช์ชิ้นที่ 3

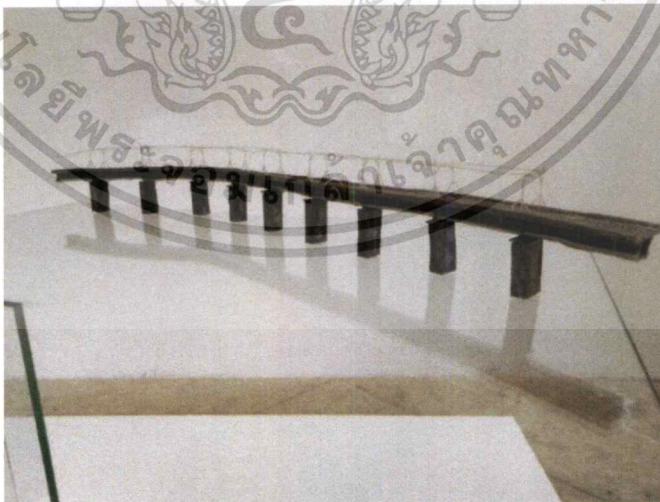
เชือกที่ขดตัวเหมือนการเกี่ยวหลังจากการใช้งานของช่างเข็ดแขวนตัวอยู่บนม้วนกระดาดปรีฟที่มีม้วนตัวเป็นทรงกระบอกติดอยู่บนผนัง (ภาพที่ 4.13) โครงสร้างกระจกตึกสูงขนาดเล็กมีโมเดลต่อม่อรางรถไฟวางอยู่ด้านบน ถูกรองรับด้วยกระดาดปรีฟ ติดตั้งกับพื้นที่สีขาวที่ยกระดับให้ลอยขึ้นมาเหนือพื้นเล็กน้อย(ภาพที่ 4.14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชือกโรยตัวของคนเข้ดกระจากโรยตัวที่มีดแบบการจัดเก็บเพื่อลดขนาดความยาวของเชือก
หลังจากการโรยตัว แขนงตัวอยู่บนกระดาศยปฐูฟรูปทรงกระบอกติดอยู่บน

ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างกระจากตึกสูงขนาดเล็กมีโมเดลต่อม่อรางรถไฟวางอยู่
ด้านบน ถูกรองรับด้วยกระดาศยปฐูฟ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงการวิเคราะห์โครงสร้างกระจากตึกสูงขนาดเล็กมีโมเดลต่อม่อรางรถไฟวางอยู่
ด้านบน ถูกรองรับด้วยกระดาศยปฐูฟ: ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเรื่องเล่าที่นำมาสู่ผลงานในส่วนนี้มาจากเล่าเล่าของคุณลุงขับแท็กซี่ท่านหนึ่งที่ทำได้เล่าว่า

ลุง: โอหนูเชือกอะไร

ผม: เชือกมือสองครับ

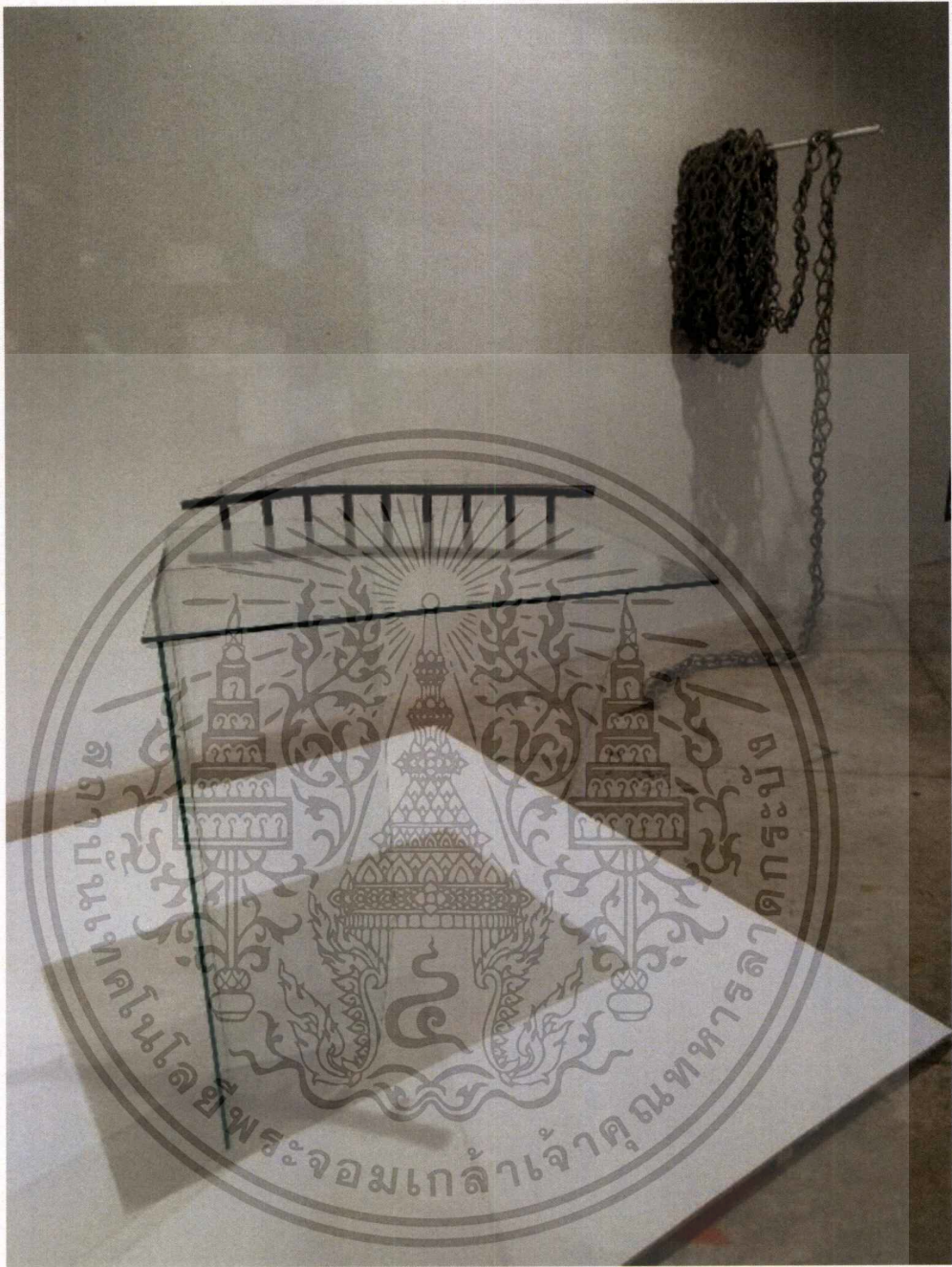
ลุง: เชือกไรตัววีเปล่า

ผม: ใช่ครับ ลุงเคยเห็นหรือ

ลุง: ผมรู้จักคนงานที่เป็นคนลาวเยอะแถวบ้านผม ผมเข้าไปเรียกผมเผ่าแก่ๆ ผมเตะตะกร้อกันตอนเย็นๆ กับพวกเขาอะ แต่ช่วงนี้เลิกเตะแล้วผมเตะจนเข้าผมเริ่มไม่ค่อยจะดีแล้ว

ผม: งั้นลุงไปส่งผมเดอะมอลล์เลยครับผมอยากคุยด้วย

เชือกไรตัวของคนเช็ดกระจกไรตัวที่กลายเป็นโมเดลต่อม่อรางรถไฟฟ้า ที่วางอยู่บนโครงสร้าง กระจกตึกสูงขนาดเล็กแบบขอบของกระจกอีกฝากสู่ขอบกระจกอีกฝาก โครงสร้างกระจกนั้นถูกรองรับ ด้วยกระดาษสีน้ำตาลอมเทาอ่อนที่บางมากๆ จากการสัมภาษณ์คุณลุงคนงานส่วนใหญ่เป็นคนลาวที่ข้ามฝั่งมาทำงานนี้ ด้วยความเล็งชีวิตในการทำงานเป็นความหวังเพียงเล็กๆ ที่อยากจะมีชีวิตที่ดีขึ้น จากประเด็นศึกษาทฤษฎีกระบวนการข้ามพรมแดนรัฐชาติกลับหยั่งรากลงและยกระดับชาติหนึ่งหรือมากกว่านั้นขึ้นมา ผลกระทบของการอพยพข้ามชาติของกลุ่มต่างๆ ที่แม้ว่าจะแตกต่างกัน จำเป็นต้องถูกทำความเข้าใจในบริบทของโลกาภิวัตน์ มันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยการอพยพแต่ละครั้งซึ่งมีส่วนเสริมความแข็งแกร่งระหว่างกันและกัน การอพยพ การข้ามพรมแดนรัฐชาติส่งผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญในวิธีที่เรามีมโนทัศน์ต่อการอพยพ ตามประเพณีแล้ว การอพยพจะถูกมองว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นด้วยตัวของมันเองอย่างเป็นอัตโนมัติและถูกขับเคลื่อนด้วยเงื่อนไขต่างๆ เช่น ความยากจนและการมีประชากรหนาแน่นเกินไปในประเทศบ้านเกิดและอย่างไม่สัมพันธ์กับเงื่อนไขต่างๆ (เช่น นโยบายต่างประเทศและความจำเป็นทางเศรษฐกิจ) ในประเทศปลายทาง แม้ว่าจำนวนประชากรที่มากเกินไป ความชบเซาทางเศรษฐกิจ และความยากจนยังคงเป็นสิ่งสร้างแรงกดดันอย่างต่อเนื่องที่ทำให้เกิดการอพยพ, แต่เพียงเฉพาะพวกมันก็ยังไม่เพียงพอในการทำให้เกิดการอพยพขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น, มีหลายประเทศที่ไม่มีประวัติศาสตร์การอพยพที่สำคัญทั้ง ๆ ที่มีความยากจนเกิดขึ้นต่อเนื่องอย่างยาวนานภายในประเทศ ยังมี, การอพยพระดับนานาชาติทั้งหมดที่เคลื่อนย้ายจากโลกซีกใต้ไปขึ้นสู่โลกซีกเหนือที่ไม่ได้เกิดขึ้น โดยเหล่าคนที่จนที่สุดในหมู่คนยากจน, แต่, โดยทั่วไปแล้วกลับเป็นแรงงานจากอาชีพต่างๆ

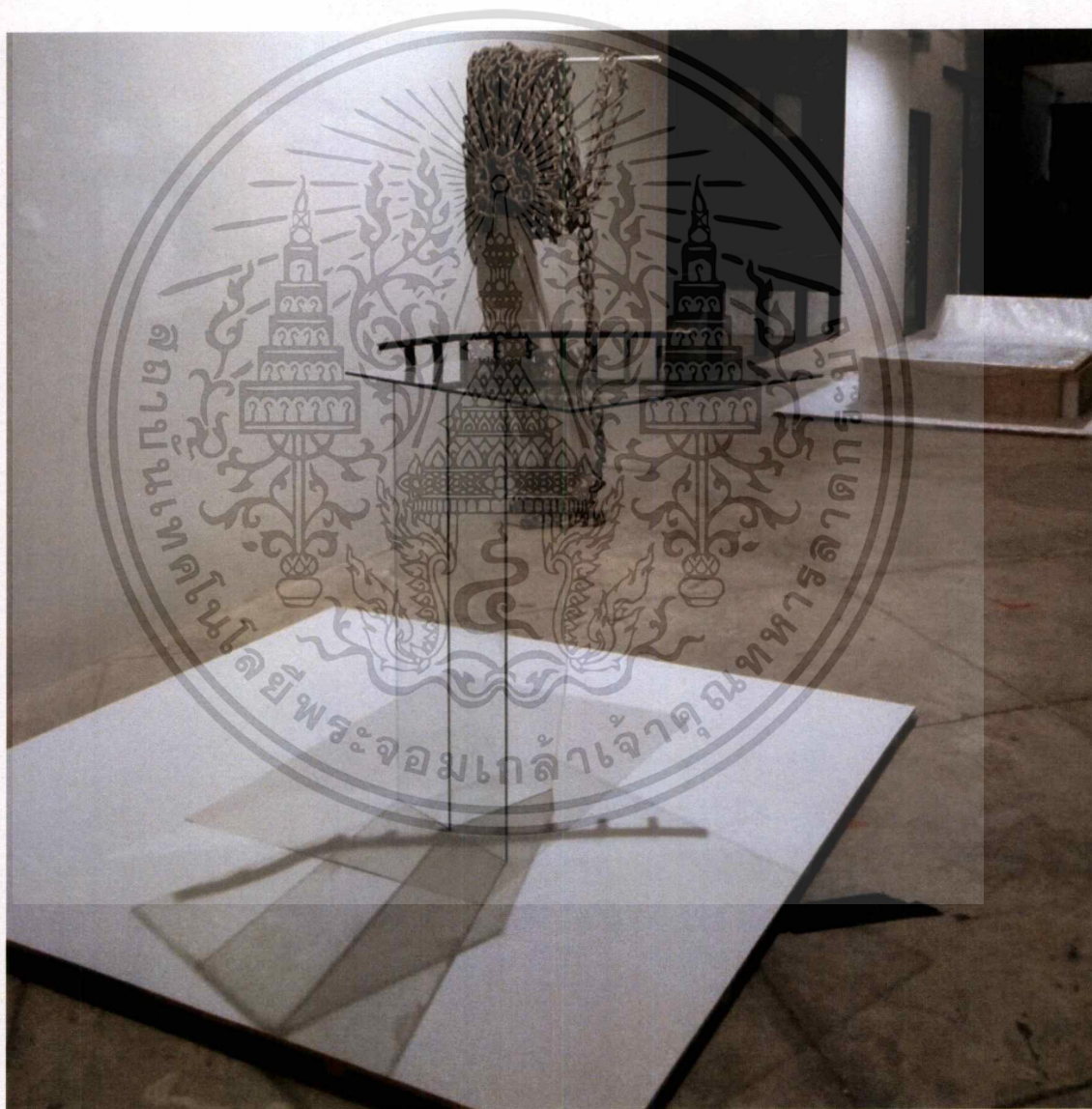

ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงการวิเคราะห์การติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

วิเคราะห์การติดตั้ง เชือกโรยตัวที่แขวนบนผนังในส่วนของผลงานชิ้นนี้พยายามที่ติดตั้งให้ผู้ชมมองแล้วรู้สึกถึงการที่เชือกนั้น ไม่น่าแขวนตัวอยู่ได้ ด้วยความอ่อนตัวของกระดาศที่ไม่แข็งแรง ความไม่มั่นคงเปราะบางพร้อมที่จะร่วงตกลงมา ใช้พื้นที่ว่างเชื่อมโยงไปสู่ผลงานอีกส่วนที่ติดตั้งอยู่ห่างกันเล็กน้อยมากๆ เชือกโรยตัวของคนเช็ดกระจกโรยตัวที่กลายเป็นโมเดลตอม่อรางรถไฟฟ้า ที่วางอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บนโครงสร้างกระจัดึกสูงขนาดเล็กแบบขอบของกระจัดึกอีกฝากสู่ขอบกระจัดึกอีกฝาก โครงสร้างกระจัดึก จากการประกอบสร้างผลงานชิ้นนี้เองเป็นเหมือนการขลุ่ยแบบ โครงสร้างของความทันสมัยในรูปแบบโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ที่เป็นภาพเหมือนจิ๊กซอว์สามารถที่จะต่อไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ในลักษณะการติดตั้งผลงานในชุดนี้ถูกติดตั้งโดยใช้บริบทของพื้นที่สีขาวและผนัง ให้เป็นส่วนหนึ่งของผลงาน การวางผลงานในแต่ละชั้นที่ช่องว่างระยะห่างของผลงาน โดยติดตั้งร่วมกันประมาณพอสมควร เพื่อให้ผลงานช่องว่างและพื้นที่ในห้องทำงานร่วมกัน พื้นและมูมสีขาวเป็นส่วนส่งเสริมการเชื่อมต่อของการอยู่ร่วมกัน ผ่านช่องว่างที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่แสดง

ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงการวิเคราะห์การติดตั้งผลงาน: ผลงานศิลปินพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ สานสัมพันธ์ผ่านโลกสื่อแห่งห้วงจินตนาการ ” นี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำให้สังคมตระหนักถึงการอยู่ร่วมกัน การพึ่งพาอาศัยกันด้วยพื้นฐานภายใต้ ความสัมพันธ์ และ ความรู้สึกที่เรียกว่าความรักที่มีอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์และเกี่ยวข้องต่อกันทุกคน ซึ่งผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ก็ได้สร้างประโยชน์และคุณค่าต่อบุคคล สังคมที่มนุษย์อยู่ร่วมกันให้มีความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นมากขึ้นรวมถึงตัวข้าพเจ้า ส่งผลต่อจิตใจให้เข้าอกเข้าใจในความเป็นมนุษย์ และหัวใจของผู้อื่นมากขึ้น โดยผลงานชิ้นนี้ก็ยังได้ผลักดันการเรียนรู้ของข้าพเจ้าผ่านการเกิดของข้อดี และข้อเสียหลายประการ ดังต่อไปนี้

ข้อดีของผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

1. ข้าพเจ้าได้รับการเรียนรู้เทคนิคใหม่ ที่ไม่เคยคิดว่าทำได้ ทั้งยังพอได้ลงมือทำแล้วกลับได้ผลตอบรับดีกว่าที่คาดคิดไว้ เสมือนได้ฝึกฝนความสามารถในการ ในการมองหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ จากตัววัตถุและวัสดุ รูปแบบการสร้างสรรคผ่านภาษาทางศิลปะ
2. ฝึกวางแผนการจัดการกับเวลาในการสร้างสรรค์ การบริหารเวลาในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดก็ว่าได้ ที่จะทำให้องค์ประกอบของผลงานที่ปรากฏออกมาในรูปแบบนี้
3. ข้าพเจ้าได้รับการเรียนรู้การค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลเพื่อเป็นโครงสร้างในการสร้างสรรค์ ทำความเข้าใจประสบการณ์รอบตัว ความรู้ในการลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูล การเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับผู้มีประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างกันไปในการที่นำพาตัวเองไปสู่ความปรารถนาจะมีชีวิตที่ดีกว่านี้ การหาองค์ความรู้ทางด้านปรัชญาถึงที่นักวิชาการต้องทำความเข้าใจอย่างถึงราก เป็นผลมาจาก ทฤษฎีหรือสร้าง
4. ที่ปรึกษาผลงานศิลปะนิพนธ์ และอาจารย์พิเศษ ให้ความคิดหลักทางด้านการทำงาน โดยวิถีคิดที่เป็นร่วมสมัย ศิลปะในปัจจุบัน เป็นผู้ไขกุญแจปริศนานำไปสู่ส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
5. พ่อและแม่พร้อมที่จะให้การสนับสนุนปัจจัยทางการเงินที่พร้อมจะรองรับค่าใช้จ่ายในการศึกษา และการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมด

6. มีผลงานให้ได้ดูได้ชมศึกษาอ่านงานศิลปะจากศิลปิน ระดับนานาชาติ พื้นที่หอศิลป์ที่นำเสนอศิลปะร่วมสมัยเปิดให้ผู้ชมได้เข้าถึง และ โครงการศิลปะในประเทศโลกมาจัดในประเทศที่มีการเปิดแสดงผลงานที่มีคุณภาพสูง ที่ผู้สร้างสรรค์ควรจะไปให้ถึงในบางส่วน

ข้อเสียระหว่างการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้

1. การเรียนรู้เทคนิคใหม่ ในการทดลองหาความเป็นไปได้ใหม่ในวัตถุและวัสดุนั้น เป็นเรื่องที่ยืดหยุ่นทดลองถูกเยาะ จึงต้องใช้การทำความเข้าใจในการค้นหาวิธีการสร้างสรรค์
2. การผลิตผลงานกับระยะเวลา เวลาในการทำงานเป็นเวลาที่มึนระยะค่อนข้างสั้น การตัดสินใจในการหาความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ที่พอใจในรูปแบบผลงานในแต่ละชิ้นใช้เวลานาน นำมาสู่การผลิตงานที่มีเวลาน้อยลง ผลงานบางชิ้นจึงเสร็จแบบไม่สมบูรณ์ อย่างตั้งเป้าหมายไว้ให้ผลงานมีคุณภาพที่ดีที่สุด
3. การเรียนรู้การค้นคว้าศึกษาหาข้อมูล เป็นการสร้างโจทย์ใหม่ต้องใช้เวลานานพอสมควรในการทำความเข้าใจ ในเรื่องที่ตนเองจะงานเรื่องใหม่ทำใหม่ที่ท้าทายมากขึ้น
4. ปัจจัยทางการเงิน ค่าใช้จ่ายในการผลิตผลงานบางส่วนค่อนข้างจะมีราคาที่สูง จึงเป็นผลให้บางครั้งมีความขัดสนในเรื่องของเงิน
5. พื้นที่ในการติดตั้งผลงาน มีศักยภาพที่ไม่เอื้ออำนวยในการแสดงผลงาน
6. สภาพทางภูมิอากาศที่มีสภาวะมลพิษทางอากาศ ส่งผลเสียต่อการลงพื้นที่ในเมืองกรุงเทพมหานครเพื่อหาข้อมูล นำไปสู่ผลเสียทางด้านร่างกาย

ข้าพเจ้ามุ่งหวังว่า การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “ชนชั้นกรรมมาชีพกับสังคมเมืองสมัยใหม่” นี้จะสามารถทำให้ผู้เข้าชมผลงานตระหนักถึง ศูนย์กลางอำนาจทางสังคมและความสุขสบายของกลุ่มคนเพียงไม่กี่กลุ่ม กระทำปฏิบัติต่อผู้คนเป็นจำนวนมากที่มีชีวิตอยากจะมีชีวิตที่ดีขึ้นต่อผู้ในอีกรูปแบบ ความเป็นจริงนี้เองนำไปสู่ประเด็นความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่เหล่านักวิชาต้องคิดและทำความเข้าใจสภาวะที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังมุ่งหวังให้หลายคนผู้ที่ไม่เคยศึกษากับสภาวะของปัจจุบัน หันกลับมามองสิ่งที่ปรากฏพบเจอรูปแบบความหลากหลายในชีวิตประจำวัน ที่บางทีอาจจะละเลยส่วนหนึ่งในชีวิตนี้ไป

บรรณานุกรม

การเปลี่ยนแปลงการปกครอง มีดี กุลลดา (2562). สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <https://prachatai.com/journal/2019/04/82236>

การพลัดถิ่น (2558). สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/การพลัดถิ่น>

สภาวะสมัยใหม่ (2562). สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <https://web.facebook.com/น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ>

การข้ามพรมแดนรัฐชาติ (2562). สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <https://web.facebook.com/น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ>

Deconstruction (2561). สืบค้น 7 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <http://pioneer.chula.ac.th/~yongyudh/book1/decon.html>

Donald Rodney (2562). สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <https://web.facebook.com/น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ>

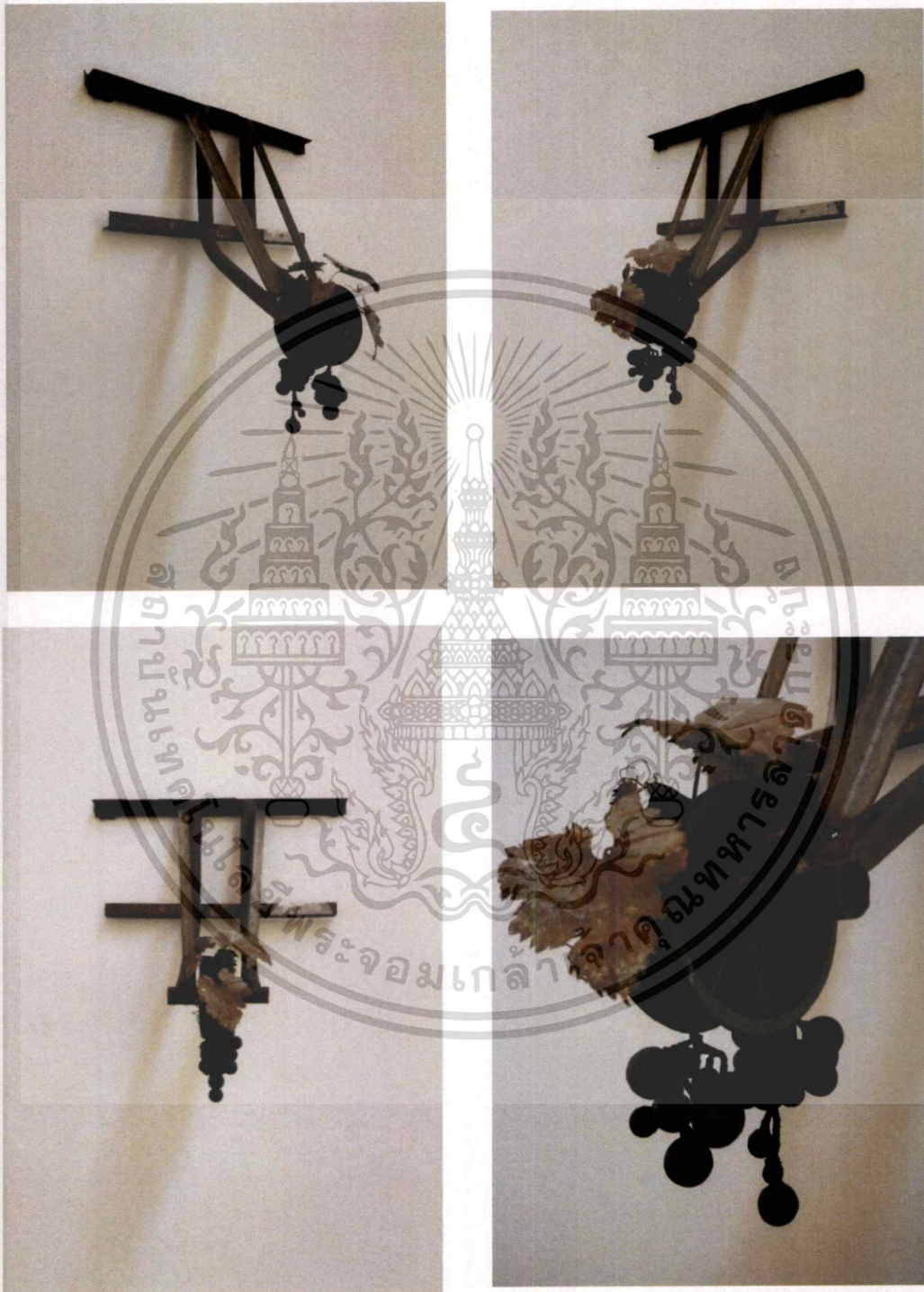
Brian Gothong Tan (2561). สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2562,

จาก <https://web.facebook.com/น้ำอ้อย อ่าวสินธุ์ศิริ>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

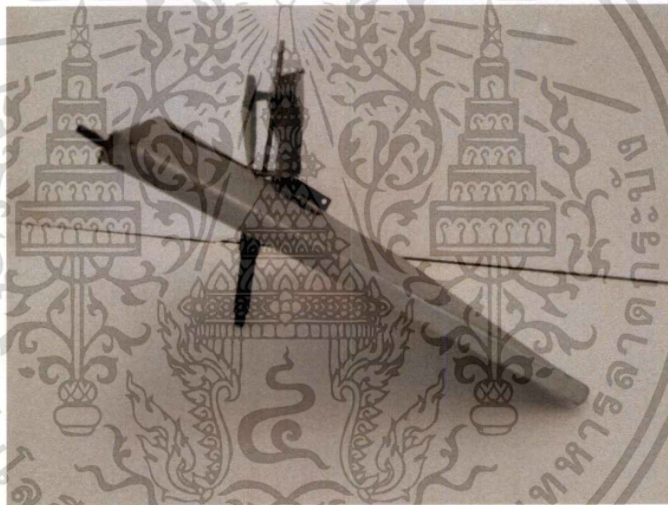
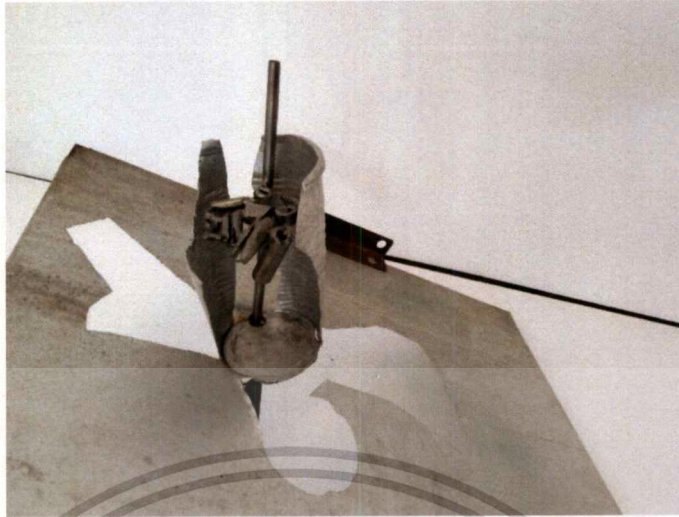
ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

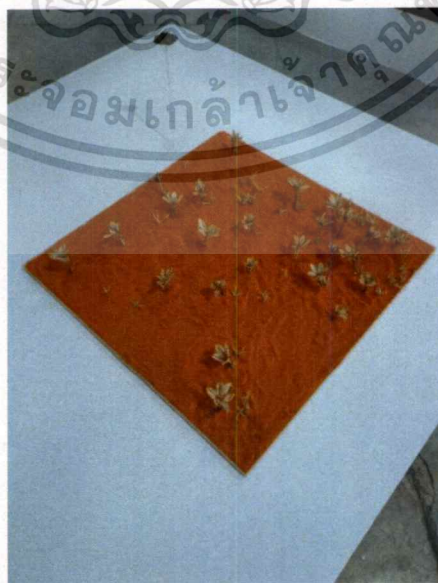
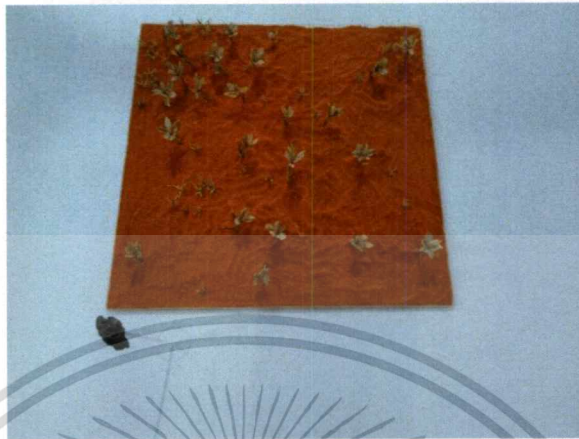

ภาพที่ 5.1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน	เงียบๆหน้อยเดี่ยวว่องุ่นเธอกี่รู้หรือกว่าเธอมาอยู่ตรงนี้
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	รถเข็นขายผลไม้
เทคนิค	ประติมากรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง	2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

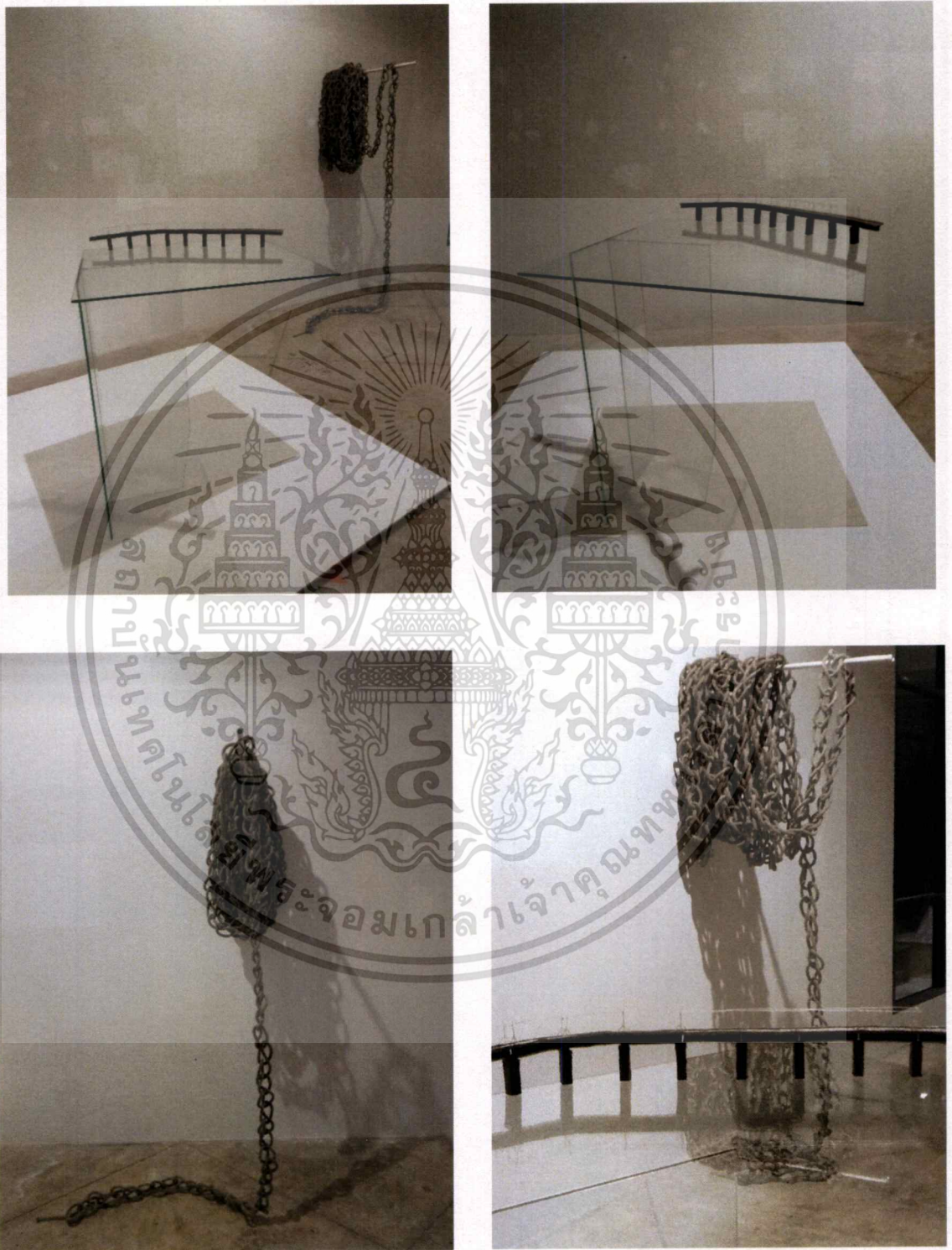

ภาพที่ 5.2 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน	สวนลอยแห่งเมือง
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	ปลาเค็ม, กุ้งแห้ง, อะคริลิก, ขี้หนู, เกสรดอกหญ้าฝรั่ง, ลีนทะเล
เทคนิค	ประติมากรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง	2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.3 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน	สถานีต่อไป
ขนาด	แปรผันตามพื้นที่
วัสดุ	กระจก, เชือก ไรยตัวกระดายปู้ฟ
เทคนิค	ประติมากรรมสื่อผสม
ปีที่สร้าง	2562

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล

ญาณากร สีนวัชรารักษ์

การศึกษา

2549

โรงเรียนพุทธยาศรม

2555

โรงเรียนสตรีวิทยา2

2562

ศ.บ. (ประติมากรรม) ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติและรางวัลที่ได้รับ

2549

- รางวัลชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลบด.ทุ่งเตาแก้ว

2550

- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 เหรียญเงิน การแข่งขันฟุตบอลกรรมพลศึกษา
ประเภท ข

2561

- ร่วมแสดงศิลปกรรมรุ่นเยาว์ครั้งที่ 34

กิจกรรมที่เข้าร่วมและประสบการณ์

2550

- เข้าร่วมชมรมวงโยชวาทิตโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี

2551

- เข้าร่วมโครงการช่างเผือกนักฟุตบอลทีมโรงเรียนสตรีวิทยา2

2556

- เข้าร่วมโครงการ Young thai artist award 2018